

AMBASADOR

ISSN 1895-3050

DYPLOMACJA ● POLITYKA ● BIZNES ● KULTURA

Warsaw

THE WORLD'S MOST
POWERFUL LUXURY SUV

DBX707

Aston Martin Warsaw

Showroom: Krakowskie Przedmieście 13, T: +48 22 541 14 99

Service: Ostrobramska 73, T: +48 22 541 14 35

www.astonmartin.warszawa.pl

DISCOVER MORE

astonmartin.warszawa.pl/oneplace

Fuel consumption and CO₂ emissions (WLTP) for the Aston Martin DBX707: Fuel consumption (combined) 14.2 l/100 km, CO₂ emissions (combined): 323 g/km.

POWER. DRIVEN.

4

*Karol III koronowany
na brytyjskiego monarchę*

*Charles III crowned
British monarch*

19

*Uroczystość upamiętniająca
ludobójstwo w Rwandzie*

*Ceremony commemorating
the Rwandan genocide*

21

*Piknik europejski w ambasadzie
Niemiec i ambasadzie Francji*

*European Picnic at the German
and French Embassies*

42

*Grupa Ładosia
– ocalić od zapomnienia*

*The Ładosia Group
– save it from oblivion*

47

Wystawy na Zamku Królewskim

Exhibitions at the Royal Castle

AMBASADOR®

www.magazyn-ambasador.pl

ADRES REDAKCJI
ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa

WYDAWCA
PRIME AGENCY

REDAKTOR NACZELNA
Ada Krzewicka
E-mail: redakcja@magazyn-ambasador.pl

TŁUMACZENIA
Kancelaria Środa
www.sroda.com.pl
DTP: Anna Czerwicz

SPRZEDAŻ: zadzwoń i zamów!
tel. 601 166 201

REKLAMA
reklama@magazyn-ambasador.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania
i adjustacji tekstów.

Materiały niezamówione nie będą
zwracane.

Część materiałów i zdjęć pochodzi od zagranicz-
nych przedstawicielstw i wyraża ich poglądy.

Szanowni Państwo,

Miło mi zaprosić Państwa do lektury drugiego numeru magazynu „Ambasador” pod moją redakcją. Mimo iż wydanie to przypada na okres wakacyjny, mam nadzieję, że będzie się cieszyło zainteresowaniem. Jednocześnie dziękuję za wiele ciepłych słów, które otrzymałam po publikacji pierwszego numeru. Jest to dla mnie powód do radości i motywacja do dalszej wyężonej pracy.

W tym numerze rozległy dział stanowi Salon dyplomatyczny, gdzie znajdują Państwo sporo relacji z obchodów świąt narodowych poszczególnych krajów. Lektura tej części magazynu zapewne dla większości z Państwa będzie dużą atrakcją ze względu na unikatowość tych wydarzeń. Zachęcam także do zapoznania się z przekazem z wyjątkowego święta zorganizowanego przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych – Dnia Dyplomaty, które po raz pierwszy w historii odbyło się na Torze Wyścigów Konnych na Służewcu. W tym numerze magazynu sięgnęliśmy także do historii polskiej dyplomacji. Było to możliwe dzięki Akademii Dyplomatycznej MSZ, która zorganizowała wykład brytyjskiego historyka Rogera Moorhouse’a, autora książki pt. „Fałszerze. Zapomniana historia najbardziej śmiałej operacji ratunkowej”, opisującej ratowanie od zagłady tysięcy Żydów w czasie II wojny światowej. Jej premiera odbyła się w Wielkiej Brytanii 10 sierpnia 2023 r. Polskie tłumaczenie ma się ukazać nakładem wydawnictwa Znak w przyszłym roku.

Magazyn „Ambasador” od lat prezentuje najważniejsze wydarzenia krajowe i światowe. Dlatego z prawdziwą przyjemnością „zabieramy” Państwa na wyjątkowe

wydarzenie – koronację króla Karola III, której przyglądał się cały świat.

Jednym z tematów, który dominował w mediach w drugim tygodniu lipca, był szczyt NATO w Wilnie. My także włączamy się do dyskusji, zapraszając do zapoznania się z wywiadem pani ambasador Finlandii, która przybliżyła drogę Finlandii do NATO oraz kwestie bezpieczeństwa w naszym regionie.

„Ambasador” to nie tylko dyplomacja, ale także sprawy gospodarcze, stąd nasza obecność na jednym z najważniejszych wydarzeń organizowanych przez Krajową Izbę Gospodarczą w czerwcu tego roku. Krajowa Izba Gospodarcza, aby wesprzeć polskich przedsiębiorców, uruchomiła platformę sprzedażową e-commerce.

Po raz pierwszy zapraszamy także do działu Kultura w nieco innym wymiarze niż dotychczas. Będziemy bowiem przybliżać Państwu najciekawsze wydarzenia kulturalne odbywające się w Warszawie i w Polsce. Rozpoczynamy od zwiedzenia wystaw odbywających się na Zamku Królewskim w Warszawie.

Jesteśmy wprawdzie w trakcie wakacji, jednak każda pora roku jest dobra na planowanie podróży. Tym razem proponujemy podróż do kraju faraonów – Egiptu, w podróż kulinarną zapraszamy natomiast na przeciwległy kontynent do Afganistanu.

Życzę miłej lektury.

Ada Krzewicka

redaktor naczelna

Dear Readers

I am pleased to invite you to read the second issue of the Ambassador magazine under my editorship. Although this issue falls during the holiday season, I hope you will interest you. At the same time, I would like to thank you for the many warm words I received after the publication of the first issue. This makes me happy, and motivates me to continue working hard.

An extensive section in this issue is the Diplomatic Salon, where you will find a lot of coverage of the national celebrations of individual countries. Reading this part of the magazine will probably very appealing for most of you due to the uniqueness of these events. I also encourage you to read the coverage of a unique celebration organised by the Ministry of Foreign Affairs – Diplomat’s Day, which was held for the first time ever at the Służewiec Racecourse. In this issue of the magazine, we also reached back into the history of Polish diplomacy. This was possible thanks to the Diplomatic Academy of the Ministry of Foreign Affairs, which organised a lecture by the British historian Roger Moorhouse, author of a book being prepared for publication entitled. „Counterfeiters. The forgotten story of the most daring rescue operation”, describing the rescue of thousands of Jews from extermination during the Second World War. Its premiere took place in the UK on 10 August 2023. A Polish translation is due to be published by Znak next year.

The “Ambassador” magazine has been presenting the most important national and world events for years. That is therefore a real pleasure to ,take’ you to a unique event

– the coronation of King Charles III, watched by the whole world.

One of the topics that dominated the media in the second week of July was the NATO summit in Vilnius. We, too, join the discussion by inviting you to read an interview with the Finnish Ambassador, who took a closer look at the Finland’s path to NATO and security issues in our region.

The “Ambassador” is not only about diplomacy but also about economic issues, hence our presence at one of the most important events organised by the National Chamber of Commerce in this June. To support Polish entrepreneurs, the National Chamber of Commerce has launched an e-commerce sales platform.

For the first time, we invite you to the Culture section in a slightly different format than previously. This is because we are going to introduce you to the most interesting cultural events taking place in Warsaw and in Poland. We will start with a visit to the exhibitions at the Royal Castle in Warsaw.

Although we are in the middle of summer holidays, any time of the year is good for planning a trip. This time we propose a journey to Egypt, the land of the pharaohs, and a culinary trip to Afghanistan.

Enjoy your reading.

Ada Krzewicka

Editor-in-Chief

Karol III koronowany na brytyjskiego monarchę

Brytyjczycy już formalnie mają nowego króla. Masowo to świętowali, pokazując że królestwo jest wciąż zjednoczone. Arcybiskup Canterbury Justin Welby nałożył koronę św. Edwarda na głowę Karola III i gromkim głosem powiedział: God save the King! Boże, chroń króla – odkrzyknęli zebrani.

Była to już czterdziesta koronacja w Opactwie Westminsterskim w Londynie, a Karol to sześćdziesiąty drugi król panujący na Wyspach Brytyjskich. Jest najstarszym monarchą wstępującym na tron – ma 75 lat.

Długą drogę przebyło brytyjskie królestwo w ciągu ostatnich 1219 lat, od kiedy w 802 r. na tronie zasiadł Egbert, król Wesseksu. To on jest uważany za pierwszego monarchę, który ustanowił trwałą władzę na terenach Anglii. Wielu jego następców pozostawiło po sobie ślad w brytyjskiej tradycji. Tę właśnie tradycję, mieszającą się z nowoczesnością, było widać podczas ceremonii koronacji Karola III w sobotę 6 maja 2023 r.

Stare i nowe

Była to nie tylko koronacja, ale też namaszczenie króla jako głowy kościoła anglikańskiego. Ta tradycja trwa od czasów Henryka VIII drugiego z dynastii Tudorów. To on w 1534 r. uniezależnił się od Stolicy Apostolskiej. Zresztą z tego samego okresu, gdy panowali Tudorowie, pozostał niezmienny do dziś wzór strojów królewskiej gwardii przybocznej – Yeomen of the Guard, asystujących królewskiej parze podczas całej ceremonii.

Nowy król przyjmował insygnia władzy, siedząc na siedemsetletnim dębowym tronie. A ultranowoczesne kamery wysokiej rozdzielczości bez trudu wychwytywały małe napisy wy-

Król Karol III i królowa Kamila pozdrawiający rodaków z balkonu

żłobione w drewnie dawno temu. Mebel wykonano w 1296 r. na zamówienie króla Edwarda I. Czy średniowieczni artyści pracujący nad tym dziełem mogli sobie wyobrazić, że będzie ono kiedyś oglądane równocześnie przez czterysta milionów

par oczu na całym świecie? Na tyle bowiem szacowano widownię transmisji telewizyjnej z ceremonii w londyńskiej świątyni.

Czy ta widownia byłaby tak duża, gdyby nie okres wielkiej brytyjskiej potęgi, budowanej przez cały XVIII w., rozwijanej za panowania królowej Wiktorii i trwającej aż do połowy XX w.? I choć Kanada, Indie czy Australia od dawna są niepodległymi

Król Karol i królowa Kamila podczas przejazdu kareta po ulicach Londynu

państwami, to przecież widzowie z tych krajów mogli oglądać transmisję z Londynu w telewizji BBC bez tłumacza. Język angielski to pamiątka po imperium. Pamiątka praktyczna, bo codziennie używana.

Antyk współgrał ze współczesnością na każdym kroku. Podczas koronacji mieniły się blaskami kamienie szlachetne na XVII-wiecznej koronie św. Edwarda. Wkrótce potem zahuczały całkiem współczesne odrzutowce Hawk T1, ścieląc na niebie dymy w brytyjskich barwach państwowych. Królewska para przyjechała na koronację nową klimatyzowaną kareta, wzorowaną jednak na poprzednim pojeździe koronacyjnym z XVIII w.

Teatr baśni i futbolu

Czy taka ceremonia jak ze starych baśni pasuje do dzisiejszych czasów? Wielu Brytyjczyków z rezerwą podchodzi do utrzymywania z ich podatków królewskiego dworu i organizacji takich imprez.

Król Karol i królowa Kamila dobrze wiedzieli o tych nastrojach. Dlatego uroczystości koronacyjne były skromniejsze i tańsze niż przed laty. Na ceremonię do Opactwa Westminsterskiego zaproszono więc około 2000 gości specjalnych, czyli cztery razy mniej niż na koronację Elżbiety II w 1953 r. Siedemdziesiąt lat temu uroczystość w świątyni trwała trzy godziny, a teraz tylko godzinę.

Baśniowa forma koronacji mogła być odbierana jako trącający myszką i mocno wyreżyserowany spektakl. Dość powiedzieć, że wykonany podczas koronacji hymn „Zadok the Priest”, napisany przez Jerzego Fryderyka Händla na koronację Jerzego II w 1727 r., wielu słuchaczom mógł się kojarzyć

zupełnie z czymś innym. Ta sama melodia bowiem, choć ze zmienionymi słowami, stała się w międzyczasie hymnem... piłkarskiej Ligi Mistrzów UEFA.

Niemniej jednak uroczystości zorganizowano tak, by przy zachowaniu tradycji stworzyć atmosferę otwartości na zmiany, odpowiadającą wymogom różnorodności w XXI w. Zachowano oczywiście ceremonię namaszczenia króla olejem sprowadzonym z Jerozolimy. W ten sposób Karol III stał się formalnie świecką głową kościoła anglikańskiego. Ale też w trakcie koronacji modlitwy za nowego władcę odmówili duchowni pięciu różnych wyznań, różnych płci i o różnych kolorach skóry. Podczas ceremonii czytanie z listu św. Pawła do Koloosan odczytał premier Rishi Sunak – praktykujący hinduista. Gościem uroczystości był też nowo wybrany pierwszy minister Szkocji, Hanza Yusuf, który z kolei jest muzułmaninem. W dziecięco-dorosłym chórze też można było zobaczyć afrykańskie i azjatyckie rysy twarzy.

Wreszcie sam król Karol to postać jak najbardziej współczesna. Od dawna propagujący idee ekologiczne, żyjący częściowo na węgąńskiej diecie. Sam przyznaje, że czasem rozmawia z roślinami, gdy odwiedza swoje ekologiczne gospodarstwo rolne w Gloucestershire. A jako pasjonat architektury i urbanistyki nieraz wspierał budowę harmonijnie zaprojektowanych osiedli, gdzie ludzie mogliby żyć w zgodzie z naturą.

Wzruszenie i zabawa

Wielu Brytyjczyków odczuwa nieklamane wzruszenie podczas takich uroczystości, jak koronacja króla czy nawet niedawny pogrzeb królowej Elżbiety. Może dlatego, że takie ceremonie pokazują tradycję i nieprzerwaną ciągłość monarchii. Przypominają o potęgę Zjednoczonego Królestwa. Może już nie tak wielkiej jak kiedyś. Ale przecież brytyjskie wojsko, defilujące przed pałacem Buckingham, ma na uzbrojeniu nie tylko paradne szable. Ma też głowice atomowe.

Królewska rodzina Windsorów, mimo różnych swoich obyczajowych perypetii, jest wciąż kochana przez swoich licznych rodaków, nie mówiąc o sympatykach na całym świecie.

Wystarczy poczytać komentarze w serwisie You Tube pod filmem pokazującym ten fragment ceremonii, gdy następnica tronu, księżę William, przyrzeka wierność swojemu ojcu. „Oglądałem ten moment koronacji tuziny razy i płakałem za każdym razem” – napisał jeden z internautów. Inny przyznał: „Bardzo poruszający ojcowski-synowski moment. To spojrzenie w oczy ojca było bezcenne”.

W imieniu narodu polskiego para prezydencka złożyła Ich Królewskim Mościom gratulacje oraz najlepsze życzenia

Inni się nie tylko wzruszali, ale i dobrze bawili. I to przez trzy dni. Poniedziałek następujący po koronacyjnym weekendzie był w Wielkiej Brytanii wolny od pracy. W niezliczonych piknikach i festynach wzięły udział miliony ludzi. Organizacja UK Hospitality, zrzeszająca hotelarzy, restauratorów i właścicieli barów, prognozowała, że uroczystości mogły zwiększyć przychody całej branży o 350 mln funtów.

Skoro koronacja mogła tak zjednoczyć mieszkańców Wysp Brytyjskich w świętowaniu królewskiej koronacji, to chyba wciąż ma sens nazwa tego kraju. To Zjednoczone Królestwo. United Kingdom.

Paweł Rochowicz

Fot. <https://www.royal.uk/coronation-guide.uk>

Charles III crowned British monarch

Britain formally has a new king. Brits celebrated en masse, showing that the kingdom is still united. The Archbishop of Canterbury, Justin Welby, placed the crown of St. Edward on the head of Charles III and loudly said: God save the King!

God save the King!, the crowd shouted back.

It was the fortieth coronation at Westminster Abbey in London, and Charles is the sixty-second king of the British Isles. He is the oldest monarch to ascend the throne at 75 years old.

The British kingdom has come a long way in the last 1219 years, since Egbert, King of Wessex, came to the throne in 802. He is considered the first monarch to establish lasting power in England. Many of his successors left their mark on

the British tradition. This tradition, mixed with modernity, could be seen during the coronation ceremony of Charles III on Saturday, 6 May, 2023.

Old and new

It was not only a coronation, but also an anointing of the king as head of the Church of England. This tradition has been going on since the time of Henry VIII of the Tudor dynasty. It was he who in 1534 broke away from the Holy See. Since the time of the Tudors, the uniforms of the royal bodyguard – Yeomen of the Guard, who assisted the royal couple during the entire ceremony, have remained unchanged to this day.

The new King received the insignia of power sitting on a seven-hundred-year-old oak throne.

Ultra-modern high-definition cameras easily picked up the small inscriptions carved into the wood long ago. The piece of furniture was made in 1296 at the request of King Edward I. Could the medieval artists working on this work have imagined that it would one day be viewed simultaneously by four hundred million pairs of eyes around the world? This was the estimated audience for the television broadcast of the ceremony at the London temple.

Would this audience be so large if not for the period of great British power, built throughout the 18th century, developed during the reign of Queen Victoria and lasting until the middle of the 20th century? And although Canada, India and Australia have long been independent countries, viewers from these countries could watch the broadcast from London on BBC television without an interpreter. The English language is a memento of an empire. A practical souvenir, because it is used every day.

Antiquity harmonized with modernity at every step. During the coronation, precious stones on the 17th-century crown of St. Edward sparkled. Shortly afterwards, quite modern Hawk T1 jets roared, emitting smoke across the sky in British national colours. The royal couple arrived for the coronation in a new air-conditioned carriage, modelled on the previous coronation vehicle from the 18th century.

Theatre of fairy tales and football

Is such a ceremony straight out of old fairy tales suitable for today? Many Britons are wary of supporting the royal court with their taxes and organising such events.

King Charles and Queen Camilla were well aware of these sentiments. Therefore, coronation ceremonies were more modest and cheaper than years ago. Thus, approximately 2000 special guests were invited to the ceremony at Westminster Abbey, which is four times less than for the coronation of Elizabeth II in 1953. Seventy years ago, the ceremony at the temple lasted three hours, and this time only one hour.

The fairy-tale form of the coronation could be perceived as a mouse-clicking and heavily directed spectacle. Suffice it to say that the anthem “Zadok the Priest” performed during the coronation, written by George Frideric Händel for the coronation of George II in 1727, could be associated with something completely different by many listeners. The same melody, although with changed words, in the meantime became the anthem of... the football Champions League UEFA.

Nevertheless, the ceremonies were organised in such a way as to create an atmosphere of openness to change while maintaining tradition, corresponding to the requirements of diversity in the 21st century. Of course, the ceremony of anointing the king with oil brought from Jerusalem was retained. He thus formally became the lay head of the Church of England. But also during the coronation, prayers for the new ruler were said by priests of five different denominations, different sexes

and different skin colours. During the ceremony, reading from the letter of St. Paul to the Colossians was read by Prime Minister Rishi Sunak – a practicing Hindu. The ceremony was also attended by the newly elected First Minister of Scotland, Hanza Yusuf, who in turn is a Muslim. African and Asian facial features could also be seen in the children’s and adult choir.

Finally, King Charles himself is a most modern figure. He has been promoting ecological ideas for a long time, living partly on a vegan diet. He admits that he sometimes talks to plants when he visits his organic farm in Gloucestershire. And as an enthusiast of architecture and urban planning, he often supported the construction of harmoniously designed housing estates, where people

could live in harmony with nature.

Feelings of emotions and fun

Many Britons feel genuine emotion at events such as the coronation of a king or even the recent funeral of Queen Elizabeth. Maybe because such ceremonies show tradition and uninterrupted continuity of the monarchy. They remind us of the power of the United Kingdom. Maybe not as big as it used to be. But the British army, parading in front of Buckingham Palace, is armed not only with ceremonial sabres. It also has nuclear warheads.

The royal Windsor family, despite its various moral vicissitudes, is still loved by its many countrymen, not to mention sympathizers around the world. Just read the comments on YouTube under the video showing this part of the ceremony when the heir to the throne, Prince William, pledges allegiance to his father. “I’ve watched this coronation moment dozens of times and cried every time”, one user wrote. Another admitted: “A very touching father-son moment. That look into his father’s eyes was priceless”.

Others were not only moved, but also had fun. For three days. The Monday following the coronation weekend was a public holiday in the UK. Millions of people took part in countless picnics and festivals. UK Hospitality, which brings together hoteliers, restaurateurs and publicans, predicted that the celebrations could boost industry revenues by GBP 350 million.

If the coronation could so unite the inhabitants of the British Isles in celebrating the royal coronation, then I guess the name of this country still makes sense. It’s the United Kingdom.

Paweł Rochowicz

Photo <https://www.royal.uk/coronation-guide>

Finlandia trzydziestym pierwszym państwem członkowskim NATO

NATO to sojusz państw Europy z państwami Ameryki Północnej. Organizacja tworzy między tymi dwoma kontynentami unikalną więź umożliwiającą konsultacje i współpracę w dziedzinie obrony oraz bezpieczeństwa, a także wspólnego przeprowadzania międzynarodowych operacji zarządzania kryzysowego. Głównym celem NATO jest zagwarantowanie – środkami politycznymi i militarnymi – wolności i bezpieczeństwa wszystkim państwom członkowskim.

Kiedy oficjalnie Finlandia stała się pełnoprawnym członkiem Sojuszu Północnoatlantyckiego?

NATO zgodnie z art. 10 Traktatu Waszyngtońskiego stosuje politykę otwartych drzwi wobec krajów starających się o członkostwo. Państwa, które są stronami Traktatu, mogą zaprosić dowolne państwo europejskie do przystąpienia do Sojuszu. Mimo że członkostwo w NATO wymaga siedmioetapowego procesu, nam udało się szybko przejść przez wszystkie etapy. 4 kwietnia 2023 r. Finlandia wstąpiła do NATO. Zaproszenie od krajów członkowskich NATO otrzymaliśmy 29 czerwca zeszłego roku. Dyskusje akcesyjne prowadziliśmy tylko jeden dzień, a już 5 lipca podpisaliśmy protokół akcesyjny.

Jak przebiegała procedura przystąpienia Finlandii do NATO?

Pierwszym krokiem na drodze do NATO było spotkanie w Brukseli ekspertów NATO z przedstawicielami naszego kraju. Celem rozmów było przygotowanie Finlandii do członkostwa – do wypełnienia ekonomicznych, wojskowych, prawnych, politycznych i wywiadowczych zobowiązań wynikających z członkostwa w Sojuszu. W maju 2022 zapadła decyzja o bezzwłocznym złożeniu wniosku o przystąpienie do Sojuszu. Szczyt NATO w Madrycie 2022 otworzył drogę do podpisania protokołów umożliwiających akcesję i rozpoczęcia ich ratyfikacji przez sojuszników. Przystąpienie Finlandii do NATO było możliwe po ratyfikacji dokumentów akcesyjnych przez wszystkie kraje członkowskie NATO zgodnie z ich prawem i procedurami krajowymi. Po tym pozostała już tylko część oficjalna i 4 kwietnia mogliśmy świętować oficjalne wejście do NATO. Między formalną aplikacją a pełnoprawnym członkostwem minął mniej niż rok.

Dlaczego Finlandia zdecydowała się ubiegać o akcesję do NATO?

Do niedawna Finowie twierdzili, że z uwagi na fakt, iż Finlandia jest niedużym krajem, jeśli chodzi o liczbę mieszkańców, położonym na północy Europy, lepiej będzie, jeśli zadbamy o swoje bezpieczeństwo sami. Nie bez znaczenia były też powody historyczne tej decyzji. Wojna Zimowa ze Związkiem Radzieckim w 1939–1940 uświadomiła nam, że musimy liczyć na siebie, gdyż pomoc, jaką uzyskaliśmy od Europy, była niewystarczająca. Z tych też powodów przez długi czas tylko 25% społeczeństwa fińskiego popierało ideę przystąpienia do NATO.

Po agresji Rosji na Ukrainę Finowie od razu wyobrazili sobie, że mogliby się znaleźć na miejscu Ukraińców. Jesteśmy krajem sąsiadującym z Rosją. Nasza wspólna granica wynosi 1343 kilometry. Przez historie rodzinne opowiadane z pokolenia na pokolenie pamiętamy wojnę z Rosją. Teraz sytuacja na świecie jest inna, technologia wojenna jest bardzo rozwinięta, więc Finowie zrozumieli, że potrzebujemy wsparcia z zewnątrz. Ta zmiana w naszym dotychczasowym nastawieniu zaszła praktycznie z dnia na dzień.

Aż 80% społeczeństwa fińskiego poparło wstąpienie Finlandii do NATO po agresji Rosji na Ukrainę. Kiedy doszło do głosowania w parlamencie 184 na 200 posłów głosowało za, tylko 7 przeciw.

Finlandia wnioskuje o akcesję wspólnie ze Szwecją. Co stanęło na drodze wspólnego wejścia do Sojuszu?

Jesteśmy bardzo bliskimi krajami, sojusznikami i partnerami. Finlandia należała do Szwecji przez setki lat, to nie była okupacja, tylko raczej wspólna historia. Jesteśmy ponadto krajami północnej Europy, krajami nordyckimi, które nie należały do NATO, więc ta decyzja wspólnego wejścia była naturalna. W Szwecji podobnie oceniono zagrożenie ze strony Rosji. Jeśli oba kraje będą należeć do NATO, to zwiększenie bezpieczeństwa w regionie nordycko-bałtyckim będzie pełniejsze. Dlatego chęć wspólnego wejścia do

NATO była całkowicie uzasadniona.

28 krajów ratyfikowało członkostwo Finlandii i Szwecji bardzo szybko. Polska należała do jednych z pierwszych i za to jesteśmy wdzięczni. A potem pojawiły się problemy z Węgrami i Turcją. Ankarą wystąpiła z postulatami dotyczącymi walki z terroryzmem i zablokowała rozpoczęcie negocjacji. Przez kilka miesięcy trwały rozmowy Turcji, Finlandii i Szwecji w ramach grupy roboczej, aby dyskutować o problemach, które narosły. W pewnym momencie było już jasne, że Turcja ma więcej uwag do Szwecji niż do Finlandii. Wtedy uznaliśmy, że będzie lepiej, jeśli najpierw chociaż Finlandia wstąpi w szeregi NATO, ponieważ to my mamy wspólną granicę z Rosją. Jednocześnie cały czas podkreślaliśmy, że dopóki Szwecja nie będzie w NATO, to nie jest to pełne członkostwo.

Kiedy Pani zdaniem Szwecja dołączy do NATO?

Wszyscy chcemy, aby ta decyzja zapadła jak najszybciej. Szczyt NATO w Wilnie, który się odbył w lipcu, daje nadzieję, że proces przyjęcia Szwecji do Sojuszu przyspieszy. Teraz decyzja jest w rękach tych krajów, które jeszcze nie ratyfikowały członkostwa Szwecji. Parlament Finlandii zrobił to od razu po wstąpieniu do NATO, aby udzielić Szwecji wsparcia i pokazać wszystkim pozostałym krajom członkowskim, że nasz sąsiad jest gotowy na ten krok.

Jak ocenia Pani rolę Polski w procesie przystąpienia Finlandii i Szwecji do NATO?

Jak już wspominałam wcześniej, Polska była jednym z pierwszych krajów, który ratyfikował nasze członkostwo. Jeszcze przed rozpoczęciem tego procesu Polska wyraziła opinię, że chciałaby widzieć w NATO zarówno Finlandię, jak i Szwecję. Polska była

JE Ambasador Finlandii Päivi Laine

bardzo aktywna i robiła wszystko, co w jej mocy, aby nas wesprzeć. Serdecznie za to dziękujemy.

Co oznacza dla Finlandii oraz całej Europy wstąpienie Finlandii do NATO? Jakie będą konsekwencje strategiczne, wojskowe i polityczne tej akcesji?

Podstawową konsekwencją wejścia Finlandii do NATO jest znaczące wzmocnienie bezpieczeństwa. Finlandia ma długą granicę z Rosją, a teraz kiedy jesteśmy członkiem Sojuszu, NATO ma dwa razy dłuższą granicę z Rosją niż wcześniej. Niektórzy twierdzą, że może to być zagrożenie dla NATO. My staramy się tłumaczyć, że mamy silną armię i jesteśmy gotowi obronić swojej granicy. Po II wojnie światowej Finlandia w pewnym sensie nigdy nie złożyła broni. Nasze zaufanie do sąsiada nie było na wysokim poziomie, więc zaczęliśmy od razu po wojnie odbudowywać kraj, przygotowując go do wszelkich kryzysów. Wprowadzono ogólny pobór do wojska, który obecnie trwa sześć lub jedenaście miesięcy, po nim zaś odbywają się cykliczne szkolenia. Cała ludność jest przygotowana, wie co robić, jeśli wystąpi kryzys. Nasza armia wraz z rezerwą liczy 280 tysięcy. W Finlandii chęć do obrony kraju jest na bardzo wysokim poziomie i według sondaży jest jedną z największych na świecie.

Jeśli chodzi o przygotowanie państwa do kryzysów, istnieje u nas koncepcja obrony całościowej kraju. Mały naród obok „wielkiego niedźwiedzia” musi strategicznie i kompleksowo przygotować się do obrony.

Oznacza to gotowość nie tylko pod kątem militarnego przygotowania. Na szczeblu krajowym i regionalnym organizowane są kursy, w których do udziału zapraszane są osoby z różnych sekto-

rów gospodarki. Najważniejszym punktem tych kursów poza przygotowaniem do obrony jest networking i rozmowa o kwestiach bezpieczeństwa. Firmy też włączają się w system obronności poprzez Narodową Agencję Dostaw Awaryjnych – system magazynowania surowców krytycznych, tj. zboża, paliwa.

Chciałabym wspomnieć jeszcze o systemie schronów, który zaczęliśmy budować po II wojnie światowej. Przepisy o schronach są zagwarantowane w naszym prawodawstwie, a obecnie jesteśmy w stanie zapewnić bezpieczeństwo w schronach niemal wszystkim obywatelom Finlandii. Istnieją powszechne schrony, np. stacje metra, podziemne parkingi, ponadto we wszystkich blokach mieszkalnych powyżej 1200 m² powierzchni znajdują się bezpieczne schronienia na wypadek kryzysu. We wszystkich typach schronów są zgromadzone rezerwy magazynowe. Zgodnie z ustawą w razie niebezpieczeństwa w ciągu 72 godzin miejsca użyteczności publicznej zmieniają swoje przeznaczenie. Myślę, że mogę użyć stwierdzenia, iż jesteśmy producentem bezpieczeństwa. Chcemy być bardzo dobrym członkiem NATO i jesteśmy do tego przygotowani.

Wejście Finlandii do NATO ma również znaczenie polityczne. Nie tylko zwiększa ono znaczenie Sojuszu, do którego należy większość państw europejskich, ale także pokazuje Rosji, że NATO się rozszerza, chociaż cel był odwrotny. W Finlandii wszyscy uważnie śledzimy, co się dzieje w Ukrainie i bardzo współczujemy.

Na poziomie ideowym natomiast bardzo ważne jest dla Finlandii i wszystkich krajów nordyckich, że NATO stoi na straży wartości demokracji, praworządności i praw człowieka.

Rozmawiała Ada Krzewicka

Fot. Ambasada Finlandii

Finland becomes the 31st NATO member state

NATO is an alliance of European countries with North American countries. The organisation creates a unique bond between the two continents that enables consultation and cooperation in the fields of defence and security, as well as the joint conduct of international crisis management operations. NATO's main objective is to guarantee – by political and military means – freedom and security for all member states.

When did Finland officially become a full member of the North Atlantic Alliance?

NATO, in accordance with Article 10 of the Washington Treaty, applies an 'open door' policy towards countries seeking membership. Countries that are party to the Treaty can invite any European country to join the Alliance. Although NATO membership requires a seven-stage process we have managed to pass through all stages quickly. On 4 April 2023, Finland joined NATO. We received an invitation from NATO member states on 29 June last year. We had accession discussions for only one day and already signed the accession protocol on 5 July.

What was the procedure for Finland's accession to NATO?

The first step on the road to NATO was a meeting in Brussels between NATO experts and representatives of our country. The purpose of the talks was to prepare Finland for membership – to

fulfil the economic, military, legal, political and intelligence obligations of membership in the Alliance. In May 2022, the decision was made to apply for membership in the Alliance without delay. The 2022 NATO Summit in Madrid opened the way for the signing of the protocols enabling accession and the start of their ratification by the Allies. Finland's accession to NATO was possible after ratification of the accession documents by all NATO member states in accordance with their national laws and procedures. After that, only the official part remained and on 4 April we could celebrate the official entry into NATO. Less than a year passed between the formal application and full membership.

Why did Finland decide to apply for NATO accession?

Until recently, the Finns argued that, as Finland is a small country in terms of population, located in the North of Europe, it would be better to take care of our own security. There were also historical reasons for this decision. The Winter War with the Soviet Union in 1939-40 made us realise that we had to rely on ourselves, as the help we received from Europe was insufficient. For these reasons, for a long time only 25% of the Finnish population supported the idea of joining NATO.

After Russia's aggression against Ukraine, the Finns immediately imagined that they could find themselves in the place of the Ukrainians. We are a neighbouring country to Russia. Our com-

mon border is 1343 km. Through family stories told from generation to generation, we remember the war with Russia. Now the world situation is different, war technology is very advanced, so the Finns have understood that we need outside support. This change in our previous attitude happened practically overnight. As much as 80 per cent of the Finnish public supported Finland joining NATO after Russia's aggression against Ukraine. When it came to the parliamentary vote, 184 out of 200 MPs voted in favour, only 7 against.

Finland requested accession jointly with Sweden. What stood in the way of joint entry into the Alliance?

We are very close countries, allies and partners. Finland belonged to Sweden for hundreds of years, it was not an occupation but rather a shared history. In addition, we are northern European countries, Nordic countries that were not part of NATO, so this decision to enter together was natural. In Sweden, the threat from Russia was similarly assessed. If both countries belong to NATO then the increased security in the Nordic-Baltic region will be more complete. Therefore, the desire for joint entry into NATO was entirely justified.

The 28 countries ratified the membership of Finland and Sweden very quickly. Poland was among the first and for that we are grateful. And then there were problems with Hungary and with Turkey. Ankara made demands on the fight against terrorism and blocked the start of negotiations. For several months there were talks between Turkey, Finland and Sweden in a working group to discuss the problems that had accrued. At a certain point it was already clear that Turkey had more comments to make to Sweden than to Finland. We then decided that it would be better if at least Finland joined the ranks of NATO first, because we are the ones who share a border with Russia. At the same time, we emphasise all the time that as long as Sweden is not in NATO, it is not full membership.

When do you think Sweden will join NATO?

We all want this decision to be made as soon as possible. The NATO summit in Vilnius gives hope that the process of Sweden's admission to the Alliance will accelerate. Now the decision is in the hands of those countries that have not yet ratified Sweden's membership. The Finnish Parliament has done so since it joined NATO, in order to give Sweden support and show all other member states that our neighbour is ready for this step.

How do you assess Poland's role in Finland and Sweden's accession to NATO?

As I mentioned earlier, Poland was one of the first countries to ratify our membership. Even before the process started, Poland expressed that it would like to 'see' both Finland and Sweden in NATO. Poland was very active and did everything in its power to support us. We sincerely thank them for that.

What does Finland's accession to NATO mean for Finland and Europe as a whole? What will be the strategic, military and political consequences of this accession?

The primary consequence of Finland's entry into NATO is a significant strengthening of security. Finland has a long border with Russia, and now that we are a member of the Alliance, NATO has twice as long a border with Russia as before. Some argue that this could be a threat to NATO. We try to explain that we have a strong army and are ready to defend our border. After the Second World War, Finland in a sense never laid down its arms. Our confidence in our neighbour was not at a high level, so we started immedi-

H.E. the Finnish Ambassador Päivi Laine and the Defence Attache Timo Hyttinen celebrate Finland's accession to NATO

ately after the war to rebuild the country by preparing it for any crisis. General conscription was introduced, which now lasts six or eleven months, followed by cyclical training. The whole population is prepared, they know what to do if a crisis occurs. Our army, including the reserve, numbers 280000. In Finland, the willingness to defend the country is at a very high level and, according to surveys, is one of the highest in the world.

When it comes to preparing the state for crises, we have a concept of holistic defence of the country. A small nation next to a „big bear” must strategically and comprehensively prepare for defence.

This means preparedness not only in terms of the military. At the national and regional level, courses are being organised in which people from various sectors of the economy are invited to participate. The highlight of these courses, apart from defence preparedness, is networking and

talking about security issues. Companies also get involved in the defence system through the National Emergency Supply Agency – a system for storing critical raw materials, i.e. grain, fuel.

I would also like to mention the shelter system, which we started building after the Second World War. Shelter provisions are guaranteed in our legislation and we are now able to provide shelter safety for almost all Finnish citizens. There are widespread shelters, e.g. metro stations, underground car parks, in addition there are safe shelters in all apartment blocks over 1200 sq m in area in case of crisis. Storage reserves are accumulated in all types of shelters. According to the law, in the event of an emergency, public places change their use within 72 hours. I think I can use the statement that we are a security producer. We want to be a very good NATO member and we are prepared to do so.

Finland's entry into NATO is also politically significant. Not only does it increase the importance of the Alliance, to which most European countries belong, but it also shows Russia that NATO is expanding, although the objective was the opposite. In Finland, we are all closely following what is happening in Ukraine and are very sympathetic.

On an ideological level, on the other hand, it is very important for Finland, as for all Nordic countries, that NATO upholds the values of democracy, the rule of law and human rights.

**Interviewed by Ada Krzewicka
Photo Embassy of Finland**

Obchody Dnia Dyplomacji

24 czerwca br. na Torze Wyścigów Konnych na Służewcu szef Służby Zagranicznej Arkady Rzegocki zorganizował Dzień Dyplomacji. Wydarzenie objęte było honorowym patronatem Ministra Spraw Zagranicznych Zbigniewa Raua.

Dzień Dyplomacji na Torze Wyścigów Konnych Służewiec był pierwszą w historii polskich wyścigów konnych okazją, aby przedstawiciele korpusu dyplomatycznego oraz polskich władz, instytucji kultury i think tanków spotkali się tak licznie w wyjątkowym miejscu i we wspaniałej sportowej atmosferze.

Otwierając obchody, inicjator tego wydarzenia minister Arkady Rzegocki powiedział:

Z wielką przyjemnością witam Państwa na dzisiejszym wyjątkowym wydarzeniu pod patronatem Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP.

Dzień Dyplomacji na Torze Wyścigów Konnych Służewiec to pierwsza w historii polskich wyścigów konnych okazja do tak liczniego spotkania przedstawicieli korpusu dyplomatycznego akredytowanych w Warszawie oraz przedstawicieli polskich władz, instytucji kultury i think tanków w wyjątkowym miejscu i w ekskluzywnej atmosferze królewskiego sportu.

Tor Wyścigów Konnych Służewiec w Warszawie to wyjątkowe miejsce w Polsce. Ten historyczny obiekt, otwarty w czerwcu 1939 roku, zachwyca wspaniałą modernistyczną architekturą i wszechobecnym charakterem. W momencie otwarcia uznawany był za najnowocześniejszy tego typu obiekt w Europie. Trybunę honorową wybudowano z myślą o spotkaniach przedstawicieli świata polityki i dyplomacji. Niestety wybuch II wojny światowej 1 września 1939 roku na wiele lat uniemożliwił rozwój tej tradycji w życiu kulturalnym stolicy Polski, którą obecnie rozwijamy.

Następnie głos zabrał współorganizator spotkania członek Zarządu Totalizatora Sportowego, Bogdan Pukowiec, który powitał dostojnych gości, przybliżając im jednocześnie krótką historię tego wspaniałego miejsca.

Arkady Rzegocki, szef Służby Zagranicznej MSZ, otwierający wydarzenie

Po części oficjalnej goście wysłuchali wyjątkowego koncertu jazzowego Stana Breckenridge'a, amerykańskiego pianisty soulowego i jazzowego, muzykologa, laureata wyróżnienia Amicus Poloniae przyznawanego przez ambasadora Polski w USA za wkład w rozwój stosunków polsko-amerykańskich.

Pamiątkowe zdjęcie organizatorów przed wręczeniem nagród

Koncert jazzowy Stana Breckenridge'a uświetnił wydarzenie

Panie ambasadorowe w towarzystwie ministra Arkadego Rzegockiego

Tego dnia atrakcjom nie było końca. Rozpoczęły się gonitwy koni, a wraz z nimi wielkie emocje w trakcie obstawiania koni.

Najważniejszą gonitwą tego dnia była gonitwa o puchar Ministra Spraw Zagranicznych. Wygrała ją klacz Little Pati ze stajni Westminster Horse Races pod dżokejem Sanzharem Abaevem. Zwycięskiego konia, trenera i dżokeja nagrodził szef Służby Zagranicznej Arkady Rzegocki oraz dyrektor generalny Służby Zagranicz-

nej Maciej Karasiński wraz z członkiem Zarządu Totalizatora Sportowego Bogdanem Pukowcem. W ceremonii wręczenia nagród wzięli również udział pracownicy Akademii Dyplomatycznej MSZ, która wraz z Totalizatorem Sportowym była współorganizatorem wydarzenia.

Tekst i fot. Ada Krzewicka

Puchary dla zwycięskich koni

Zwycięska klacz Little Pati ze stajni Westminster Horse Races

Diplomacy Day Celebrations

On 24 June of this year, the Head of the Foreign Service, Arkady Rzegocki, organised a Day of Diplomacy at the Służewiec Racecourse. The event was held under the honorary patronage of the Minister of Foreign Affairs Zbigniew Rau.

The Diplomacy Day at Służewiec Racecourse was the first occasion in the history of Polish horse racing for representatives of the diplomatic corps and Polish authorities, cultural institutions and think tanks to meet in such large numbers at a unique venue and in a magnificent sporting atmosphere.

Opening the celebrations, the initiator of the event, Minister Arkady Rzegocki said:

It gives me great pleasure to welcome you to today's unique event under the patronage of the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland.

The Diplomacy Day at Służewiec Racecourse is the first occasion in the history of Polish horse racing to bring together in such large numbers representatives of the diplomatic corps accredited in Warsaw and representatives of Polish authorities, cultural institutions and think tanks in a unique venue and in the exclusive atmosphere of royal sport.

The Służewiec Racecourse in Warsaw is a unique venue in Poland. This historic venue, which opened in June 1939, impresses with its magnificent modernist architecture and all-round character. At the time of its opening, it was considered the most modern facility of its kind in Europe. The Court of Honour was built for meetings of representatives from the world of politics and diplomacy. Unfortunately, the outbreak of the Second World War on

Event organisers with the artist during a commemorative photo

1 September 1939 prevented for many years the development of this tradition in the cultural life of the Polish capital, which we are now developing.

The floor was then taken by the event's co-organiser, a member of Totalizator Sportowy's Management Board, Bogdan Pukowiec, who welcomed the distinguished guests, at the same time providing them with a brief history of this magnificent venue.

After the official part, the guests listened to an exceptional jazz concert by Stan Breckenridge, an American solo and jazz pianist, musicologist and winner of the Amicus Poloniae award granted by the Polish Ambassador to the USA for his contribution to the development of Polish-American relations.

The day was filled with attractions. The horse races began, and with them came great excitement in the betting on the horses.

Commemorative photo of the winning horse together with the trainee, jockey and the event organisers

The most important race of the day was the one for the cup of the Minister of Foreign Affairs. It was won by the mare Little Pati from the Westminster Horse Races stable ridden by jockey Sanzhar Abaev. The winning horse, trainer and jockey were awarded by the Head of the Foreign Service Arkady Rzegocki and the Director General of the Foreign Service Maciej Karasiński together with Totalizator Sportowy board member Bogdan Pukowiec. The award ceremony was also attended by employees of the Diplomatic Academy of the Ministry of Foreign Affairs, which co-organised the event together with Totalizator Sportowy.

The Foreign Minister's Cup Horse Race

The winning horse, trainer and jockey awarded by the Head of Foreign Service Arkady Rzegocki

Text and photo Ada Krzewicka

Translation & Interpretation

References:

RTE Ireland's National Television
and Radio Broadcaster

(Frank Shouldice, Director & Producer, Investigations Unit)

C2 Formal Writing for Diplomatic Purposes

C2 Academic Writing for University Purposes

Izabela Glowacka

+48 602 150 152

www.c2academic.pl

Dzień Kultury Chińskiej

26 czerwca ambasador Chińskiej Republiki Ludowej w Polsce JE Sun Linjiang zaprosił gości na przyjęcie z okazji Dnia Kultury Chińskiej. Wśród dostojnych gości znaleźli się: Jakub Chełstowski marszałek województwa śląskiego, Janusz Piechociński były wicepremier Polski, Agnieszka Skawińska prezes Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Chińskiej, Artur Harazim zastępca dyrektora Departamentu Protokołu MSZ, Tadeusz Gajewski prezes Zarządu Stowarzyszenia Obywatelskiego „Dom Polski”. Uroczystość miała miejsce w pięknych ogrodach Ambasady Chińskiej w Warszawie.

Jego Ekscelencja Ambasador Chińskiej Republiki Ludowej Sun Linjiang

Gości powitał ambasador Chińskiej Republiki Ludowej w Polsce JE Sun Linjiang, mówiąc po polsku:

Witam wszystkich gości obecnych na dzisiejszym przyjęciu z okazji Dnia Kultury Chińskiej. Bardzo się cieszę, że mogę razem z tak dużą grupą przyjaciół z obu krajów wspólnie świętować dni kultury Chin oraz porozmawiać o przyjaźni chińsko-polskiej.

Pomimo tego, że Polska i Chiny są daleko od siebie na mapie, to oba kraje łączy długoletnia przyjaźń. Od czasu ustanowienia chińsko-polskiego wszechstronnego partnerstwa strategicznego w 2016 roku stosunki dwustronne rozwijają się zdrowo i stabilnie, a pragmatyczna współpraca w różnych dziedzinach dynamicznie się rozwija, przynosząc realne korzyści mieszkańcom obu państw.

Obecnie na świecie mają miejsce niespotykane od stulecia zmiany, a ludzkość ponownie stoi na rozdrożu historii. Przewodniczący Xi Jinping zaproponował Globalną Inicjatywę Rozwoju, Globalną Inicjatywę Bezpieczeństwa oraz Globalną Inicjatywę Cywilizacyjną, które przedstawiają chińskie rozwiązania promujące pokój i rozwój. Poprzez nowe osiągnięcia modernizacji w stylu chińskim Chiny nieustannie tworzą nowe możliwości dla roz-

woju całego świata. Jesteśmy gotowi razem ze wszystkimi krajami świata, w tym z Polską, budować wspólnotę ludzkości, którą łączy przyszłość.

Mam nadzieję, że dzięki dzisiejszemu wydarzeniu będą mogli Państwo w pełni docenić wyjątkowy urok kultury chińskiej. Jednocześnie zapraszamy do Chin, aby doświadczyć kolorowej kultury chińskiej. Poprzez kulturę budujemy mosty, które łączą serca Chińczyków i Polaków! Życzę pomyślności dla Chin i Polski oraz szczęścia i dobrobytu dla ich mieszkańców! Niech przyjaźń między Chinami a Polską trwa wiecznie! Życzę zdrowia wszystkim naszym przyjaciołom i wszystkiego najlepszego!

Następnie głos zabral Jakub Chełstowski, marszałek województwa śląskiego, który w swoim wystąpieniu podkreślał bliskie ekonomiczne relacje łączące województwo śląskie z Chinami.

Po oficjalnych przemówieniach miała miejsce część artystyczna. Występy artystów zapowiadało dwoje młodych konferansjerów, pracowników ambasady, naprzemiennie w języku polskim i chińskim.

Pierwszy spektakl, który obejrzeli uczestnicy Dnia Kultury Chińskiej, to pokaz gry na bębnach w wykonaniu Zhu Dan i Han Hao pod tytułem „Wół walczący z tygrysem”. Utwór grany na dwóch bębnach wywodzi się z Jiangzhou i przedstawia scenę walki między wołem a tygrysem. Ilustrować ma upór i zaciekłość woła oraz potęgę i odwagę tygrysa.

Drugi spektakl to trzy pokazy, które zostały przygotowane przez zespół sztuki walki wudang z Hubei pod tytułem „Wietrzne taichi”, „Sztuka walki mieczem wudang” oraz „Sztuka walki taiji wudang”.

Starożytni Chińczycy wierzyli, że taichi jest stanem wszechświata jeszcze przed rozdzieleniem się nieba i ziemi i to właśnie z tego stanu wywodzi się yin i yang. Sztuka walki taichi ma natomiast odzwierciedlać przemiany yin i yang. Walka ma być jednocześnie powolna jak wolno płynące chmury, szybka jak błyskawica, niewymuszona i naturalna.

Kolejny spektakl, który podziwiali goście wydarzenia, to trzy występy zatytułowane „Duch sztuki walki wudang”, „Sztuka walki xingyi” oraz „Taihe xuangong” wykonane przez zespół sztuki walki wudang. W chińskim taoizmie fuchen (nazywany także trzepacz-

Sztuka walki taiji wudang w wykonaniu zespołu „Sztuki walki wudang”

Sztuka walki mieczem wudang

ka) był ważnym przedmiotem rytualnym. Taoiści mnisi, podróżując po świecie, za pomocą tego właśnie instrumentu podkreślali swój majestat i dążenie do nieśmiertelności. Występy te pokazały nam walkę w stylu wudang z użyciem trzepaczek, mieczy i wachlarzy, ukazując jednocześnie, że ta sztuka walki to połączenie sztywności i surowości z miękkością.

Część artystyczną przyjęcia zakończył występ chóru chińskich studentów uczących się w Polsce, którzy wykonali dwie chińskie piosenki „Molihua, czyli jaśmin” oraz „Taniec młodości”. Chór młodych wokalistów nagrodzony został gromkimi brawami, podobnie jak występy wszystkich wcześniej występujących artystów.

Następnie goście spotkania zostali zaproszeni do degustacji doskonałej kuchni chińskiej. Stoły z wyszukаныmi chińskimi potrawami zostały rozstawione wzdłuż ogrodu, aby goście swobodnie mogli kosztować smakołyków kuchni chińskiej.

Występy artystyczne nie były jedynym pokazem bogatej kultury chińskiej. W budynku ambasady oraz na zewnątrz zaprezentowane zostały prace chińskiego tradycyjnego rzemiosła.

Po lewej stronie wejścia do ambasady goście przybywający na wydarzenie podziwiali:

Wietrzne taichi

Lalki w strojach chińskich mniejszości etnicznych (Zhuang, Yi, Hani i Achang)

Zhuang (angielski: Bourau) jest najliczniejszą mniejszością etniczną w Chinach, z populacją około 1,95 miliona osób. Językiem narodowym jest zhuang. Mniejszość Zhuang zamieszkuje głównie południe. Region autonomiczny Guangxi Zhuang jest głównym obszarem zamieszkania narodowości Zhuang.

Narodowość Yi jest szóstą co do wielkości mniejszością etniczną w Chinach, z populacją około 9,8 miliona, ich językiem narodowym jest język yi. Lud Yi zamieszkuje głównie płaskowyże i nadbrzeżne wzgórza w czterech prowincjach (dystryktach) Yunnan, Syczuan, Guizhou i Guangxi.

Narodowość Hani liczy około 1,73 miliona mieszkańców, ich językiem narodowym jest hani. Lud Hani występuje głównie w prowincji Yunnan.

Narodowość Achang zamieszkuje prowincję Yunnan i jest jedną z siedmiu mniejszości etnicznych o małej populacji w Chinach, która wynosi około 40 000 osób. Językiem narodowym jest język achang. Wyroby żelazne wykonywane przez lud Achang są bardzo popularne, ich noże Husa są znane na całym świecie.

Haft dwustronny (złote rybki bawiące się w wodzie, żurawie, koty)

Haft dwustronny to jedno z najwybitniejszych tradycyjnych rzemiosł narodowych w Chinach. Jego historia sięga dynastii Song. Jest to rodzaj haftu, którego przednie i tylne obrazy są haftowane na tym samym materiale bazowym w tym samym procesie haftowania. Ich obrys jest dokładnie taki sam, a wzór równie znakomity.

Dwa wazon-y z czarnej ceramiki

Czarna ceramika, której historia sięga w Chinach epoki neolitu, to starożytna chińska technika wytwarzania ceramiki. Mówi się, że ceramika ta jest jednocześnie cienka jak papier, przezroczysta jak lustro i twarda jak porcelana. Ta zaawansowana technologia tworzenia ceramiki została zapomniana na ponad 4000 lat, po ponad 60 latach nieustannych wysiłków kilku pokoleń chińskich uczonych artystów w 1989 r. ostatecznie całkowicie rozszyfrowano proces produkcji czarnej ceramiki. Od tamtej pory kontynuuje się tworzenie czarnej ceramiki na podstawie tradycyjnych i ulepszonych technologii.

Po prawej stronie od wejścia usytuowane były:

Dwa wyroby z brązu (repliki) przedstawiające konia stąpającego po latających jaskółkach

Te dwa wyroby rękodzielnicze to repliki wyrobów z brązu. Koń stąpający po latających jaskółkach uznawany jest w Chinach za zabytek kultury na poziomie skarbu narodowego, to rzeźba z brązu z czasów wschodniej dynastii Han. Została odkopana w prowincji Gansu w październiku 1969 r. i obecnie znajduje się w Muzeum Prowincji Gansu – jest skarbem tamtejszego ratusza. Koń stąpający po latającej jaskółce przedstawia rżącego konia galopującego po łące z wysoko uniesioną głową, jego trzy podkowy szybują w powietrzu, a prawe tylne kopyto przydeptywa latającą jaskółkę. Rzeźba symbolizuje bohaterski i ambitny marsz naprzód i jest symbolem wielkiego temperamentu narodu chińskiego.

Trójkolorowa porcelana charakterystyczna dla dynastii Tang: dwa konie, dwie butelki podwójnego smoka oraz wielbłąd

Trójkolorowa porcelana, której powstanie datuje się na rok 618 naszej ery (okres panowania dynastii Tang), ma ponadtyścioletnią historię. Jej nazwa wywodzi się od połączenia trzech kolorów: żółtego, zielonego i białego. Później

Duch sztuki walki wudang

sztuka się rozwinęła i zaczęto używać więcej barw – wśród nich żółtej, zielonej, białej, brązowej, niebieskiej, czarnej, w sumie ponad dziesięć różnych kolorów. W dynastii Tang trójkolorowa porcelana była używana głównie przy pochówku i do dekoracji wnętrz, rzadziej spotykano przedmioty domowego użytku. W czasach dynastii Tang potęga narodowa Chin była bardzo silna, ówczesna gospodarka dobrze rozwinięta, a osoby sprawujące władzę starały się żyć niezwykle luksusowo, dlatego właśnie bardzo dużo osób zostało pochowanych z przedmiotami z trójkolorowej ceramiki. Przedmioty te porównywano ze sobą

i chwalono się nimi, co przyczyniło się do rozwoju tego właśnie rzemiosła. W latach 70. i 80. ubiegłego wieku przywódcy partii i państwa uznali trójkolorową porcelanę z miejscowości Luoyang z dynastii Tang za cenny chiński prezent narodowy i wręczali ją szefom państw i rządów ponad 50 krajów świata, nazywając skarbem sztuki orientalnej.

Lalki z dynastii Tang (postacie od lewej do prawej: konkubina Yu, Mu Guiying, król małp, konkubina Yang, Yang Zongbao)

Lalki Tang to tradycyjne wyroby rękodzielnicze starożytnego Pekinu. Mają mocny i autentyczny charakter pekiński, są ręcznie malowane i tkane oraz składane w setkach procesów, aby stworzyć realistyczną chińską lalkę.

To jeszcze nie wszystko, co w tym dniu przygotowała ambasada chińska. Dużym zainteresowaniem gości cieszył się pokaz parzenia herbaty. Mało kto wie, że w 2022 r. „tradycyjne chińskie techniki wytwarzania herbaty i związane z nimi praktyki” zostały wpisane na listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego UNESCO. Pokaz parzenia herbaty przeniósł wszystkich uczestników w starożytny świat oraz ukazał piękno chińskich tradycji związanych z kulturą herbaty oraz pragnieniem pokoju i harmonii na świecie.

26 czerwca był pięknym świętem kolorowej kultury chińskiej w Polsce.

Tekst i fot. Ada Krzewicka

China Culture Day

On 26 June, the Ambassador of the People's Republic of China to Poland, H.E. Sun Linjiang, invited guests to a reception to celebrate Chinese Culture Day. Among the distinguished guests were: Jakub Chelstowski Marshal of the Silesian Voivodeship, Janusz Piechociński former Deputy Prime Minister of Poland, Agnieszka Skawińska President of the Polish-Chinese Friendship Society, Artur Harazim Deputy Director of the Department of Protocol of the Ministry of Foreign Affairs, Tadeusz Gajewski President of the Board of Directors of the Civic Association „Polish House”. The ceremony was celebrated in the beautiful gardens of the Chinese Embassy in Warsaw.

Guests were welcomed by the Ambassador of the People's Republic of China to Poland, H.E. Sun Linjiang, speaking in Polish:

I would like to welcome all guests present at today's Chinese Culture Day reception. I am very pleased to be able to celebrate China Culture Days together with such a large group of friends from both countries and to talk about the Sino-Polish friendship.

Although Poland and China are far apart on the map, the two countries share a long-standing friendship. Since the establishment of the China-Poland Comprehensive Strategic Partnership in 2016, bilateral relations have been developing healthily and steadily, and pragmatic cooperation in various fields has been growing rapidly, bringing real benefits to the people of both countries.

Currently, the world is undergoing unprecedented changes in the course of a century, and humanity is once again at the crossroads of history. President Xi Jinping proposed the Global Development Initiative, the Global Security Initiative and the Global

Civilisation Initiative, which present Chinese solutions to promote peace and development. Through new achievements of Chinese-style modernisation, China is continuously creating new opportunities for the development of the whole world. We are ready together with all countries of the world, including Poland, to build a community of humanity united by the future.

Nine-part whip in the programme "Spirit of the martial art wudang"

Choir performance by Chinese students studying in Poland

I hope that through today's event, you will be able to fully appreciate the unique charm of Chinese culture. At the same time, we invite you to China to further experience the colourful Chinese culture. Through it, let us build bridges that connect the hearts of Chinese and Polish people! I wish prosperity for China and Poland and happiness and prosperity for their people! May the friendship between China and Poland last forever! I wish good health to all our friends and all the best!

The floor was then taken by Mr Jakub Chetstowski, Marshall of the Silesian Voivodeship, who in his speech emphasised the close economic relations linking the Silesian Voivodeship with China.

The official speeches were followed by artistic performances, which were announced by two young employees of the embassy, alternately in Polish and Chinese.

The first performance was a drum show performed by Zhu Dan and Han Hao under the title, "An ox fighting a tiger". The piece, which involves playing two drums, originates from Jiangzhou and depicts a fight scene between an ox and a tiger. It is meant to illustrate the ox's stubbornness and fierceness and the tiger's power and courage.

The second performance consisted of three demonstrations put on by the Wudang martial arts troupe from Hubei entitled "Wind taichi", "Wudang sword art" and, "Wudang taiji martial art"

The ancient Chinese believed that taichi was the state of the universe even before the separation of heaven and earth, and it is from this state that yin and yang originated. The martial art of Tai Chi, on the other hand, is meant to reflect the transformation of yin and yang. Fighting is supposed to be at once slow as slow-flowing clouds, fast as lightning, unforced and natural.

This was followed by three performances entitled "The spirit of wudang martial art", "The martial art of xingyi" and, "Taihe xuan-gong" performed by the Wudang martial art troupe.

In Chinese Taoism, the fuchen (also called a whisk) was an important ritual object.

Taoist monks, travelling the world, used this very instrument to emphasise their majesty and quest for immortality. These performances showed us Wudang-style combat using whisks, swords and fans, while demonstrating that this martial art is a combination of rigidity and severity with softness.

The artistic part of the reception ended with a performance by a choir of Chinese students studying in Poland, who performed two Chinese songs "Molihua, or jasmine" and "Dance

of youth". The choir of young singers was awarded with thunderous applause, as were the performances of all the artists who performed.

Afterwards, guests were invited to taste the excellent Chinese cuisine. Tables with exquisite Chinese dishes were spread out in the garden, so that guests could freely taste the delicacies of Chinese cuisine.

Artistic performances were not the only demonstration of the rich Chinese culture. Chinese traditional handicrafts were also on display inside and outside the embassy building.

To the left of the embassy entrance, guests arriving at the event could view:

Dolls in the costumes of Chinese ethnic minorities (Zhuang, Yi, Hani and Achang)

The Zhuang (English: Bourau) are the largest ethnic minority in China, with a population of about 1.95 million. The national language is Zhuang. The Zhuang minority mainly resides in the south. Guangxi Zhuang Autonomous Region is the main area of residence of the Zhuang nationality.

The Yi nationality is the sixth largest ethnic minority in China, with a population of about 9.8 million, their national language is Yi. The Yi people mainly inhabit the plateaus and coastal hills in the four provinces (districts) of Yunnan, Sichuan, Guizhou and Guangxi.

The Chinese tea ceremony

The Hani nation has a population of about 1.73 million, their national language is Hani. The Hani people are mainly found in Yunnan province.

The Achang nationality resides in Yunnan province and is one of seven ethnic minorities with a small population in China of about 40000 people. The national language is the Achang language. Iron wares made by the Achang people are very popular; their Husa knives are world famous.

Two-sided embroidery (goldfish playing in the water, cranes, cats)

A culinary feast

Two-sided embroidery is one of the most outstanding traditional national crafts in China. Its history dates back to the Song dynasty. It is a type of embroidery whose front and back images are embroidered on the same base fabric in the same embroidery process. Their outline is exactly the same, and the design is equally exquisite.

Two vases in black ceramic

Black ceramic, which can be traced back to the Neolithic era in China, is an ancient Chinese technique for making ceramics. This ceramic is said to be at once as thin as paper, as clear as a mirror and as hard as porcelain. This advanced ceramic making technology was forgotten for more than 4000 years, after more than 60 years of continuous efforts by several generations of Chinese artist scholars, the black ceramic making process was finally completely deciphered in 1989. Since then, the creation of black ceramics based on traditional and improved technologies has continued.

To the right of the entrance were situated:

Two bronze wares (replicas) depicting a horse stepping on flying swallows

These two handicrafts are replicas of bronze products. The horse treading on flying swallows is considered a cultural relic at the level of a national treasure in China, it is a bronze sculpture dating back to the Eastern Han Dynasty. It was unearthed in Gansu province in October 1969 and is now housed in the Gansu Provincial Museum – it is a treasure of the local town hall. The Horse Stepping on a Flying Swallow depicts a soaring

horse galloping across a meadow with its head held high, its three horseshoes gliding through the air and its right hind hoof stepping on a flying swallow. The sculpture symbolises the heroic and ambitious forward march and is a symbol of the great temperament of the Chinese people.

Three-coloured porcelain characteristic of the Tang Dynasty: two horses, two bottles of double dragon and a camel

Tri-coloured porcelain, whose origins date back to 618 AD (the Tang Dynasty period), has a history of more than a thousand years. Its name derives from the combination of three colours: yellow, green and white. Later, the art developed and more colours began to be used- among them yellow, green, white, brown, blue, black, for a total of more than ten different colours.

In the Tang Dynasty, three-coloured porcelain was mainly used for burial and interior decoration, household items were less common. During the Tang Dynasty, China’s national power was very strong, the economy of the time was well developed and those in power sought to live extremely luxuriously, which is why a great many people were buried with objects made of tri-coloured ceramics. These objects were compared with each other and boasted about, which contributed to the development of this particular craft. In the 1970s and 1980s, party and state leaders recognised the Tang Dynasty tri-colour porcelain from Luoyang as a valuable Chinese national gift and presented it to the heads of state and government of more than 50 countries around the world, calling it a treasure of oriental art.

Tang dynasty dolls (figures from left to right: concubine Yu, Mu Guiying, monkey king, concubine Yang, Yang Zongbao)

Tang dolls are traditional handicrafts of old Beijing. They have a strong and authentic Beijing character, being hand-painted and woven and assembled by hundreds of processes to create a realistic Chinese doll.

That’s not all the Chinese embassy had prepared on the day. A tea-making demonstration was of great interest to visitors. Little did they know that in 2022 “traditional Chinese tea-making techniques and related practices” have been inscribed on UNESCO’s list of Intangible Cultural Heritage. The tea brewing demonstration transported all participants to an ancient world and showed

Commemorative photo of the event hosts together with the guests of honour

the beauty of Chinese traditions related to tea culture and the desire for peace and harmony in the world.

26 June was a beautiful celebration of the colourful Chinese culture in Poland.

Text and photo Ada Krzewicka

Uroczystość upamiętniająca ludobójstwo w Rwandzie

W 29. rocznicę ludobójstwa Tutsi w Rwandzie 8 maja br. w Muzeum Historii Żydów Polskich Polin odbyła się uroczystość upamiętniająca ofiary rzezi sprzed 29 lat. Tutsi w 1994 r. w Rwandzie, obok Srebrenicy i masakry w Kambodży, uchodzi za największą zbrodnię w powojennej historii świata.

Tutsi w Rwandzie to olbrzymia skaza na sumieniu całego świata. W ciągu 100 dni od kwietnia do lipca 1994 roku bojówki plemienia Hutu bestialsko wymordowały nawet milion mężczyzn, kobiet i dzieci Tutsi. Narzędziem zbrodni były głównie machety. Zachód wiedział o planowanej eksterminacji. Działo się to na oczach żołnierzy sił pokojowych ONZ. W Rwandzie mordercy i mordowani byli często przyjaciółmi. Do ludobójstwa dochodziło niekiedy w tej samej rodzinie – wyjaśniał podczas swojego przemówienia ambasador Rwandy w Polsce prof. Anastase Shyaka.

Aby upamiętnić ofiary tragicznego ludobójstwa Tutsi sprzed 29 lat, przybyli na uroczystość goście zapalili świece, oddając w ten symboliczny sposób cześć pomordowanym. Na uroczystość upamiętniającą ludobójstwo Tutsi w Rwandzie została także zaproszona liczna grupa młodych Rwandyjczyków studiująca obecnie w Polsce.

W Rwandzie co roku upamiętniamy ofiary tamtych wydarzeń. Takie uroczystości odbywają się w moim kraju każdego roku. Musimy pamiętać, co wydarzyło się w 1994 roku. Jednoczymy się wokół tej pamięci. To ludobójstwo jest częścią nas i zawsze w nas będzie – powiedział po uroczystości student Rwandyjczyk, biorący udział w wydarzeniu Kwibuka 29 w muzeum Polin.

Rwanda – rys historyczny

Ludobójstwo w Rwandzie – masakra osób pochodzenia Tutsi – dokonane zostało przez ekstremistów Hutu. W ciągu prawie 100 dni, od 6 kwietnia do lipca 1994 r., ofiarą padło, według szacunków, od 800 000 do 1 071 000 ludzi. Tutsi i Hutu przez wieki mieszkali obok siebie. Przemoc na pełną skalę rozpoczęła się po katastrofie samolotu z prezydentem Rwandy na pokładzie. Wyda-

rze nie to stało się iskrą zapalną i dało początek wojnie. Doszło do masowego mordu na niewinnej ludności Tutsi.

U podstaw tego zdarzenia leżało okrucieństwo, które było kultywowane przez kilkadziesiąt lat, zaczynając od czasów kolonialnych. Rwandyjczycy, którzy tak naprawdę stanowią jedno z najbardziej jednolitych społeczeństw, zostali podzieleni na trzy grupy. Przez nienawiść do Tutsi doszło do ludobójstwa w 1994 roku – wyjaśniał w wystąpieniu JE Ambasador Anastase Shyaka.

Rwanda zrywa z tragiczną przeszłością

Położona w środkowo-wschodniej Afryce, licząca 13 mln mieszkańców, Rwanda dziś uchodzi za jedno z najprężniej rozwijających się krajów w Afryce. Wyżynny kraj, zwany też Tybetem Afryki, postawił na rozwój. Jednym z podstawowych sektorów gospodarki, który ma zapewnić mu dynamiczny wzrost gospodarczy, jest turystyka. Kraj od dłuższego już czasu prowadzi szeroko zakrojoną akcję promocyjną visitRwanda. Rwandę rocznie odwiedza ponad milion turystów z Europy i całego świata.

Obecnie w stolicy kraju Kigali powstaje centrum finansowe, które ma przyciągnąć inwestorów pragnących zainwestować w nowoczesne technologie w Afryce. Sama Rwanda natomiast do 2050 r. chce zostać krajem o wysokich dochodach. Jest to jednak zadanie bardzo trudne, gdyż Rwanda to jeden z najbiedniejszych krajów świata.

Podstawą rozwoju Rwandy jest pojednanie, trudne, ale możliwe, prowadzone według zasady – zbrodnie można wybaczyć, ale nie można zapomnieć! Dzisiaj, 29 lat po ludobójczej zbrodni na Tutsi, spacerując po ulicach Rwandy nie widać tragicznej historii. Widać kraj, w którym jest dużo siły i nadziei. Widać kraj szybko rozwijający się w Afryce. Chcemy brać udział w rozwoju świata i kreowaniu inicjatyw społeczno-politycznych w naszym regionie – powiedział ambasador Rwandy w Polsce prof. Anastase Shyaka na zakończenie uroczystości.

Tekst i fot. Ada Krzewicka

Ceremony commemorating the Rwandan genocide

On the 29th anniversary of the Tutsi in Rwanda, a ceremony commemorating the victims of the massacre 29 years ago was held on 8 May at the POLIN Museum of the History of Polish Jews. Tutsi in 1994 Rwanda, along with Srebrenica and the massacre in Cambodia, is considered the greatest crime in the post-war history of the world.

Tutsi in Rwandan genocide is a huge blemish on the conscience of the entire world. In the course of 100 days from April to July 1994, the Hutu tribe militia bestially slaughtered up to one million men, women and children of Tutsi. The tools of the crime were mainly machetes. The West knew about the planned extermination. This was happening in front of the eyes of UN peacekeepers. In Rwanda, the murderers and the murdered were often friends. The genocide sometimes took place within the same family, explained Professor Anastase Shyaka, Rwandan ambassador to Poland, during his speech.

In order to commemorate the victims of the tragic Tutsi genocide of 29 years ago, the guests attending the ceremony lit candles in honour of the victims. A large group of young Rwandans currently studying in Poland were also invited to the ceremony commemorating the Rwandan Tutsi genocide.

In Rwanda, we commemorate the victims of those events every year. Such commemorations take place in my country every year. We must remember what happened in 1994. We unite around this remembrance. This genocide is part of us and will always be in us - said a Rwandan student attending the Kwibuka 29 event at the Polin museum after the ceremony.

Rwanda – historical overview

The Rwandan genocide – a massacre of Tutsi people – was carried out by Hutu extremists in Rwanda in about 100 days, from 6 April to July 1994, with an estimated 800000 to 1071000 victims. Tutsis and Hutus lived side by side for centuries. Full-scale violence began after a plane crash with the Rwandan president on board. The crash became the ignition spark and gave rise to war. What followed was a mass murder of the innocent Tutsi population.

At the root of the incident was an atrocity that had been cultivated over several decades, beginning in colonial times. The Rwandans, who are in fact one of the most homogeneous societies, were divided into three groups. Through the hatred of the Tutsis, the 1994 genocide took place, explained H.E. Ambassador Anastase Shyaka in his speech.

Rwanda breaks with etragic past

Situated in central and eastern Africa, with a population of 13 million, Rwanda is today regarded as one of the most rapidly developing countries in Africa. The upland country, also known as the Tibet of Africa, has set its sights on development. One of the key sectors of the economy that is expected to provide it with dynamic growth is tourism. The country has for a long time been leading an extensive promotional campaign visitRwanda. Rwanda is visited annually by over 1 million tourists from Europe and around the world.

A financial centre is currently being built in the capital Kigali, to attract investors from all over the world wishing to invest in high-tech in Africa. Rwanda itself, meanwhile, wants to beco-

me a high-income country by 2050. However, this is a very difficult task, as Rwanda is one of the poorest countries in the world. The basis for Rwanda's development is reconciliation, difficult but possible, guided by the principle - crimes can be forgiven but not forgotten! Today, 29 years after the genocidal crime Tutsi, walking through the streets of Rwanda, one does not see a tragic history. One sees a country in which there is much strength and hope. You can see a country that is rapidly developing in Africa. We want to take part in the development of the world and creating socio-political initiatives in our region, said Rwanda's ambassador to Poland Prof. Anastase Shyaka.

Text and photo Ada Krzewicka

Piknik europejski w ambasadzie Niemiec i ambasadzie Francji

W sobotę 13 maja br. ambasada Francji i ambasada Niemiec zorganizowały piknik europejski w swoich ogrodach. Goście wydarzenia mogli w tym dniu zrelaksować się oraz skorzystać z wielu atrakcji, które przygotowały dla nich ambasady.

Z okazji Tygodnia Europy ambasady Francji i Niemiec zaprosiły wszystkich zainteresowanych na piknik europejski do swoich ogrodów. Przybyli na wydarzenie goście mogli porozmawiać z dyplomatami, zrobić pamiątkowe zdjęcie z ambasadorem Francji i ambasadorem Niemiec.

W obu ogrodach na gości czekał duży wybór kulinarnych smakołyków – tradycyjnych francuskich i niemieckich potraw, które serwowane były na licznych stoiskach. Swoje produkty prezentowały również firmy francuskie i niemieckie.

Jednak największą atrakcją pikniku okazała się popołudniowa sesja muzyczna w wykonaniu młodych artystów reprezentujących chór ze Szkoły Willy'ego Brandta i z Liceum Francuskiego, chór Kameleon z Dzielnicy Mokotów, Żeński Zespół Wokalny Eufonia oraz chór Kolegium Europejskiego.

Dzień zakończył się piosenką śpiewaną na scenie przez artystów francuskich, polskich i niemieckich z udziałem publiczności. Był to dzień pełen wielu wrażeń dla wszystkich gości, a szczególnie dla dzieci, które bawiły się z rodzicami w liczne gry i quizy przygotowane przez organizatorów wydarzenia.

Tekst i fot. Ada Krzewicka

Strefa relaksu w ogrodzie ambasady Niemiec

Ponadto można było uzyskać informacje dotyczące podjęcia studiów w obu krajach, nauczania języka francuskiego w szkołach dwujęzycznych, Alliance Française i Instytucie Francuskim w Warszawie, lub uzyskać wiedzę o działalności misji wojskowej.

Dużą atrakcją dla licznie przybyłych w tym dniu gości była także możliwość zwiedzenia rezydencji ambasadora Francji i ambasadora Niemiec, które zazwyczaj są niedostępne dla wszystkich. Można było też zapoznać się z ich historią, a także podziwiać dzieła sztuki oraz stylowe meble zdobiące wnętrza obu rezydencji.

Gra w piłkę nożną w ogrodzie ambasady Niemiec

European Picnic at the German and French Embassies

On Saturday, 13 May, the embassies of France and Germany organised a European picnic in their gardens. On that day, guests could relax in the gardens and take advantage of the many attractions prepared for them by the embassies.

On the occasion of Europe Week, the French and German embassies invited everyone to a European picnic in their gardens. Guests could talk to diplomats and take a commemorative photo with the ambassadors of France and Germany.

In addition, it was possible to obtain information about studying in both countries, teaching French in bilingual schools, Alliance Française and the French Institute in Warsaw, or learning about the activities of the Military Mission.

A great attraction for the numerous guests attending that day was the opportunity to visit the residences of the French and German ambassadors, which are usually inaccessible to everyone. It was also possible to learn about their history, as well as admire the works of art and stylish furniture decorating the interiors of both residences.

Relaxing on the grass in the garden of the German Embassy

In both gardens, guests could sample a large selection of culinary specials – traditional French and German dishes, which were served at numerous stands. Several French and German companies also presented their products.

However, the biggest attraction of the picnic turned out to be the afternoon music session performed by young artists representing the choir from the Willy Brandt School and the French

High School, the Chameleon choir from the Mokotów District, the Eufonia Women's Vocal Ensemble and the choir of the College of Europe.

The day ended with a song performed on stage by French, Polish and German artists with the participation of the audience. It was a day full of excitement for all guests, especially the children who, along with their parents, took part in numerous games and quizzes prepared by the event organisers.

Text and photo Ada Krzewicka

Living room in the residence of the French Embassy

Święto narodowe Republiki Azerbejdżanu

25 maja br. w gmachu warszawskiej Filharmonii Narodowej obchodzono święto narodowe Republiki Azerbejdżanu. Tegoroczne obchody Dnia Niepodległości Azerbejdżanu zbiegły się z setną rocznicą urodzin przywódcy narodowego Hejdara Alijewa oraz ze 105-leciem Sił Zbrojnych Republiki Azerbejdżanu.

Przybyłych na wydarzenie gości powitała JE Ambasador Republiki Azerbejdżanu **Nargiz Gurbanova**. Zwracając się do nich, powiedziała:

Szanowni Państwo,
Ekscelencje, drodzy przyjaciele,

Dokładnie 28 maja 1918 r. powstała Demokratyczna Republika Azerbejdżanu, pierwsza świecka i parlamentarna demokracja w świecie muzułmańskim i turkijskim, która wprowadziła demokratyczne prawa, wolności i równość dla wszystkich swoich obywateli bez względu na pochodzenie etniczne, religię, płeć i status społeczny. Demokratyczna Republika Azerbejdżanu była pierwszym krajem w większości muzułmańskim, w którym kobiety uzyskały prawa wyborcze przed wieloma krajami europejskimi. Niezależnie od niezwykle trudnych zewnętrznych wyzwań geopolitycznych nasi ojcowie założyciele skupili się na budowie państwa i armii, rozwoju gospodarczym, edukacji i kulturze oraz zadbali o międzynarodowe uznanie nowo narodzonej republiki. Wszystkie narodowości mieszkające w Azerbejdżanie były reprezentowane zarówno w rządzie, jak i w 120-osobowym parlamencie Milli Majlis, który obejmował 11 frakcji. W ciągu dwóch lat istnienia parlament przyjął 230 ustaw.

Przyczynili się do tego w ogromnym stopniu Polacy mieszkający w Azerbejdżanie. Wśród nich znajdowali się architekci i prawnicy, inżynierowie i przedstawiciele inteligencji, nauczyciele i wojskowi, rzemieślnicy i mężowie stanu. Nasi obywatele polskiego pochodzenia byli reprezentowani prawie we wszystkich strukturach rządu, parlamentu Milli Majlis i sądownictwa i nie szczędzili wysiłków w obronie naszej wspólnej ojczyzny – Azerbejdżanu. Wśród najwyższych urzędników Demokratycznej Republiki Azerbejdżanu

można wymienić generała lejtnanta Macieja Sulkiewicza, który pełnił funkcję szefa Sztabu Generalnego Armii Azerbejdżanu, Leona Kryczyńskiego – szefa gabinetu Rady Ministrów, publicystę i historyka, jego brata Olgierda Kryczyńskiego – wiceministra sprawiedliwości. Nasi polscy przyjaciele zawsze wspierali uznanie Azerbejdżanu na arenie międzynarodowej. Nie jest zatem przypadkiem, że Polska była jednym z 23 państw, które uznały Demokratyczną Republikę Azerbejdżanu.

Niestety, Demokratyczna Republika Azerbejdżanu przetrwała tylko 23 miesiące i przestała istnieć w kwietniu 1920 r. po agre-

JE Ambasador Republiki Azerbejdżanu Nargiz Gurbanova podczas przemówienia

sji bolszewickiej. Jednak jej demokratyczne ideały nadal żyły w sercach i umysłach kolejnych pokoleń Azerbejdżan. A kiedy odzyskaliśmy niepodległość w 1991 r., Republika Azerbejdżanu została ogłoszona następcą Demokratycznej Republiki Azerbejdżanu, której ideały i wartości stały się zasadami przewodnimi w naszej drodze do demokracji. Trójkolorowa flaga Demokratycznej Republiki Azerbejdżanu została ponownie wywieszona w Azerbejdżanie. Tym samym Święto Niepodległości symbolizuje nierozwalną więź naszej państwowości z dziedzictwem Demokratycznej Republiki Azerbejdżanu.

Niemniej jednak odzyskanie niepodległości w 1991 r. i kolejne dwa lata były dla Azerbejdżanu ciężką walką. Pierwsze lata niepodległości były naznaczone konfliktem zbrojnym i okupacją naszych terytoriów, załamaniem gospodarki i wewnętrzną walką o władzę, która niemal doprowadziła Azerbejdżan na skraj upadku. Powrót do władzy naszego przywódcy narodowego Hejdara Alijewa w 1993 r. był punktem zwrotnym w naszej historii. Ten trudny okres po raz kolejny dowodził siły Hejdara Alijewa, który z powodzeniem wyprowadził swój naród ze skomplikowanych procesów historycznych i politycznych tamtych czasów i przez konsekwentną walkę doprowadził go do niepodległości.

Dziedzictwo prezydenta Hejdara Alijewa miało głęboki historyczny wpływ na rozwój kraju dla przyszłych pokoleń. Czy to przyjęcie pierwszej konstytucji

Aula Filharmonii Narodowej wypełniona przybyłymi na wydarzenie gośćmi

niepodległej Republiki Azerbejdżanu w 1995 r., czy też fundamentalne reformy, które objęły wszystkie obszary i położyły podwaliny nowoczesnego państwa azerbejdżańskiego. Narodowa strategia naftowa Hejdara Alijewa, z powodzeniem wdrażana od 1994 r., zmieniła mapę energetyczną Europy, otwierając region Morza Kaspijskiego na współpracę międzynarodową i łącząc go z Morzem Czarnym i Morzem Śródziemnym siecią ropociągów i gazociągów, które w znacznym stopniu przyczyniają się do europejskiego bezpieczeństwa energetycznego i których znaczenie będzie nadal rosło. To właśnie prezydent Hejdar Alijew wprowadził Azerbejdżan do Rady Europy w 2001 r. i mocno wzmocnił jego pozycję w europejskiej rodzinie narodów.

Polityka Hejdara Alijewa doprowadziła również do stworzenia fundamentu Sił Zbrojnych Azerbejdżanu, które dziś należą do najsilniejszych w regionie i które odegrały decydującą rolę w przywróceniu suwerenności, integralności terytorialnej i jedności Republiki Azerbejdżanu w 2020 r. – największym wyzwaniu naszego życia. Symboliczne jest to, że obchodzimy Dzień Niepodległości i setną rocznicę urodzin Hejdara Alijewa w zupełnie nowych realiach po zakończeniu konfliktów, z pokojem w regionie na wyciągnięcie ręki po raz pierwszy od trzech dekad, a region Karabach w Azerbejdżanie ponownie kojarzy się z rozwojem w duchu pokoju. To właśnie było największą aspiracją nowego Azerbejdżanu, o której marzył Hejdar Alijew i do której w ogromnym stopniu się przyczynił. Po dzisiejszym koncercie serdecznie zapraszam do obejrzenia wystawy fotograficznej Fundacji Hejdara Alijewa, która podkreśla kluczowe aspekty naszego dziedzictwa naszego narodowego przywódcy.

W tym ważnym dniu chciałabym również podkreślić doskonałe stosunki dwustronne z Polską. Od 2017 r. podnieśliśmy tę współpracę do poziomu partnerstwa strategicznego, podpisując „Wspólną deklarację w sprawie mapy drogowej dotyczącej strategicznego partnerstwa i współpracy gospodarczej”. Jesteśmy zdeterminowani, aby dalej wzmocniać to partnerstwo dla dobra naszych narodów.

Na zakończenie chciałabym podziękować wszystkim Państwu za obecność i życzyć miłego wieczoru.

Następnie głos zabrał sekretarz stanu w MSZ Arkadiusz Mularczyk, podkreślając w swoim przemówieniu wieloletnią tradycję stosunków dyplomatycznych i gospodarczych między Polską a Azerbejdżanem oraz wagę znaczenia obecnych i przyszłych więzi łączących oba kraje. Oto jego fragment:

Polska postrzega dziś Azerbejdżan jako ważnego partnera politycznego i gospodarczego na Kaukazie Południowym, członka Partnerstwa Wschodniego, dostawcę energii do Unii Europejskiej oraz kluczowego partnera w budowie transkontynentalnych linii transportowych. Jesteśmy gotowi do wzmocnienia długotrwałej, wielopłaszczyznowej współpracy dwustronnej, opartej na wspólnych wartościach, pokoju, dobrobycie, a także trosce o wymierne korzyści dla obywateli obu krajów.

Oryginalne brzmienie azerskiej muzyki mugham w wykonaniu zespołu w składzie Khananda (śpiewak mugham), Mansum Ibrahimov, Elchin Hashimov (instrument: smoła), Elnur Ahmadov (instrument: kamancze), Kamran Karimov (instrument: nagara), Chinara Malikzade (śpiew), Sona Azizova (śpiew) uświetniło wydarzenie.

Uczestnictwo wielu znamienitych gości, wyjątkowy występ artystów i przepiękne wnętrza Filharmonii Narodowej w Warszawie sprawiły, że tegoroczne obchody Dnia Niepodległości Azerbejdżanu przebiegły w niezapomnianej atmosferze.

Najnowsza historia Azerbejdżanu datuje się od 18 października 1991 r. Tego dnia Azerbejdżan przywrócił swoją niezależność państwową i ogłosił się następcą Demokratycznej Republiki Azerbejdżanu, utworzonej w 1918 r. – pierwszego świeckiego i demokratycznego państwa na muzułmańskim Wschodzie, będącego po roku 1920 częścią Związku Radzieckiego. Po odzyskaniu niepodległości w 1991 r. państwo i ludność Azerbejdżanu stanęły w obliczu 30-letniego konfliktu z Armenią, którego przedmiotem były ziemie Górskiego Karabachu, uważane za sporne przez strony obu krajów. 10 listopada 2022 r. podpisano trójstronne oświadczenie przywódców Azerbejdżanu, Armenii i Rosji, kończące 30-letni okres konfliktu zbrojnego.

Azerbejdżan jest krajem wielu cywilizacji, charakteryzującym się bogatą różnorodnością narodową wielu kultur, które od wieków przenikają się w pokojowym współistnieniu, przekładając się na wyjątkowy, demokratyczny i tolerancyjny charakter tego kraju.

Azerbejdżan może się poszczycić wieloma pionierskimi na skalę światową osiągnięciami w zakresie myśli technicznej, świata kultury, biznesu oraz polityki. To w Azerbejdżanie powstała świecka szkoła dla dziewcząt, będąca pierwszą tego typu placówką w strefie muzułmańskiej części świata. Obywatelki tego kraju były pierwszymi na Wschodzie kobietami, które uzyskały prawo do głosowania. Miało to miejsce w 1918 r., a zatem o wiele wcześniej niż w wielu krajach europejskich i niektórych stanach Ameryki Północnej. Pierwszą kobietą dyplomatą na Wschodzie była Azerbejdżanka Sara Chatun, matka sułtana turkmeńskiego Uzuna Hasana (1423–1478). Pierwszą kobietą kompozytorką operową w świecie muzułmańskim była Azerbejdżanka Szafiga Achundova. W 1908 r. wystawienie opery „Leyli i Medżnun” w teatrze Hadżi Zeynalabdina Tagijewa w Baku położyło podwaliny rozwoju opery w świecie muzułmańskim. Pierwszym męskim kompozytorem operowym na muzułmańskim Wschodzie był azerbejdżański poeta Uzeyir Hajibeyow. Poeta Nizami Ganjavi był autorem pierwszego przekładu pentalogii „Chamsa” w światowej literaturze. Pierwszą pilotką w strefie Europy Południowej, na Bliskim Wschodzie i na Kaukazie była obywatelka Azerbejdżanu, Leyla Mammadbayowa. Pierwszy w historii świata głęboki szyb naftowy został wykonany w 1844 r. w kopalniach Baku. Po raz pierwszy w historii świata metoda uzyskiwania ropy metodą wiercenia została wprowadzona w 1884 r. i stała się znana w przemyśle naftowym jako metoda bakijska. Pierwsza na świecie platforma wiertnicza „Oil Rocks” powstała w azerbejdżańskim sektorze Morza Kaspijskiego.

Warto zwrócić uwagę na fakt, iż w bogatej historii Azerbejdżanu wyraźnie zaznacza się wątek polski, datujący się od 1472 r. Wtedy to nawiązano stosunki dyplomatyczne między oboma krajami jako następstwo inicjatywy azerbejdżańskiego władcy Aggoyunlu/Akkojunlu Azerbejdżanu (RP) Uzun Hasana, który wysłał list do polskiego króla Kazimierza IV Jagiellończyka. W roku 2022 obchodzono 550. rocznicę nawiązania stosunków historycznych, 30. rocznicę nawiązania stosunków dyplomatycznych i piątą rocznicę nawiązania partnerstwa strategicznego między Azerbejdżanem a Polską.

W okresie istnienia Demokratycznej Republiki Azerbejdżanu wyraźnie zaznaczył się wkład polskich intelektualistów. Polacy pełnili ważne administracyjne funkcje, m.in. stanowisko szefa Wydziału Generalnego MSZ Demokratycznej Republiki Azerbejdżanu. Polska była jednym z 23 krajów, które uznały w 1918 r. Demokratyczną Republikę Azerbejdżanu poprzez wysłanie specjalnej delegacji do Baku pod przewodnictwem Tytusa Filipowicza oraz dzięki stara-

niom Ignacego Jana Paderewskiego podczas konferencji pokojowej w Paryżu. Polską Radę Narodową reprezentował adwokat Stanisław Wąsowicz, poseł reprezentant mniejszości narodowych i członek parlamentu Azerbejdżańskiej Republiki Demokratycznej. W tym czasie funkcję szefa sztabu armii azerbejdżańskiej pełnił generał Maciej Sulkiwicz. Za Polskę walczył azerbejdżański pułkownik Veli bey Yedigâr, służąc w Wojsku Polskim i Armii Krajowej.

Polski inżynier Paweł Potocki zrealizował pierwszy projekt wydobywania w Azerbejdżanie ropy naftowej z dna morza. Józef Goławski, naczelnym architektem miasta Baku, zaprojektował siedzibę bakijjskiej Rady Miasta, był również autorem projektu powstałego w latach 1892–1904 gmachu Dumy Miejskiej (obecnie gmach ratusza w Baku) i Teatru Tagijewa (siedziba Teatru Komediowego Muzycznego). Na podstawie projektu Kazimierza Skurewicza wybudowano pasaż Tagijewa oraz budynek Banku Państwowego. Pod kierownictwem architekta Józefa Płoszki wzniesiono m.in. budynek straży pożarnej, „Ismailiyya” (obecnie rezydencja Azerbejdżańskiej Akademii Nauk), pałac Murtuza Muchtarowa (pałac „Szczęścia”) oraz czterokondygnacyjny budynek przy ul. Policji,

obecnie ul. I. Mammadalijewa, w którym znajdowała się pierwsza placówka dyplomatyczna Polski w Demokratycznej Republice Azerbejdżanu. Aby uhonorować wkład polskich architektów w tworzenie infrastruktury miasta, w 2019 r. podczas wizyty prezydenta Andrzeja Dudy nadano jednej z zabytkowych ulic Baku miano ulicy Polskich architektów.

Język azerbejdżański jest wykładany w Centrum Studiów Azerbejdżańskich Uniwersytetu Warszawskiego, język polski zaś od 1996 r. jest nauczany w Bakijjskim Uniwersytecie Słowiańskim – największej uczelni na Kaukazie Południowym w zakresie polonistyki.

W 2006 r. powołano Polsko-Azerbejdżańską Komisję Międzyrządową ds. Współpracy Gospodarczej, a w 2018 r. w Warszawie powstało Przedstawicielstwo Handlowe Republiki Azerbejdżanu, promujące współpracę handlową z niektórymi krajami Europy Środkowej.

28 maja 2022 r. na lotnisku im. Hejdara Alijewa wylądował pierwszy samolot PLL LOT, inaugurując regularne połączenie lotnicze na linii Warszawa – Baku.

Azerbejdżan rozwinął współpracę z wieloma państwami członkowskimi UE w ramach projektu Południowego Korytarza Gazowego, Unia Europejska zaś jest jego największym partnerem handlowym i eksportowym oraz drugim co do wielkości importerem towarów.

Obecnie Azerbejdżan jest postrzegany jako wiodące państwo w obszarze Kaukazu Południowego, przyznany przez UE w ramach planu inwestycji gospodarczych pakiet finansowy o wartości 2 mld euro umożliwi realizację wielu projektów w Azerbejdżanie. W planach UE leży również jej udział w procesie odbudowy kraju.

Anna Wysocka

Fot. Ambasada Azerbejdżanu

National Day of the Republic of Azerbaijan

On 25th May the National Day of the Republic of Azerbaijan was celebrated in the building of the Warsaw National Philharmonic. This year's celebration of Azerbaijan's Independence Day coincided with the 100th anniversary of the birth of the national leader Heydar Aliyev and the 105th anniversary of the Armed Forces of the Republic of Azerbaijan.

Guests who attended the event were greeted by HE Mrs **Nargiz Gurbanova**, Ambassador of the Republic of Azerbaijan. Addressing them, she said:

*Ladies and Gentlemen,
Excellencies, dear friends,*

Exactly on 28 May 1918, the Azerbaijan Democratic Republic was founded, the first secular and parliamentary democracy in the Muslim and Turkic world, which introduced democratic rights, freedoms and equality for all its citizens regardless of ethnicity, reli-

gion, gender and social status. The Azerbaijan Democratic Republic was the first Muslim-majority country to grant women the right to vote before many European countries. Regardless of the extremely difficult external geopolitical challenges, our founding fathers focused on state and army building, economic development, education and culture, and ensured the international recognition of the newborn republic. All nationalities living in Azerbaijan were represented in both the government and the 120-member Milli Majlis parliament, which included 11 factions. During the two years of its existence, the parliament adopted 230 laws.

Poles living in Azerbaijan contributed greatly to this. Among them were architects and lawyers, engineers and representatives of the intelligentsia, teachers and military men, craftsmen and statesmen. Our citizens of Polish descent were represented in almost all structures of the government, the Milli Majlis parliament and the judiciary, and spared no effort in defending our common homeland – Azerbaijan. Among the highest officials of the Azerbaijan Demo-

cratic Republic, one can mention Lieutenant General Maciej Sulkiwicz, who served as the Chief of the General Staff of the Azerbaijani Army, Leon Kryczyński - the head of the cabinet of the Council of Ministers, publicist and historian, and his brother Olgierd Kryczyński – Deputy Minister of Justice. Our Polish friends have always supported the recognition of Azerbaijan on the international arena. It is therefore no coincidence that Poland was one of the 23 countries that recognised the Azerbaijan Democratic Republic.

Unfortunately, the Azerbaijan Democratic Republic lasted only 23 months and ceased to exist in April 1920 after the Bolshevik aggression. However, its democratic ideals continued to live on in the hearts and minds of successive generations of Azerbaijanis. And when we regained independence in 1991, the Republic of Azerbaijan was proclaimed the successor of the Azerbaijan Democratic Republic, whose ideals and values became the guiding principles on our path to democracy. The tricolor flag of the Azerbaijan Democratic Republic was hoisted again in Azerbaijan. Thus, Independence Day symbolizes the inseparable bond of our statehood with the heritage of the Democratic Republic of Azerbaijan.

Secretary of State at the Ministry of Foreign Affairs Arkadiusz Mularczyk during his speech

Nevertheless, regaining independence in 1991 and the following two years were a hard struggle for Azerbaijan. The first years of independence were marked by armed conflict and the occupation of our territories, the collapse of the economy and an internal struggle for power that almost brought Azerbaijan to the brink of collapse. The return to power of our national leader Heydar Aliyev in 1993 was a turning point in our history. This difficult period once again proves the strength of Heydar Aliyev, who successfully led his nation out of the complicated historical and political processes of the time and, through a consistent struggle, led it to independence.

President Heydar Aliyev's legacy has had a profound historical impact on the development of the country for generations to come. Be it the adoption of the first constitution of the independent Republic of Azerbaijan in 1995 or the fundamental reforms that covered all areas and laid the foundations of the modern Azerbaijani state. Heydar Aliyev's national oil strategy, successfully implemented since 1994, changed the energy map of Europe by

opening the Caspian Sea region to international cooperation and connecting it to the Black Sea and the Mediterranean Sea with a network of oil and gas pipelines that significantly contribute to European energy security and whose importance will continue to grow. It was President Heydar Aliyev who introduced Azerbaijan to the Council of Europe in 2001 and strongly strengthened its position in the European family of nations.

Heydar Aliyev's policy also led to the creation of the foundation of the Azerbaijani Armed Forces, which today are among the strongest in the region and which played a decisive role in restoring the sovereignty, territorial integrity and unity of the Republic of Azerbaijan in 2020 – the greatest challenge of our lives. It is symbolic that we celebrate Independence Day and the 100th anniversary of Heydar Aliyev's birth in a completely new post-conflict reality, with peace in the region at our fingertips for the first time in three decades, and the Karabakh region in Azerbaijan is again associated with development in the spirit of peace. This was the greatest aspiration of the new Azerbaijan, dreamed of by Heydar Aliyev and to which he greatly contributed. After today's concert, I cordially invite you to see the photo exhibition of the Heydar Aliyev Foundation, which highlights the key aspects of the precious heritage of our national leader.

On this important day, I would also like to highlight the excellent bilateral relations with Poland. Since 2017, we have elevated this cooperation to the level of a strategic partnership by signing the „Joint Declaration on the Roadmap for Strategic Partnership and Economic Cooperation”. We are determined to further strengthen this partnership for the benefit of our nations.

Finally, I would like to thank you all for your presence and wish you a nice evening.

Next, the Secretary of State at the Ministry of Foreign Affairs Arkadiusz Mularczyk took the floor, emphasizing in his speech the long-term tradition of diplomatic and economic relations between Poland and Azerbaijan and the importance of the current and future ties between the two countries. Here is a fragment of his speech:

Today, Poland perceives Azerbaijan as an important political and economic partner in the South Caucasus, a member of the Eastern Partnership, a supplier of energy to the European Union and a key partner in the construction of transcontinental transport lines. We are ready to strengthen long-term, multifaceted bilateral cooperation, based on common values, peace, prosperity, as well as concern for measurable benefits for the citizens of both countries.

The event was further enhanced by the original sound of Azerbaijani mugham music performed by a band consisting of Khananda (mugham singer), Mansum Ibrahimov, Elchin Hashimov (instrument: tar), Elnur Ahmadov (instrument: kamancha), Kamran Karimov (instrument: nagara), Chinara Malikzade (vocals), and Sona Azizova (vocals).

The participation of many eminent guests, a unique performance by artists and the beautiful interior of the National Philharmonic in Warsaw provided an unforgettable atmosphere for this year's Azerbaijani Independence Day celebrations.

The modern history of Azerbaijan dates back to 18 October, 1918. On that day, Azerbaijan regained its independence and declared itself the successor of the Azerbaijan Democratic Republic, established in 1918 – the first secular and democratic state in the Muslim East, which after 1920 was part of the Soviet Union. After

A band from Azerbaijan performing Azerbaijani mugham music

regaining independence in 1991, the state and people of Azerbaijan faced a 30-year conflict with Armenia, the subject of which was the lands of Nagorno-Karabakh, considered disputed by both countries. On 10 November 2022, a tripartite statement was signed by the leaders of Azerbaijan, Armenia and Russia, ending a 30-year period of armed conflict.

Azerbaijan is a country of many civilizations, characterized by a rich national diversity of many cultures that have been intertwined in peaceful coexistence for centuries, translating into a unique, democratic and tolerant character of this country.

Azerbaijan boasts many pioneering achievements in the field of technical thought, the world of culture, business and politics, which are pioneering on a global scale. It was in Azerbaijan that a secular school for girls was established, which was the first institution of this type in the Muslim part of the world. Citizens of this country were the first women in the East to gain the right to vote. This took place in 1918, much earlier than in many European countries and some North American states. The first female diplomat in the East was an Azerbaijani woman: Sara Khatun, mother of the Turkmen sultan Uzun Hasan (1423–1478). The first female opera composer in the Muslim world was an Azerbaijani woman: Shafiga Achundova. In 1908, the staging of Leyla and Medjnun at the Haji Zeynalabdin Tagiyev Theatre in Baku laid the foundations for the development of opera in the Muslim world. The first male opera composer in the Muslim East was the Azerbaijani poet Uzeyir Hajibeyov. The poet Nizami Ganjawi was the author of the first translation of the “Chamsa” pentalogy in world literature. The first female pilot in the zone of Southern Europe, the Middle East and the Caucasus was a citizen of Azerbaijan, Leyla Mammadbayowa. The first deep oil well in the history of the world was made in 1844 in Baku mines. For the first time in the history of the world, the method of obtaining oil by drilling was introduced in 1884 and became known in the oil industry as the Baku method. The world’s first oil rig “Oil Rocks” was built in the Azerbaijani sector of the Caspian Sea.

It is worth noting that in the rich history of Azerbaijan, there is a clear Polish thread dating back to 1472. It was then that diplomatic relations between the two countries were established as a result of the initiative of the Azerbaijani ruler of Aggoyunlu/Akkojunlu of Azerbaijan (RP) Uzun Hasan, who sent a letter to Polish King Casimir IV Jagiellon. In 2022, the 550th anniversary of establishing historical relations, the 30th anniversary of establishing diplomatic relations and the fifth anniversary of establishing a strategic partnership between Azerbaijan and Poland were celebrated.

During the existence of the Democratic Republic of Azerbaijan, the contribution of Polish intellectuals was clearly visible. Poles performed important administrative functions, e.g. the position of the head of the General Department of the Ministry of Foreign Affairs of the Democratic Republic of Azerbaijan. Poland was one of the 23 countries that recognised the Azerbaijan Democratic Republic in 1918 by sending a special delegation to Baku led by Tytus Filipowicz and thanks to the efforts of Ignacy Jan Paderewski during the peace conference in Paris. The Polish National Council was represented by attorney Stanisław Wąsowicz, an MP representing national minorities and a member of the parliament of the Azerbaijan Democratic Republic. At that time, General Maciej

Sulkiewicz was the chief of staff of the Azerbaijani army. The Azerbaijani colonel Veli bey Yedigâr fought for Poland, serving in the Polish Army and the Home Army.

Polish engineer Paweł Potocki completed the first seabed oil extraction project in Azerbaijan. Józef Gołowski, the chief architect of the city of Baku, designed the seat of the Baku City Council, he was also the author of the design of the City Duma building (now the building of the Baku City Hall) and the Tagiyev Theatre (seat of the Musical Comedy Theatre) built in 1892–1904. The Tagijewa Passage and the building of the State Bank were built on the basis of Kazimierz Skurewicz’s design. Under the supervision of the architect Józef Płoszko, the following buildings were erected: the fire station building, “Ismailiyya” (currently the residence of the Azerbaijan Academy of Sciences), the palace of Murtuz Mukhtarov (“Happiness Palace”) and a four-storey building at Police street, now I. Mammadaliev street, where the first Polish diplomatic mission in the Democratic Republic of Azerbaijan was located. To honour the contribution of Polish architects to the creation of the city’s infrastructure, in 2019, during the visit of President Andrzej Duda, one of Baku’s historic streets was named the Street of Polish Architects.

The Azerbaijani language is taught at the Center for Azerbaijani Studies at the University of Warsaw, and the Polish language has been taught since 1996 at the Bakiya Slavic University – the largest university in the South Caucasus in the field of Polish studies.

In 2006, the Polish-Azerbaijani Intergovernmental Commission for Economic Cooperation was established, and in 2018, the Trade Representation of the Republic of Azerbaijan was established in Warsaw, promoting trade cooperation with some Central European countries.

On 28 May, 2022, at the Heydar Aliyev airport, the first LOT Polish Airlines plane landed, inaugurating a regular flight connection between Warsaw and Baku.

Azerbaijan has developed cooperation with many EU Member States under the Southern Gas Corridor project, and the European Union is its largest trade and export partner and second largest importer of goods.

At present, Azerbaijan is perceived as the leading country in the South Caucasus, and the financial package granted by the EU under the economic investment plan, worth EUR 2 billion, will enable the implementation of many projects in Azerbaijan. The EU’s plans also include its participation in the reconstruction of Azerbaijan.

Anna Wysocka

Photo Azerbaijan embassy

Włosi świętują

31 maja br. w Wielkiej Auli Politechniki Warszawskiej miały miejsce obchody Święta Narodowego Republiki Włoskiej zorganizowane przez Ambasadę Włoch w Warszawie.

Zgromadzonych gości powitał JE Ambasador Włoch **Luca Franchetti Pardo** wraz z małżonką panią Martą Azevedo Franchetti Pardo. W pierwszych słowach wystąpienia ambasador podziękował za przybycie wszystkim zgromadzonym gościom, szczególnie: Gabrieli Morawskiej-Staneckiej wicemarszałkini Senatu RP, Marciniowi Przydaczowi sekretarzowi stanu w Kancelarii Prezydenta, Janowi Dziedziczakowi sekretarzowi stanu, Izabeli Antos podsekretarzowi stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Arkademu Rzegockiemu szefowi Służby Zagranicznej w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Emanuelowi Loperfido przewodniczącemu Parlamentarnej Sekcji Przyjaźni Włosko-Polskiej parlamentu włoskiego oraz jego polskiemu odpowiednikowi wiceministrowi Grzegorzowi Piechowiakowi, a także Ich Ekszelencjom Ambasadorom i przedstawicielom korpusu dyplomatycznego.

Zwracając się do zebranych, JE Luca Franchetti Pardo powiedział:

Dzisiaj świętujemy narodziny Republiki Włoskiej. 2 czerwca 1946 r. naród włoski, po zniszczeniach wojennych, wybrał w referendum przejście od monarchii do republiki. Z tej decyzji narodziła się włoska konstytucja, która zawiera nasze podstawowe wartości, takie jak demokracja, wolność i poszanowanie praw człowieka. Są one również podstawą Karty Narodów Zjednoczonych, Unii Europejskiej i NATO, których zarówno Włochy, jak i Polska są cennymi członkami.

Te same wartości zostały naruszone 24 lutego ubiegłego roku przez brutalną agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę. Rosja nie tylko dopuściła się okrutnych zbrodni, za które będzie musiała odpowiedzieć, ale agresja ta narusza również kluczową zasadę porządku międzynarodowego opartego na zasadach zapisanych

Gospodarze przyjęcia wraz z zespołem ambasady witają przybyłych gości

w Kartce Narodów Zjednoczonych. Z tych dwóch powodów Włochy – wraz z Polską i wieloma innymi krajami wolnego świata – stoją po stronie Ukrainy.

W przemówieniu JE Ambasador Włoch przywołał także genezę relacji polsko-włoskich datujących się od czasów walk nie-

JE Ambasador Włoch Luca Franchetti Pardo wygłaszający przemówienie

podległościowych obu krajów, podkreślając równocześnie obecne relacje kulturalno-handlowe łączące Republikę Włoską i Polskę. Ambasador podkreślił satysfakcjonujące dane dotyczące wymiany handlowej (33 miliardy euro w 2022 r.) oraz wymiany turystycznej (ponad 2 miliony Polaków odwiedzających Republikę Włoską rocznie i około 0,5 miliona Włochów przyjeżdżających do Polski w tym samym okresie).

W nawiązaniu do roli kultury i współpracy między instytucjami edukacyjnymi i uczelniami wyższymi obu krajów JE Luca Franchetti Pardo z dumą ogłosił rolę Włoch jako gościa honorowego kolejnej edycji Międzynarodowych Targów Książki w Warszawie w maju 2024 r.

Odnosząc się do roli dyplomacji parlamentarnej w budowaniu stosunków bilateralnych, JE Ambasador wspominał wizytę państwową w Polsce prezydenta Republiki Włoskiej Sergio Mattarelli oraz premiera Giorgii Meloni, podziękował też za przybycie Emanuelowi Loperfido, przewodniczącemu Bilateralnej Sekcji Parlamentarnej ds. Przyjaźni Włosko-Polskiej parlamentu włoskiego w ramach Unii Międzyparlamentarnej, tym samym zapowiadając jego późniejsze wystąpienie.

Nawiązując do najbliższej przyszłości, JE Ambasador powiedział: *Rzym jest miastem kandydującym do EXPO 2030, którego celem jest ponowne umieszczenie ludzi i terytoriów w centrum uwagi. Oznacza to wspólne stawianie czoła – poprzez nowe rozwiązania, pomysły i strategie – głównym wyzwaniom dnia dzisiejszego*

Aula Politechniki Warszawskiej specjalnie udekorowana na wydarzenie

i jutrzejszego. Wymienię tylko niektóre z nich: zmiany klimatyczne, eksploatacja zasobów, rozwój miast, duże przepływy migracyjne. Życzę więc powodzenia kandydaturze Rzymu!

Kończąc przemówienie, zwrócił się z pozdrowieniami do obywateli Włoch na co dzień mieszkających w Polsce, podkreślając, że stanowią oni cenną społeczność, wyrażając tym samym wdzięczność za ich wsparcie podczas pełnienia jego obowiązków jako ambasadora Włoch.

Po części oficjalnej na zgromadzonych gości czekały dania kuchni włoskiej, przysmaki oraz wyśmienite trunki. Serwowane dania były popisem umiejętności specjalnie wybranych na tę okazję mistrzów sztuki kulinarnej oraz restauratorów.

Republika Włoch obchodzi dwa święta państwowe – Wyzwolenia (25 kwietnia) oraz Republiki (2 czerwca). Święto Republiki (Festa della Repubblica) jest upamiętnieniem referendum, w wyniku którego zniesiono monarchię przez odsunięcie od władzy panującego od roku 1861 rodu Savoia, i ustanowienia

republiki. Należy wspomnieć, że były to pierwsze w historii państwa włoskiego wybory, w których mogły głosować również kobiety. Pierwszym premierem republiki został Alcide De Gasperi, tworząc pierwszy rząd nowo powołanej Republiki Włoskiej. 27 grudnia 1947 r. uchwalono konstytucję kraju.

Corocznie od 1950 r. 2 czerwca w Rzymie odbywa się wielka parada sił zbrojnych przy Via dei Fori Imperiali między Koloseum a placem Weneckim, gromadząca przedstawicieli wszystkich formacji wojskowych i sił porządkowych oraz służb, takich jak Czerwony Krzyż, obrona cywilna i straż pożarna. Na trybunie honorowej zasiada prezydent republiki wraz z towarzyszącymi mu przedstawicielami rządu i najważniejszych instytucji państwowych. Uroczystości otwiera prezydent Włoch,

który składa wieniec laurowy na Grobie Nieznanego Żołnierza przy Ołtarzu Ojczyzny (Altare della Patria) przy dźwiękach hymnu „Il Canto degli Italiani” („Pieśń Włochów”). W obchodach biorą udział przedstawiciele organizacji międzynarodowych, takich jak ONZ, NATO oraz Unia Europejska.

Najefektowniejszą częścią obchodów jest przelot maszyn włoskich sił powietrznych – piloci „Frecce Tricolori” ubarwiają niebo trzema dymnymi smugami w kolorach flagi włoskiej: zielonym, białym i czerwonym.

W tym dniu uczestnicy wydarzeń mają okazję zwiedzić ogrody Pałacu Kwirynalskiego, czyli siedziby prezydenta Włoch. Uroczysta zmiana gwardii Pułku Cuirassierów z 4 Pułkiem Kawalerii Pieszych Carabinieri, która ma miejsce w tym dniu, odbywa się tylko przy dwóch innych okazjach tej wagi – podczas obchodów Dnia Flagi Narodowej oraz Dnia Jedności Narodowej i Sił Zbrojnych.

Co roku paradzie przyświeca inny motyw przewodni, m.in. „Siły zbrojne dla ojczyzny”, „Republika i jej siły zbrojne zaangażowane w misje pokojowe”, „150. rocznica zjednoczenia Włoch”. Parady dedykowane są również ofiarom trzęsień ziemi lub ważnym sprawom społecznym.

Oficjalne ceremonie z okazji Festa della Repubblica odbywają się również w innych miastach Republiki Włoskiej: Mediolanie, Turynie, Neapolu, Genui, Florencji, Bolonii, oraz na terenie całego kraju w mniejszych gminach. Uroczystościom państwowym towarzyszy wiele atrakcji kulturalnych oraz marsze i parady.

Co 50 lat Republika Włoch obchodzi rocznicę Zjednoczenia Włoch i ogłoszenia powstania Królestwa z 17 marca 1861 r.

Ada Krzewicka

Fot. Dariusz Migalski

Arkady Rzegocki szef Służby Zagranicznej w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

Italy celebrating

The celebration of the National Day of the Italian Republic, organised by the Italian Embassy in Warsaw, took place in the Great Hall of the Warsaw University of Technology on 31 May this year.

The gathered guests were welcomed by the Italian Ambassador, H.E. **Luca Franchetti Pardo**, together with his wife, Mrs. Marta Azevedo Franchetti Pardo. In the first words of his speech, the Ambassador thanked all the assembled guests for coming, in particular: Mrs. Gabriela Morawska Stanecka, Deputy Speaker of the Senate, Mr. Marcin Przydacz, Secretary of State in the Chancellery of the President, Mr. Jan Dziedziczak, Secretary of State, Mrs. Izabela Antos, Undersecretary of State in the Chancellery of the Prime Minister, Mr. Arkady Rzegocki, Head of the Foreign Service at the Ministry of Foreign Affairs, Mr. Emanuele Loperfido, President of the Italian Parliament's Italian-Polish Parliamentary Friendship Section, and his Polish counterpart, Deputy Minister Grzegorz Piechowiak, as well as Their Excellencies the Ambassadors and representatives of the diplomatic corps.

Addressing the gathering, H.E. Luca Franchetti Pardo said:

Today we celebrate the birth of the Italian Republic: On 2 June 1946, the Italian people, after the devastation of the war, chose in a referendum to move from a monarchy to a republic. From this decision was born the Italian Constitution, which contains our fundamental values of democracy, freedom and respect for human rights. They are also the basis of the Charter of the United Nations, the European Union and NATO, of which both Italy and Poland are valuable members.

These same values were violated on 24 February last year by the brutal aggression of the Russian Federation against Ukraine. Not only did Russia commit atrocious crimes for which it will have to answer, but this aggression also violates a key principle of the international order based on the principles enshrined in the Charter of the United Nations. For these two reasons, Italy – together with Poland and many other countries of the free world – stand by Ukraine.

In his speech, the Italian Ambassador also recalled the genesis of Polish-Italian relations dating back to the independence struggles of both countries, while highlighting the current cultural and commercial relations linking the Italian Republic and Poland. The Ambassador highlighted the satisfactory figures for trade exchange (33 billion euros in 2022) and tourist exchange (more than 2 million Poles visiting the Italian Republic annually and around 0.5 million Italians coming to Poland in the relevant period).

Referring to the role of culture and cooperation between educational institutions and universities of both countries, H.E. Luca Franchetti Pardo proudly announced Italy's role as guest of honour at the next edition of the International Book Fair in Warsaw in May 2024.

Referring to the role of parliamentary diplomacy in building bilateral relations, H.E. the Ambassador recalled the state visit to Poland of the President of the Italian Republic, Sergio Mattarella, and of Prime Minister Giorgio Meloni to Poland, and thanked Emanuele Loperfido, President of the Bilateral Parliamentary

Section for Italian-Polish Friendship of the Italian Parliament within the Inter-Parliamentary Union, for coming, thus announcing his later speech.

Referring to the forthcoming future, H.E. the Ambassador said:

Rome is a candidate city for EXPO 2030, which aims to put people and territories in the spotlight. This means facing together - through new solutions, ideas and strategies – the main challenges of today and tomorrow. To name but a few of them: climate change, resource exploitation, urban development, large migration flows. So I wish Rome's candidacy every success!

Emanuele Loperfido President of the Italian Parliament's Italian-Polish Friendship Section during his speech

Concluding his speech, the Ambassador addressed his greetings to the Italian citizens who live in Poland on a daily basis, stressing the fact that they constitute a valuable and unique community, thus expressing his gratitude for their support for him performing duties as Italian Ambassador.

After the official part, Italian cuisine, delicacies and delicious drinks selected by the Italian Embassy awaited the assembled guests. The dishes served that day were a display of the skills of master chefs and restaurateurs specially selected for the occasion.

Livia Forzini from the Italian Embassy

It should be noted that the Italian Republic celebrates two public holidays – Liberation Day (25 April) and Republic Day (2 June). Republic Day (Festa della Repubblica) commemorates the referendum which abolished the monarchy by removing the Savoia family, having reigned over Italy since 1861, from power and established the Republic. It should be mentioned that this was the first election in the history of the Italian state in which women could also vote. Alcide De Gasperi became the first Prime Minister of the Republic, forming the first government of the newly established Italian Republic. On 27 December 1947, the country's Constitution was adopted.

Every year, since 1950, a grand Armed Forces Parade has been held in Rome on 2 June in the Via dei Fori Imperiali avenue between the Colosseum and Venice Square, bringing together representatives of all military formations and forces of

law and order, as well as services such as the Red Cross, Civil Defence and fire brigade. The President of the Republic, accompanied by representatives of the government and the most important state institutions, sits on the tribune of honour. The celebrations open with the President of Italy laying a laurel wreath at the Monument to the Unknown Soldier at the Altar of the Homeland (Altare della Patria) to the sound of the anthem "Il Canto degli Italiani" ("The Song of the Italians"). Representatives of international organisations such as the UN, NATO and the European Union take part in the celebrations.

The most spectacular part of the celebrations is the flight of the Italian Air Force machines – the pilots of the "Freccie Tricolori" colour the sky with three smoke trails in the colours of the Italian flag: green, white and red.

On this day, event participants have the opportunity to visit the gardens of the Quirinal Palace, the seat of the President of Italy. The ceremonial change of guards of the Cuirassier Regiment with the 4th Carabinieri Infantry Cavalry Regiment, which takes place on this day, can be watched on only two other occasions of this importance: during the celebration of National Flag Day and National Unity and Armed Forces Day.

Each year the parade has a different theme, including "Armed Forces for the Fatherland", "The Republic and its Armed Forces involved in peacekeeping missions", "150th anniversary of the unification of Italy". Parades are also dedicated to earthquake victims or important social issues.

Official ceremonies to celebrate the Festa della Repubblica are also held in other cities of the Italian Republic: Milan, Turin, Naples, Genoa, Florence, Bologna, and throughout the country in smaller municipalities, while the state festivities are accompa-

nied by a range of cultural activities and dedicated marches and parades.

In contrast, every 50 years the Italian state celebrates the anniversary of the unification of Italy and the proclamation of the creation of the Kingdom on 17 March 1861.

Guests of the reception in social conversation in the Auditorium of the Warsaw University of Technology

Ada Krzewicka
Photo Dariusz Migalski

Obchody filipińskiego Dnia Niepodległości

Każdego roku 12 czerwca Filipińczycy na całym świecie obchodzą dzień, w którym bohaterowie rewolucji ogłosili koniec trwającej 300 lat obcej dominacji, co miało miejsce w historycznym mieście Kawit w Cavite na północy Filipin.

W tym roku Ambasada Filipin w Warszawie zorganizowała z okazji 125. rocznicy proklamowania niepodległości Filipin przyjęcie dyplomatyczne w hotelu Polonia Palace. Wzięli w nim udział członkowie korpusu dyplomatycznego, polscy urzędnicy państwowi, przedstawiciele sektora biznesowego, instytucji edukacyjnych i kulturalnych oraz filipińska społeczność w Polsce.

Trzy słowa trafnie charakteryzują tegoroczny temat narodowych obchodów: kalayaan (**wolność**), kinabukasan (**przyszłość**), kasaysayan (**historia**). Słowa te są kluczowe dla Filipińczyków, którzy muszą zawsze brać je do serca: lekcje naszej walki o wolność w przeszłości muszą informować i kierować naszymi działaniami w teraźniejszości, ponieważ zabezpieczamy nasze zdobycze przez lata z korzyścią dla przyszłych pokoleń.

Minister spraw zagranicznych Filipin, Enrique Manalo, szerzej omówił tegoroczny temat. Wolność uosabia istotę niezależnej polityki zagranicznej i zaangażowanie filipińskiego rządu w promowanie sprawy wolności w naszym kraju i w społeczności międzynarodowej. Przyszłość symbolizuje nasze niezachwiane zaangażowanie w budowanie dostatniej, pokojowej, sprawiedliwej i zrównoważonej przyszłości dla każdego Filipińczyka. Historia cofa nas o 125 lat,

Minister Wojciech Gerwel, podsekretarz stanu w MSZ, w trakcie przemówienia

JE Ambasador Filipin Leah M. Basinang-Ruiz wita przybyłych na uroczystość gości

kiedy Filipiny walczyły o międzynarodowe uznanie jako pierwsza republika w Azji i od tego czasu niezłomie podtrzymują podstawowe zasady dekolonizacji, praw człowieka i równości.

W przemówieniu z okazji Dnia Niepodległości ambasador Filipin w Polsce JE Leah M. Basinang-Ruiz podkreśliła zaangażowanie Filipin w wspieranie multilateralizmu i zachowanie międzynarodowego porządku opartego na zasadach, które zapewnia sprawiedliwość między narodami oraz zabezpiecza wolność, niezależność i suwerenność każdego państwa.

JE Ambasador L. Ruiz zwróciła również uwagę na wartość współpracy ze stabilnymi i wiarygodnymi partnerami, takimi jak Polska, i podkreśliła znaczące zmiany w stosunkach filipińsko-polskich, ponieważ oba kraje przygotowują się do obchodów 50. rocznicy nawiązania stosunków dyplomatycznych we wrześniu tego roku.

Obejmuje to współpracę w sektorach obronnym, rolnym i morskim, kontynuację inwestycji w obie strony, zwiększenie zaangażowania w samorządy lokalne, instytucje kulturalne i akademickie oraz grupy parlamentarne, a także rozwój kontaktów międzyludzkich poprzez turystykę i wymianę edukacyjną.

Gościem honorowym przyjęcia był minister Wojciech Gerwel, podsekretarz stanu ds. współpracy gospodarczej, Narodów Zjednoczonych, Azji i Ameryk w Ministerstwie Spraw Zagranicznych RP.

W przemówieniu minister Gerwel podziękował filipińskiemu rządowi za silne poparcie dla rządów prawa i konsekwentne

wspieranie pokojowego rozwiązywania konfliktów oraz wyraził nadzieję na dalsze zacieśnianie dwustronnych więzi między Filipinami a Polską.

Ponieważ w ostatnich latach Polska zaczęła przyciągać filipińską diasporę, 18 czerwca w ogrodzie ambasady Filipin odbyły się obchody Dnia Niepodległości, w których wzięli udział członkowie rosnącej filipińskiej społeczności w Warszawie i innych miastach w Polsce.

Wydarzenie to przy dobrym jedzeniu, muzyce i tańcu było radosnym świętem filipińskiej kultury oraz wymownym sposobem dla diaspory na ponowne połączenie się z krajem ojczystym i przypomnienie sobie o ich roli w ciągłym budowaniu narodu.

Ambasada Filipin

JE Ambasador Filipin Leah M. Basinang-Ruiz wraz z ministrem Wojciechem Gerwelem oraz gośćmi uroczystości

Celebrating Philippine Independence Day

Every year on the 12th of June, Filipinos all over the world celebrate the day that the nation's revolutionary heroes proclaimed the end of 300 years of foreign domination that took place in the historic town of Kawit, Cavite in the northern Philippines.

This year, the Philippine Embassy in Warsaw hosted a diplomatic reception at the Polonia Palace Hotel to mark the 125th

Anniversary of the Proclamation of Philippine Independence. The reception was attended by members of the Diplomatic Corps, Polish government officials, representatives of the business sector, educational and cultural institutions, and the Filipino community in Poland.

Three words sum up this year's theme for the national celebration: **Kalayaan (Freedom)**, **Kinabukasan (Future)**, **Kasaysayan (History)**. The words encapsulate a crucial point that Filipinos must always take to heart: that the lessons of our struggle for freedom in the past must inform and guide our actions in the present, as we secure our gains through the years for the benefit of future generations.

Philippine Foreign Secretary H.E. Enrique Manalo elaborated on this year's theme further: Freedom embodies the essence of an independent foreign policy and the Philippine Government's commitment to advance the cause of freedom in our country and in the international community. Future symbolizes our unwavering dedication to build a prosperous, peaceful, equitable, and sustainable future for every Filipino. History takes us back to

L-R: Ambassador Anita Lidya Luhulima of Indonesia, Ambassador Leah Basinang-Ruiz, Minister Wojciech Gerwel, Ambassador Urasa Mongkolnavin of Thailand, Member of the Sejm and Chairman of the Poland-Philippines Parliamentary Group Mr. Zbigniew Chmielowiec, Ambassador Dato' Chitra Devi Ramiah of Malaysia, and Ambassador Nguyen Hung of Vietnam

L-R: MFA Poland Asia Pacific Department Director Ambassador Barbara Szymanowska, Philippine Ambassador Leah M. Basinang-Ruiz, H.E. Minister Wojciech Gerwel, Mr. Alejandro Ricardo D. Ruiz

125 years ago when the Philippines fought for international recognition as the first Republic in Asia, and has since then steadfastly upheld the fundamental principles of decolonization, human rights, and equality.

In her Independence Day Speech, Philippine Ambassador to Poland Leah M. Basinang-Ruiz stressed the Philippines’ commitment to support multilateralism and the preservation of a rules-based international order which ensures equity among nations and secures the freedom, independence, and sovereignty of every state.

Ambassador Ruiz also noted the value of engaging with stable and reliable partners such as Poland, and highlighted the significant developments in Philippines-Poland relations as the two countries are preparing to celebrate the 50th anniversary of the establishment of diplomatic relations in September this year.

This includes cooperation in the defense, agriculture, and maritime sectors; continuing investments both ways; increasing engagements with local governments, cultural and academic institutions, and parliamentary groups; and growing people-to-people interactions through tourism and educational exchanges.

The Guest of Honour for the Reception was H.E. Minister Wojciech Gerwel, Undersecretary of State for Economic Cooperation, the United Nations, Asia and the Americas, the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland.

In his speech, Minister Gerwel thanked the Philippine Government for its strong advocacy for the rule of law and its consistent support for peaceful settlement of conflicts, and expressed hope for the further strengthening of bilateral ties between the Philippines and Poland.

With Poland starting to attract the Filipino diaspora in recent years, on June 18th at the Embassy’s garden the Philippine Embassy hosted

an Independence Day Celebration, which was attended by members of the growing Filipino community in Warsaw and other major Polish cities.

The event was a joyful celebration of Philippine culture through food, music, and dance – and a meaningful way for the diaspora to reconnect with the home country and be reminded of their part in the continuing task of nation-building.

Philippine embassy

H.E. Ambassador Leah Basinang-Ruiz with Zbigniew Chmielowiec Member of the Seim and Chair of the Poland-Philippines Parliamentary Group

Officers and Staff of the Philippine Embassy in Warsaw, Poland with family members

Święto Narodowe Luksemburga

22 czerwca br. Ambasada Luksemburga w Warszawie uczła Święto Narodowe Luksemburga przyjęciem zorganizowanym w ogrodzie ambasady. Wśród ponad 200 gości obecni byli Marszałek Senatu RP, członkowie Rządu RP, ambasadorowie, przedstawiciele luksembursko-polskiego środowiska biznesowego, a także przyjaciele ambasady.

W przemówieniu inauguracyjnym JE Ambasador **Paul Schmit** podkreślił silne więzi między Luksemburgiem a Polską. Odnosząc się do stosunków dwustronnych z Polską, powiedział, że relacje te stopniowo rosły po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej i NATO. Zaznaczył, że stosunki gospodarcze są doskonałe, a Luksemburg pozostaje jednym z największych inwestorów zagranicznych w Polsce. Ambasador powtórzył również, że Luksemburg w pełni wspiera Ukrainę w walce z rosyjską agresją.

W swoim przemówieniu JE Ambasador Paul Schmit podkreślił również znaczącą rolę stosunków gospodarczych między Polską i Luksemburgiem. Polska jest obecnie szóstym największym rynkiem Unii Europejskiej. Luksemburg natomiast po Niemczech i Królestwie Niderlandów jest trzecim największym inwestorem w Polsce. Nieustannie rośnie zainteresowanie luksemburskich firm otwieraniem w Polsce zakładów produkcyjnych. Dawniej dominowały inwestycje kapitałowe.

JE Ambasador Paul Schmit wraz z małżonką oraz pracownikami ambasady witający przybyłych na uroczystość gości

Luksemburg znany jest przede wszystkim jako prężny ośrodek finansowy, który nieustannie stara się dywersyfikować gospodarkę. Bogactwo kraju zostało zbudowane na metalurgii, co podkreślił ambasador w swoim przemówieniu. Wydobycie rud żelaza i produkcja stali rozpoczęły się na dobre w połowie XIX w. Do 1970 r. stanowiły filary rozwoju gospodarki Luksemburga. Jeszcze przed nadejściem kryzysu w roku 1970 rząd i politycy tego małego kraju zorientowali się, że monokultura gospodarcza jest zbyt ryzykowna i postawili także na rozwój sektora finansowego. Zwrócili się również ku innym dziedzinom gospodarki, takim jak przemysł satelitarny. Gdy przemysł metalurgiczny przeżywał zapaść, branża finansowa rozkwitała. Obecnie w Luksemburgu obok takich innowacyjnych sektorów jak ICT szybko rozwija się także przemysł kosmiczny. Polskie firmy wykazują duże zainteresowanie luksemburskimi projektami związanymi z kosmosem, w tym z przemysłem wydobywczym na asteroidach, ponieważ Polska ma dużo dłuższą tradycję badań kosmosu niż Luksemburg. Odpowiada on już prawie za 3 proc. luksemburskiego PKB i to w tym obszarze szczególnie widoczna jest współpraca z Polską, informował JE Ambasador Paul Schmit.

Na zakończenie przemówienia JE Ambasador Paul Schmit wyraził wdzięczność sponsorom obchodów Święta Narodowego Luksemburga, a mianowicie: CLIP Group, Guardian Industries i Yamaha Poland za ich wsparcie i sponsorowanie wydarzenia, a także pracownikom ambasady.

Po przemówieniu wystąpił Alexander Gebhard, który zaśpiewał hymny narodowe Luksemburga i Polski oraz „Odę do radości” Unii Europejskiej. Alexander Gebhard to młody, wszechstronny luksemburski tenor. Jego szeroki repertuar koncertowy, pieśniarski i operowy obejmuje arcydzieła baroku, klasycyzmu i romantyzmu oraz kompozycje XX i XXI w. Goście wydarzenia w skupieniu wysłuchali występu znakomitego tenora, który otrzymał gorące brawa.

Po części oficjalnej na zgromadzonych gości w ogrodzie ambasady czekały wykwintne w smaku specjały kuchni luksemburskiej, przygotowane pod nadzorem młodego, utalentowanego szefa kuchni, oraz doskonałe luksemburskie wina. Goście wydarzenia

JE Ambasador Paul Schmit podczas przemówienia inauguracyjnego (Fot. Dariusz Migalski)

Przyjęcie w ogrodzie ambasady Luksemburga

mogli się delektować wyśmienitymi potrawami oraz prowadzić rozmowy w gronie znajomych, przyjaciół lub nowo poznanych osób. Na przyjęciu panował bardzo dobry nastrój, pogoda również dopisała.

Warto też wspomnieć o miejscu tego wydarzenia. Odkryto się ono w ogrodach ambasady Luksemburga w Warszawie, która mieści się w spokojnej i zielonej dzielnicy Mokotowa przy ul. Słonecznej 15, blisko parku Morskie Oko i Muzeum Łazienki Królewskie. Przepiękna, duża willa została wybudowana w 1934 r. przez Zofię

Żochowską, która była córką znanego producenta czekolady Emila Wedla i siostrą dr. Jana Wedla, który rozwinął rodzinny interes i wybudował nowoczesną fabrykę czekolady, znaną obecnie nie tylko w Polsce, ale i na świecie. W budynku tym odbywa się wiele spotkań dyplomatycznych. Ambasada organizuje tu także biznesowe i naukowe konferencje, a także wydarzenia promujące bogatą kulturę Wielkiego Księstwa Luksemburga.

Ada Krzewicka
Fot. A. Mroczek (ZPAF)

National Day of Luxembourg

On 22 June, the Embassy of Luxembourg in Warsaw celebrated the National Day of Luxembourg with a reception held in the garden of the Embassy. Among more than 200 guests, the Marshall of the Senate of the Republic of Poland, representatives of the Government of the Republic of Poland, ambassadors, members of Luxembourg-Poland business community, as well as friends of the Embassy were present.

In the opening address, H.E. Ambassador **Paul Schmit** stressed the strong ties between Luxembourg and Poland. Briefly touching on bilateral relations with Poland, he said that those relations had been progressively growing following Poland's accession to the European Union and NATO. He highlighted the fact that economic relations are excellent and that Luxembourg remains one of the most important foreign investors in Poland. The Ambassador also reiterated Luxembourg's full support for Ukraine in its fight against the Russian aggression.

In his speech, H.E. Ambassador Paul Schmit also outlined the significant role of economic relations between Poland and Luxembourg. Poland is currently the sixth largest market in the European Union. Luxembourg, on the other hand,

after Germany and the Netherlands, is the third largest investor in Poland. The interest of Luxembourgish companies in opening production facilities in Poland is constantly growing. Historically, capital investments have prevailed.

H.E. Paul Schmit Ambassador of Luxembourg with his wife Mrs. Nadine Schmit and Mr Michel Gretchen Deputy Head of Mission with his wife Mrs. Eliane Negrini

H.E. Ambassador Paul Schmit delivering a speech (Photo D. Migalski)

Luxembourg is known primarily as a resilient financial center, but it is constantly seeking to diversify its economy. The country's wealth was built on metallurgy, as the Ambassador emphasized in his speech. Iron ore mining and steel production began in earnest in the mid-19th century. Until 1970, it was the mainstay of Luxembourg's economic development. Even before the onset of the crisis in 1970, the government and politicians of this small country realised that an economic monoculture was too risky and also bet on the development of the financial sector. They also turned to other areas of the economy, such as the satellite industry. When the metal industry was in decline, the financial industry was booming. Today, the space industry is growing rapidly in Luxembourg alongside such innovative sectors as ICT. Polish companies are showing great interest in Luxembourg's space-related projects, including asteroid mining, as Poland has a much longer tradition of space exploration than Luxembourg. It already accounts for almost three per cent of Luxembourg's GDP and it is in this area that cooperation with Poland is particularly visible, informed H.E. Paul Schmit.

Guests at the ceremony listening to the address by H.E. Ambassador Paul Schmit

At the end of his speech, H.E. Paul Schmit expressed his gratitude to the sponsors of the Luxembourg National Day celebrations, namely: CLIP Group, Guardian Industries and Yamaha Poland for their support and sponsorship of the event, as well as to the staff of the Embassy.

The speech was followed by a performance of Alexander Gebhard, who sang the national anthems of Luxembourg and Poland as well as "Ode to Joy" of the European Union. Alexander Gebhard is a young, versatile Luxembourgish tenor. His broad repertoire in concert, song, and opera ranges from baroque masterpieces, via classical and romantic repertoire to compositions of the 20th and 21st centuries. The guests at the event listened in rapt attention to the performance by the distinguished Luxembourg tenor. The artist performed the songs with bravado receiving much applause.

After the official part, exquisite-tasting specialties of Luxembourg cuisine, prepared under the supervision of a young, talented chef, and excellent Luxembourg wines awaited the assembled guests in the embassy garden. The guests at the event were able to savour the delicious dishes and engage in conversation

Alexander Gebhard Luxembourg tenor sang the national anthems of Luxembourg and Poland and the "Ode to Joy" of the European Union (Photo D. Migalski)

among acquaintances, friends or newly-met persons. There was a very good mood at the party and the weather was also fine.

The venue of the event is also worth mentioning. The celebration took place in the gardens of the Luxembourg Embassy in Warsaw, which is located in a quiet and green district of Mokotow at 15 Sloneczna Street, close to Morskie Oko Park and the Royal Lazienki Museum. The beautiful, large villa was built in 1934 by Zofia Zochowska, who was the daughter of the well-known chocolate manufacturer Emil Wedel, and sister of Dr Jan Wedel, who over the years developed the family business and built a modern chocolate factory in Warsaw, now known not only in Poland, but also worldwide. A number of diplomatic and economic meetings are held in the building. The embassy also holds business and scientific conferences here, as well as events promoting the rich culture of the Grand Duchy of Luxembourg.

Ada Krzewicka

Photo A. Mroczek (ZPAF)

Dzień Państwowości Republiki Słowenii

22 czerwca br. Ambasada Republiki Słowenii w Warszawie zorganizowała przyjęcie z okazji Dnia Państwowości Republiki Słowenii upamiętniające datę 25 czerwca 1991 r., kiedy to została przyjęta Deklaracja o Niepodległości Słowenii oraz Podstawowy Akt Konstytucyjny o Autonomii i Niepodległości Słowenii. W bieżącym roku Słowenia obchodziła 32. rocznicę proklamacji niepodległości.

Przyjęcie otworzyło przemówienie Jego Ekscelencji Ambasadora Republiki Słowenii **Bojana Pograjca**, który przedstawił stosunki i rozwój dwustronnej współpracy między Słowenią i Polską. Ambasador podkreślił również stały wzrost wymiany gospodarczej pomiędzy oboma krajami. Następnie goście wysłuchali przemówienia dyrektora politycznego Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP, ambasadora Witolda Sobkowa.

W przyjęciu wzięło udział wielu przedstawiciele korpusu dyplomatycznego i polskich urzędów państwowych, m.in. wspomniany już ambasador Witold Sobków oraz Paweł Czerwiński, doradca Prezydenta RP i były ambasador RP w Słowenii.

Spotkanie uświetnił koncert w wykonaniu artystów słoweńskich – Tanji Zajc Zupan grającej na cytrze, która jest tradycyjnym ludowym instrumentem słoweńskim, oraz śpiewaków Teji Saksidy i Gregora Ravnika.

Tanja Zajc Zupan należy do najpopularniejszych i zarazem najwybitniejszych słoweńskich cytrzystek. W ubiegłym roku świętowała 30. rocznicę kariery scenicznej, której zwieńczeniem był koncert z Orkiestrą Symfoniczną Radia i Telewizji Słowenii w największej sali widowiskowej tego kraju w Domu Cankara w Lublanie. Teja Saksida jest śpiewaczką i nauczy-

JE Ambasador Republiki Słowenii Bojan Pograjc podczas przemówienia

cielką śpiewu, a Gregor Ravnik jest z wykształcenia lekarzem stomatologii i zarazem śpiewakiem operowym, który w swojej karierze muzycznej otrzymał wiele nagród i wyróżnień na krajowych i międzynarodowych konkursach sztuki wokalne. Artyści zaprezentowali gościom popularne pieśni słoweńskie.

**Ada Krzewicka
Fot. Ambasada
Słowenii**

Koncert artystów słoweńskich – Tanji Zajc Zupan grającej na cytrze oraz śpiewaków Teji Saksidy i Gregora Ravnika

Statehood Day of the Republic of Slovenia

On 22 June of this year, the Embassy of the Republic of Slovenia in Warsaw organised a reception on the occasion of Statehood Day of the Republic of Slovenia, which commemorates the date of 25 June 1991, when the Declaration on the Independence of Slovenia and the Basic Constitutional Act on the Autonomy and Independence of Slovenia were adopted. This year, Slovenia celebrated the 32nd anniversary of the proclamation of independence.

The reception opened with an address by the Ambassador of the Republic of Slovenia, H.E. Mr **Bojan Pograjc**, who focused on presenting the good relations and development of bilateral cooperation between Slovenia and Poland. In addition, the Ambassador highlighted the steady increase in economic exchange between Poland and Slovenia. The guests then listened to a speech by the Political Director of the Ministry of Foreign Affairs of Poland, Ambassador Witold Sobkow.

The reception was attended by a number of representatives of the diplomatic corps and Polish government offices, including the Political Director mentioned earlier, Ambassador Witold Sobkow from the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland and Mr Paweł Czerwiński, Advisor to the President of the Republic of Poland and former Ambassador of the Republic of Poland to Slovenia.

The official part of the reception was highlighted by a concert performed by Slovenian artists: Tanja Zajc Zupan playing the zither – a traditional Slovenian folk instrument – and singers: Teja Saksida and Gregor Ravnik.

Political Director of the Polish Ministry of Foreign Affairs, Ambassador Witold Sobkow delivering a speech

Tanja Zajc Zupan is one of Slovenia's most popular and accomplished zither players. Last year, she celebrated the 30th anniversary of her stage career, which culminated in a concert

performed with the Symphony Orchestra of Radio and Television of Slovenia in Slovenia's largest auditorium, the Dom Cankara in Ljubljana. Teja Saksida is a singer and voice teacher, while Gregor Ravnik is a dentist by training and also an opera singer, who has received many prizes and awards at national and international vocal art competitions in his musical career. The artists presented popular Slovenian songs to the guests.

Ada Krzewicka
Photo
Slovenian embassy

Commemorative photo of H.E. the Ambassador of Slovenia with the guests of honour and artists

Obchody 63. rocznicy niepodległości Demokratycznej Republiki Konga

30 czerwca br. Ambasada Demokratycznej Republiki Konga w Warszawie zorganizowała przyjęcie z okazji obchodów 63. rocznicy niepodległości Demokratycznej Republiki Konga.

Na uroczystość, która miała miejsce w hotelu Raffles w Warszawie, przybyło wielu dostojnych gości. Przyjęcie otworzyło przemówienie JE Pani Clémentine Shakembo Kamanga, szefowej misji Ambasady Demokratycznej Republiki Konga w Polsce. Oto jego treść:

Szanowni Państwo,

Dzisiejsze spotkanie, po ciężkich latach pandemii, w tym pełnym historii miejscu naprzeciw placu Józefa Piłsudskiego, miejsca pomnika Nieznanego Żołnierza, jest znakiem naszej walki o przystąpienie do suwerenności narodowej Demokratycznej Republiki Konga.

Nadeszła chwila, aby złożyć żywy hołd naszym ojcom założycielom niepodległości Demokratycznej Republiki Konga, których świetlana wizja i walka pozwoliły nam stać się i pozostać wolnym narodem na zawsze.

Dziś, 30 czerwca 2023 roku, obchodzimy 63. rocznicę odzyskania niepodległości. Od 1960 roku mamy pięć Głową Państwa, Jego Ekscelencję Felixa Antoine Tshisekedi Tshilombo, który tego

Przyjęcie otworzyło przemówienie JE Pani Clémentine Shakembo Kamanga, szefowej misji Ambasady Demokratycznej Republiki Konga w Polsce

dnia zgromadził naszych braci i siostry na Stade des Martyrs, aby przypomnieć wszystkim Kongijczykom o ich przynależności do tego wielkiego narodu. Poprzez podnoszenie świadomości na temat pracy i dyscypliny, aby mieć dobre życie w tym raju na ziemi, o który zabiegają wszystkie uprzemysłowione kraje świata.

Demokratyczna Republika Konga to kraj o powierzchni 2 345 410 km, położony w centrum kontynentu afrykańskiego. To wielka przestrzeń pozostawiona nam przez naszych przodków, która daje nam dumę z bycia Kongijczykami, dlatego musimy to okazywać w każdej chwili naszego życia i gdziekolwiek jesteśmy.

Szanowni Goście,

W Warszawie ta 63. rocznica zbiegła się z drugim Forum Gospodarczym Polska–Demokratyczna Republika Konga, które odbyło się w dniach 25–30 czerwca 2023 r. Dlatego zaszczyliła nas obecność władz Polski i Konga, podmiotów gospodarczych z naszych dwóch krajów.

Stosunki dyplomatyczne między Polską a Demokratyczną Republiką Konga istnieją od 1960 roku. Nasze podobieństwa geograficzne, okupacja naszych przestrzeni przez cudzoziemców

w pewnym momencie naszego istnienia zbliżają nas do siebie i pozwalają wymieniać się strategiami unikania przyszłych inwazji. O ile Polska jest niezbędna w Europie Środkowej, tak samo jest w Demokratycznej Republice Konga, ponieważ traktowanie stosunków w Afryce przechodzi przez Demokratyczną Republikę Konga, co jest istotne.

Obecnie jest to kraj rozwiązań ze względu na swoje rezerwy przyrody, klimat oraz potencjał rzek i cieków wodnych. Jego populacja wynosi około 110 000 000 mieszkańców, z których ponad połowa ma mniej niż 30 lat. To kolejne bogactwo do wykorzystania.

W celu rozpowszechnienia Demokratycznej Republiki Konga, mojego kraju, w Polsce i umożliwienia podmiotom gospodarczym nawiązania bliższych więzi z Polakami naszym obowiązkiem jest ułatwienie ram współpracy między naszymi obywatelami, dlatego należy pamiętać, że w Demokratycznej Republice Konga istnieją środki ochrony i zabezpieczenia inwestycji.

Konstytucja Demokratyczna Republika Konga i Kodeks Inwestycyjny nie zezwalają na nacjonalizację i wyłączenie własności inwestorów. Obowiązuje równe traktowanie Kongijczyków i obco-krajowców oraz swoboda transferu funduszy. Istnieją następujące mechanizmy chroniące inwestora i jego działalność w kraju:

Przystąpienie Demokratycznej Republiki Konga do OHADA; Agencja Ubezpieczeń Biznesowych w Afryce; MIGA = Wielostronna Agencja Gwarancji Inwestycji; Konwencja nowojorska; protokół SADC w sprawie finansów i inwestycji.

Jeśli chodzi o stosunki dwustronne, Demokratyczna Republika Konga i Polska mogą się regularnie odwiedzać. Dochodzi do wymiany podczas spotkań międzynarodowych, jak to miało miejsce podczas Konferencji Klimatycznej COOP 27 w Egipcie, pomiędzy Prezydentem RP Andrzejem Dudą a szefem delegacji Demokratycznej Republiki Konga JE Panem premierem Jeanem Michelem Sama Lukonde Kyenge.

Na początku roku do Kinszasy udała się delegacja dyrektorów MSZ RP. Przed końcem tego roku nastąpi podpisanie memorandum.

W przyjęciu wzięli udział przedstawiciele korpusu dyplomatycznego i polskich urzędów państwowych, m.in. szef Służby Zagranicznej Arkady Rzegocki, senatorowie, a także Ekscelencje Gubernatorzy Prowincji Północnego i Południowego Ubangi, dyrektor Departamentu Europy Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz dostojni goście.

Anna Wysocka

Fot. Ambasada Demokratycznej Republiki Konga

JE Pani Clémentine Shakembo Kamanga wita przybyłego na wydarzenie Arkadego Rzegockiego szefa Służby Zagranicznej w MSZ

Celebration of the 63rd anniversary of the independence of the Democratic Republic of Congo

On 30 June this year, the Embassy of the Democratic Republic of the Congo in Warsaw held a reception to celebrate the 63rd Anniversary of the Independence of the Democratic Republic of the Congo.

The ceremony, which took place at the Raffles Hotel in Warsaw, was attended by many distinguished guests. The reception opened with a speech by H.E. Mrs **Clémentine Shakembo Kamanga**, Head of Mission of the Embassy of the Democratic Republic of the Congo in Poland. Here is its content:

Ladies and Gentlemen,

Today's meeting, after hard years of pandemonium, in this place full of history opposite Józef Piłsudski Square, the site of the Monument to the Unknown Soldier, is a sign of our struggle to join the National Sovereignty of the Democratic Republic of Congo.

The moment has come to pay a living tribute to our founding

Arkady Rzegocki Head of the Foreign Service of the Ministry of Foreign Affairs delivering a speech

fathers of the Independence of the Democratic Republic of Congo, whose illuminating vision and struggle allowed us to become and remain a free nation forever.

Today, 30 June 2023, we celebrate the 63rd anniversary of Independence. Since 1960, we have had a fifth Head of State, His Excellency Felix Antoine Tshisekedi Tshilombo, who on this day gathered our brothers and sisters at the Stade des Martyrs to remind all Congolese of their belonging to this great nation. By raising awareness about work and discipline to have a good life in this paradise on earth that all the industrialised countries of the world strive for.

The Democratic Republic of Congo, is a country of 2 345 410 km, located in the centre of the African continent. It is a great space left to us by our ancestors, which gives us pride in being Congolese therefore we must show it every moment of our lives and wherever we are.

Honoured guests,

In Warsaw, this 63rd anniversary coincides with the second Poland-Democratic Republic Of Congo Economic Forum, which will take place from 25–30 June 2023. We are therefore honoured by the presence of the Polish and Congolese authorities, economic actors from our two countries.

Diplomatic relations between Poland and the Democratic Republic of Congo have existed since 1960. Our geographical similarities, the occupation of our spaces by foreigners at some point in our existence bring us closer together and allow us to exchange strategies to avoid future invasions. While Poland is indispensable in Central Europe, the same is true in the Democratic Republic of

Congo, as the treatment of relations in Africa passes through the Democratic Republic of Congo, which is important.

It is now a country of solutions because of its nature reserves, climate and the potential of rivers and watercourses. It has a population of about 110 000 000, more than half of whom are under 30 years old. This is another wealth to be tapped.

In order to make the Democratic Republic of Congo, my country, more widely known in Poland and to enable economic operators to establish closer ties with the Polish people, it is our duty to facilitate a framework of cooperation between our people, so it is important to remember that there are measures in place to protect and safeguard investments in the Democratic Republic of Congo.

The Democratic Republic of Congo Constitution and the Investment Code do not allow the nationalisation and expropriation of investors' property. There is equal treatment of Congolese and foreigners and free transfer of funds. The following mechanisms are in place to protect the investor and their activities in the Democratic Republic of Congo:

Democratic Republic of Congo's accession to OHADA; the African Business Insurance Agency; MIGA = Multilateral Investment Guarantee Agency; the New York Convention; the SADC Protocol on Finance and Investment.

In terms of bilateral relations, the Democratic Republic of Congo and Poland are able to visit each other regularly. There are exchanges during international meetings, as was the case during the COOP 27 Climate Change Conference in Egypt, between the President of the Republic of Poland Andrzej Duda and the Head of the Democratic Republic of Congo Delegation H.E. Prime Minister Jean Michel Sama Lukonde Kyenge.

The moment of listening to the national anthems of Poland and the Democratic Republic Congo

A delegation of the Directors of the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Poland went to Kinshasa at the beginning of the year.

The signing of the memorandum will take place before the end of this year.

The reception was attended by a number of representatives of the diplomatic corps and Polish government offices, including the Head of the Foreign Service Arkady Rzegocki, Senators, the Excellencies of the Governors of the North and South Ubangi Provinces, the Director of the Department of Europe of the Ministry of Foreign Affairs and distinguished guests.

Anna Wysocka

Photo Embassy of the Democratic Republic of Congo

Grupa Ładosia – ocalić od zapomnienia

Dyplomacja w walce z imperializmem ucieka się czasem do nietypowych metod. Historia Aleksandra Ładosia pokazuje, że w realiach wielkiej wojny takie działania są wręcz szlachetne.

Dyplomata i fałszerz w jednej osobie? Niebywałe! A jednak! Coś, co jest nie do pomyślenia w czasach pokoju, może być usprawiedliwione, gdy rozpędzona machina wojenna posuwa się do ludobójstwa. Tak właśnie działał polski dyplomata Aleksander

Brytyjski historyk Roger Moorhouse

Ładoś, którego historia została przypomniana podczas wykładu zorganizowanego 12 czerwca 2023 r. w Warszawie przez Akademię Dyplomatyczną MSZ oraz Institute De Republica. Prelegentem był brytyjski historyk Roger Moorhouse, autor książki, opisującej ratowanie od zagłady tysięcy Żydów w czasie drugiej wojny światowej. Zanim się ukaże polskie wydanie, przybliżamy naszym czytelnikom nietuzinkową postać polskiego dyplomaty i jego współpracowników.

Przeciw zaborcom i ludobójcom

Żeby zrozumieć działanie Ładosia, trzeba się najpierw przebiec do czasu wielkiej wojny, tej pierwszej. Kilka miesięcy po jej wybuchu, na początku 1915 r., austro-węgierska policja aresztowała we Lwowie 23-letniego studenta historii. Preteksty się znalazły: działalność w konspiracyjnych organizacjach Kuźnica i Legia Niepodległości, a przede wszystkim odmowa złożenia wojskowej przysięgi na wierność cesarzowi. Tym studentem był właśnie Aleksander Ładoś, lwowianin pochodzący z urzędniczej mieszczańskiej rodziny. Po krótkim pobycie w więzieniu w Nowym Targu cesarsko-królewskie władze pozbyły się niewygodnego aktywisty, nakazując mu wyjazd z kraju.

Po tym konspiracyjno-bojowym okresie swojego życia Ładoś trafił po raz pierwszy do Szwajcarii, gdzie na uniwersytecie w Lozannie kontynuował studia. Gdy Polska odzyskała niepodległość, powrócił do kraju i zaczął pracę w dyplomacji. Pracował m.in. na placówkach w Rydze i Monachium.

Po wybuchu drugiej wojny światowej polski emigracyjny rząd skierował Ładosia do Szwajcarii, by tam objął on funkcję posła w Bernie w randze chargé d'affaires ad interim. Formalnie szwaj-

carskie władze nie tytułowały go ambasadorem. Ugięły się pod naciskiem niemieckiej dyplomacji. Dla Joachima Ribbentropa i jego ekipy Polska już nie istniała, nie mogła więc mieć ambasadorów.

Urzędowanie Aleksandra Ładosia w Bernie trwało od maja 1940 do lipca 1945 r. Tu, w realiach wojennych, polski dyplomata najwyraźniej przypomniał sobie doświadczenia młodości: wobec agresorów czy zaborców nie wystarczy klasyczna dyplomacja, trzeba się uciekać do środków nadzwyczajnych. Dlatego właśnie stworzył polsko-żydowską grupę osób, która na dużą skalę zajmowała się wystawianiem fałszywych dokumentów w celu ratowania Żydów z okupowanych terenów Polski, Holandii i innych krajów. Wydawano je nawet niemieckim Żydom zagrożonym zgładzeniem. Były to paszporty i inne dokumenty poświadczające obywatelstwo krajów Ameryki Łacińskiej, w tym Paragwaju, Hondurasu, Peru i Salwadoru.

W skład tzw. Grupy Ładosia, oprócz samego posła, wchodził: jego zastępca Stefan Ryniewicz, konsul Konstanty Rokicki, dyplomata Juliusz Kühl oraz przedstawiciele organizacji żydowskich Abraham Silberschein i Chaim Eiss. W czasie akcji pod neutralnym kryptonimem „Sprawy Paszportowe” zdołali wystawić i przerzucić na okupowane tereny kilka tysięcy dokumentów poświadczających obywatelstwo zamorskich krajów. Po wojnie Silberschein oceniał, że mogło być ich nawet do 10 tysięcy.

Wypełnione i opieczętowane w polskim poselstwie dokumenty były wystawiane na oryginalnych drukach i w zasadzie nie mogły być kwestionowane przez niemieckich okupantów. Nie gwarantowały jednak możliwości natychmiastowego wyjazdu do wolnego świata. W wielu przypadkach uchroniły jednak ich posiadaczy przed wywózką do obozów zagłady. Zamiast

JE Ambasador Szwajcarii w Polsce Fabrice Filliez zabiera głos podczas wykładu

tego Żydów z egzotycznymi paszportami kierowano do obozów internowania, m.in. w Bergen-Belsen, Tittmoningu, Liebenau i Bölsenbergu. Byli traktowani jako „Żydzi na wymianę” za obywateli niemieckich, uwięzionych w państwach koalicji antyhitlerowskiej. Wprawdzie wielu z nich w tych obozach umierało, ale jednak nie było tam komór gazowych i jako internowani mieli szansę na przeżycie.

W 1943 r. za sprawą działań szwajcarskiej policji Grupa Ładosia została rozbita, a niektórzy jej członkowie na krótko aresztowani.

Szwajcaria wprawdzie była państwem neutralnym, nie chciała jednak drażnić Niemców, którzy się dowiedzieli o procederze paszportowym.

Czy szwajcarskie władze postąpiły słusznie? Obecny na wspomnianym wykładzie Rogera Moorhouse'a ambasador Konfederacji Szwajcarskiej w RP Fabrice Filliez poinformował, że w 1996 r. szwajcarski parlament powołał specjalną komisję, wyjaśniającą podobne sprawy. – Po sześciu latach pracy wydała opinię przyznającą, że działanie wobec Grupy Ładosia było niewłaściwe – powiedział Fabrice Filliez.

Świat powinien o tym pamiętać

Działalnością Grupy Ładosia zajmował się w ostatnich latach, w ramach projektu badawczego Instytutu Pileckiego, polski ambasador w Szwajcarii Jakub Kumoch. – W każdym z państw objętych akcją posiadanie paszportu Ładosia znacząco zwiększało prawdopodobieństwo przeżycia. Nawet w okupowanej Polsce mogło ono wynosić 15–20 procent, a w Holandii w stosunku do niemieckich Żydów przekraczało nawet 60 procent. Trudno nad takimi danymi liczbowymi przejść obojętnie – mówił w 2019 r. Jakub Kumoch w rozmowie z Polską Agencją Prasową. Efektem prac ambasadora Kumocha jest książka „Lista Ładosia”.

Historię Grupy Ładosia przypomni niedługo – i to nie tylko polskim czytelnikom – brytyjski historyk Roger Moorhouse w gotowej już do druku książce „Falszerze. Zapomniana historia najbardziej śmiałej operacji ratunkowej”. Jej premiera odbyła się w Wielkiej Brytanii 10 sierpnia 2023 r. Polskie tłumaczenie ukaże się nakładem wydawnictwa Znak w przyszłym roku.

– Aleksander Ładoś w młodości był aresztowany przez policję austro-węgierską za swoją działalność niepodległościową. Być

może właśnie dlatego potem jako dyplomata miał mało dyplomatyczne podejście do różnych dokumentów okazywanych okupantom czy zaborcom – zażartował Roger Moorhouse podczas wykładu promującego jego książkę. Dodał przy tym, już całkiem poważnie, że polscy dyplomaci w czasie drugiej wojny światowej rozumieli znacznie lepiej niż dyplomacja innych krajów realia hitlerowskiej okupacji i znali konspiracyjne metody walki z wrogiem.

Wciąż bez tytułu Sprawiedliwego

Podobną działalność jak Ładoś prowadził w 1940 r. Chiune Sugihara, japoński konsul w Kownie. Po zajęciu Litwy przez Związek Radziecki wystawiał on zbiegłym z Polski Żydom japońskie wizy tranzytowe. Umożliwiały one wydostanie się z ZSRR do Japonii i dalej do innych krajów. Za swoją działalność otrzymał od Instytutu Jad Waszem tytuł „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata” – jako jedyny Japończyk.

Paradoksalnie tego tytułu dotychczas nie otrzymał Aleksander Ładoś. Instytut Jad Waszem przyznał go konsulowi Konstantemu Rokickiemu, najwyraźniej mylnie biorąc go za lidera grupy. Roger Moorhouse twierdzi, że stało się tak wskutek zbyt słabego rozpagowania tej historii. Być może stałoby się inaczej, gdyby sam Ładoś zdążył ją opisać w swoich pamiętnikach. Nie zdążył jednak ich ukończyć, zmarł w 1963 r.

Na razie sprawie uhonorowania naszego dyplomaty przez Izrael nie pomogła ani książka Jakuba Kumocha, ani nawet ogłoszenie przez sejm roku 2021 rokiem Grupy Ładosia. Może zmieni to książka „Falszerze”?

Paweł Rochowicz

Fot. Akademia Dyplomatyczna MSZ

The Ładosia Group – save it from oblivion

Diplomacy in the fight against imperialism sometimes resorts to unusual methods. The story of Alexander Lados shows that in the realities of the Great War such actions are downright noble.

A diplomat and forger in one person? Unbelievable! And yet true! Something unthinkable in peacetime can be justified when war goes as far as genocide. This was exactly the action of the Polish diplomat Aleksander Ładoś, whose story was told during a lecture organised on 12 June 2023 in Warsaw by the Academy of Diplomacy of the Ministry of Foreign Affairs and the De Republica Institute. The speaker was the British historian Roger Moorhouse, author of a book being prepared for publication, describing the rescue of thousands of Jews from extermination during the Second World War. Before the book is published, we would like to introduce our readers to the extraordinary figure of the Polish diplomat and his colleagues.

Against invaders and genocidaires

To understand Ładoś's actions, one must first recall the time of the Great War, or WWI. A few months after its outbreak, in early

1915, Austro-Hungarian police arrested a 23-year-old history student in Lviv. The pretexts included activity in the underground organisations Kuźnica and Legion of Independence, and above all refusal to take the military oath of allegiance to the Emperor. That student was Aleksander Ładoś, a Lviv native from a bourgeois clerical family. After a short stay in prison in Nowy Targ, the imperial authorities got rid of the inconvenient activist, ordering him to leave the country.

After this conspiratorial and combative period in his life, Ładoś ended up in Switzerland for the first time where he continued his studies at the University of Lausanne. When Poland regained its independence, he returned home and began working in diplomacy. He worked, among others, at posts in Riga and Munich.

After the outbreak of the Second World War, the Polish émigré government sent Ładoś to Switzerland to take up the post of chargé d'affaires ad interim in Bern. Formally, the Swiss authorities did not title him ambassador. They bowed to pressure from German diplomacy. For Joachim Ribbentrop and his team, Poland no longer existed, so it could not have ambassadors.

Aleksander Ładoś's tenure in Bern lasted from May 1940 to July 1945. Here, in the realities of war, the Polish diplomat clearly

recalled the experiences of his youth: in the face of aggressors or partitioners, classical diplomacy is not enough, one must resort to extraordinary measures. This is why he created a Polish-Jewish group of people who were involved on a large scale in issuing false documents to rescue Jews from occupied Poland, the Netherlands and other countries. They were even issued to German Jews threatened with extermination. These included passports and other documents certifying citizenship of Latin American countries, including Paraguay, Honduras, Peru and El Salvador.

The book „Falsifiers”

In addition to the MP himself, the so-called Ładosia Group included his deputy Stefan Ryniewicz, consul Konstanty Rokicki, diplomat Juliusz Kühl and representatives of Jewish organisations: Abraham Silberschein and Chaim Eiss. During an operation under the neutral code name «Passport Affairs», they managed to issue and smuggle into the occupied territories several thousand documents certifying citizenship of overseas countries. After the war, Silberschein estimated that there may have been up to 10000 of these.

Filled out and stamped at the Polish embassy, the documents were issued on original forms and in principle could not be questioned by the German occupiers. They did not guarantee however, the possibility of immediate departure for the free world. In many cases, however, they saved their holders from being deported to extermination camps. Instead, Jews with exotic passports were sent to internment camps, including Bergen-Belsen, Tittmoning, Liebenau and Bölsenberg. They were treated as «exchange Jews» for German citizens imprisoned in the countries of the anti-Hitler coalition. Although many of them died in these camps, there were no gas chambers and, as internees, they had a chance of survival.

In 1943, due to the actions of the Swiss police, the Ładosia Group was broken up and some of its members were briefly arrested. Although Switzerland was a neutral country, it did not want to irritate the Germans, who found out about the passport procedure.

Did the Swiss authorities do the right thing? Present at the aforementioned lecture by Roger Moorhouse, the Swiss Confederation's ambassador to the Republic of Poland, Fabrice Filliez, reported that in 1996, the Swiss parliament set up a special

commission to investigate similar cases. – After six years of work, it issued an opinion admitting that the action against the Ładosia Group was inappropriate, said Fabrice Filliez.

The world should remember

The activities of the Ładosia Group have been dealt with in recent years by the Polish Ambassador to Switzerland, Jakub Kumoch, as part of a research project of the Pilecki Institute. – In each of the countries involved in the operation, having a Ładosia passport significantly increased the likelihood of survival. Even in occupied Poland it could amount to 15–20 per cent, and in the Netherlands and in relation to German Jews it even exceeded 60 per cent. It is difficult to pass over such figures indifferently, said Jakub Kumoch in an interview with the Polish Press Agency in 2019. The result of Ambassador Kumoch's work is the book "The Ładoś List".

The story of the Ładosia Group will soon be recalled – and not only to Polish readers – by British historian Roger Moorhouse in his book, already set for publication, entitled "Falsifiers. The forgotten story of the most daring rescue operation". It is due for release in the UK on 10 August 2023. A Polish translation will be published by Znak next year.

– As a young man, Alexander Lados was arrested by the Austro-Hungarian police for his independence activities. Perhaps that is why later, as a diplomat, he had a rather undiplo-

matic approach to various documents presented to the occupying forces or partitioners, joked Roger Moorhouse during a lecture promoting his book. He added, in all seriousness, that Polish diplomats during World War II understood the realities of the Nazi occupation much better than diplomats from other countries and were familiar with underground methods of fighting the enemy.

Still without the title of Righteous

Chiune Sugihara, the Japanese consul in Kaunas, carried out similar activities to Lados in 1940. After Lithuania was occupied by the Soviet Union, he issued Japanese transit visas to Jews fleeing Poland. These enabled them to get out of the USSR and flee to Japan and on to other countries. For his work, he was awarded the title "Righteous Among the Nations" by the Yad Vashem Institute – as the only Japanese.

Paradoxically, this title has not yet been awarded to Alexander Lados. The Yad Vashem Institute awarded it to Consul Konstanty Rokicki, apparently mistaking him for the group's leader. Roger Moorhouse claims that this was due to insufficient publicity for the story. Perhaps it would have been different if Lados himself had had time to describe it in his memoirs. However, he did not have time to complete them and died in 1963.

Thus far, the cause of honouring our diplomat by Israel has not been helped either by Jakub Kumoch's book or even by the Sejm's declaration of 2021 as the year of the Ładoś Group. Perhaps the book 'Falsifiers' will change that?

Paweł Rochowicz
Photo Diplomatic Academy

Konferencja eksportowa Global Check-in

5 czerwca br. w Centrum Kreatywności Targowa w Warszawie miała miejsce pierwsza edycja konferencji eksportowej Global Check-in zorganizowana przez Krajową Izbę Gospodarczą. Konferencja odbyła się pod patronatem Ministerstwa Finansów, Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości oraz Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu. Patronem strategicznym wydarzenia był Amazon.

Tematem konferencji były wyzwania jednolitego rynku europejskiego w ramach Unii Europejskiej – Single Market, szanse eksportowe polskich firm dotyczące nowych rynków regionu Afryki oraz krajów G20, eksport dóbr inwestycyjnych oraz e-commerce w ujęciu międzynarodowym.

Zgromadzonych gości powitali: prezydent Krajowej Izby Gospodarczej Andrzej Arendarski, prezes KIG Marek Kłoczko oraz Mariusz Mielczarek reprezentujący firmę Amazon.

W dyskusji, koncentrującej się na wyzwaniach Single Market, wzięli udział: director of EU Public Policy w Amazon James Waterworth, JE Ambasador Królestwa Szwecji Stefan Gullgren oraz podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Kamila Król.

Następnie głos zabrał JE Ambasador USA Mark Brzezinski, który zadeklarował pełną gotowość Stanów Zjednoczonych do przyjęcia polskiego biznesu.

Andrzej Arendarski prezydent Krajowej Izby Gospodarczej powitał zgromadzonych gości

Pierwszą część konferencji zamykała prezentacja wygłoszona przez głównego ekonomistę KIG Piotra Soroczyńskiego na temat polskiego eksportu oraz jego wyzwań.

Druga część wydarzenia skupiła się na obszarze USA, Kanady, Indii oraz Wielkiej Brytanii. Osią tematyczną kolejnego panelu z udziałem przedstawicieli korpusów dyplomatycznych, eksper-

Od lewej: JE Ambasador USA Mark Brzezinski podczas wystąpienia, dyrektor EU public policy w Amazon James Waterworth, JE Ambasador Królestwa Szwecji Stefan Gullgren

tów izb bilateralnych oraz prominentnych praktyków biznesu była Afryka ujęta w aspekcie tematycznym konferencji. Wydarzenie zamykała dyskusja prowadzona przez Piotra Soroczyńskiego w zakresie eksportu dóbr inwestycyjnych.

Zgodnie z programem punktualnie o godzinie 15:00 uruchomiony został portal cross-border.pl – pierwszy w Polsce portal w całości poświęcony tematyce międzynarodowej sprzedaży przez Internet. Panie: Karolina Opielewicz, Aleksandra Borycka i Anna Zacharjasz i Damian Wiszowaty przedstawili uczestnikom konferencji najważniejsze funkcje portalu. Podkreślono, że portal zawiera szczegółowy katalog europejskich marketplace'ów z uwzględnieniem różnych kategorii produktowych, katalog firm polecanych jako wiarygodny partner do nawiązania współpracy B2B dla firm zaczynających działalność w obszarze eksportu przez Internet, wiele praktycznych artykułów dostarczających niezbędnej i specjalistycznej wiedzy oraz audyt gotowości do rozpoczęcia e-eksportu.

Na zakończenie konferencji zabrał głos Benedikt Berlemann, dyrektor, menadżer generalny EU marketplace expansion w Amazonie, który mówił między innymi o roli małych i średnich przedsiębiorstw w eksporcie i rozwoju gospodarki.

Po konferencji goście udali się do industrialnego patio Centrum Kreatywności Targowa, by wziąć udział w networkingowym afterparty.

Na uwagę zasługuje fakt, że Krajowa Izba Gospodarcza znalazła się w gronie najlepszych światowych firm prognostycznych odznaczonych nagrodą Focus Economics Analyst Forecast Awards 2022. Wśród zwycięskich instytucji znajdują się najbardziej renomowane światowe firmy prognostyczne i międzynarodowe banki. W edycji dla prognoz za rok 2022 wyróżniono przekazywane przez KIG prognozy dla trzech (z pięciu) gospodarek: Białorusi, Niemiec i Ukrainy. W klasyfikacji generalnej prognoz dla tych krajów KIG zdobyła zaszczytne II i III miejsce.

Anna Wysocka
Fot. Ada Krzewicka

Export conference Global Check-in

On 5 June, the first edition of the Global Check-In export conference organised by the Polish Chamber of Commerce took place at the Targowa Creative Centre in Warsaw. The conference was held under the patronage of the Ministry of Finance, the Polish Agency for Enterprise Development and the Polish Investment and Trade Agency. Amazon was the strategic patron of the event.

Director of EU Public Policy at Amazon James Waterworth, H.E. Ambassador of the Kingdom of Sweden Stefan Gullgren and Undersecretary of State at the Ministry of Development and Technology Kamila Król

The theme of the conference was the challenges of the single European market within the European Union – the Single Market, export opportunities for Polish companies in the prism of new markets in Africa and the G20 countries, export of capital goods and e-commerce in international terms.

The assembled guests were welcomed by Andrzej Arendarski, President of the Polish Chamber of Commerce, Marek Kłoczko, President of KIG, and Mariusz Mielczarek, representing Amazon.

The discussion, focusing on the challenges of the Single Market, was attended by Amazon's Director of EU Public Policy James Waterworth, H.E. Ambassador of the Kingdom of Sweden Stefan Gullgren and Undersecretary of State in the Ministry of Development and Technology Kamila Król.

The floor was then taken by H.E. USA Ambassador Mark Brzezinski, who declared the United States' full readiness to welcome Polish business.

The first part of the event closed with a presentation given by KIG chief economist Piotr Soroczyński on Polish exports and their challenges.

The second part of the event focused on the USA, Canada, India and the UK. Africa was the thematic focus of the next panel with representatives of the diplomatic corps, experts from bilateral chambers and prominent business practitioners. The event closed with a discussion led by Piotr Soroczyński on the export of capital goods.

In accordance with the programme, the cross-border.pl portal was launched punctually at 15:00 – the first portal in Poland entirely devoted to the subject of international sales via the Internet. Karolina Opielewicz, Aleksandra Borycka, Anna Zacharjasz and Damian Wiszowaty presented the most important functionalities of the portal to the conference participants. It was emphasised that the portal contains a detailed catalogue of European marketplaces with a focus on different product categories, a directory of companies recommended as reliable B2B cooperation partners for companies starting out in the area of exporting via the Internet, many practical articles providing necessary and specialised knowledge, and an audit of readiness to start e-exporting.

The conference concluded with a keynote address by Benedikt Berlemann, Director, General Manager EU Marketplace Expansion at Amazon, who spoke, among other things, about the role of small and medium-sized enterprises in exporting and the development of the economy.

After the conference, the guests moved to the industrial patio of the Targowa Creative Centre to attend a networking afterparty.

Of note, the National Chamber of Commerce was among the world's top forecasting firms honoured with the Focus Economics Analyst Forecast Awards 2022. The winning institutions include the world's most renowned forecasting firms and international banks. In the edition for forecasts for 2022, the forecasts for three (out of five) economies – Belarus, Germany and Ukraine – submitted by the NMI were honoured. In the general classification of forecasts for these countries, the KIG won the honourable 2nd and 3rd place.

Anna Wysocka
Photo Ada Krzewicka

Mariusz Mielczarek Director Public Policy CEE, Amazon

Wystawy na Zamku Królewskim

Kopernik i jego świat

Z okazji jubileuszu 550-lecia urodzin najważniejszego spośród astronomów Zamek Królewski w Warszawie zaprosił do odwiedzenia wystawy, która z jednej strony przybliżała jego nietuzinkową postać, z drugiej – zabierała w fascynującą podróż po realiach epoki, której był dzieckiem. Na wystawie w Bibliotece Królewskiej zaprezentowanych było blisko 170 unikatowych eksponatów wypożyczonych z 21 polskich oraz zagranicznych ośrodków muzealnych i naukowych, w tym pierwsze wydanie głównego przełomowego dzieła Kopernika *De revolutionibus orbium coelestium (O obrotach sfer niebieskich)*, a także ikoniczne płótno Jana Matejki *Astronom Kopernik, czyli rozmowa z Bogiem* oraz instrumenty pomiarowe należące do Michała Anioła (XVI w.).

Mikołaj Kopernik na zawsze zapisał się w annałach ludzkości jako uczynek, który „wstrzymał Słońce, ruszył Ziemię”, a więc obalił

uświęconą tradycją sięgającą starożytności geocentryczną wizję świata, zastępując ją modelem heliocentrycznym. Nie wszyscy jednak wiedzą, że astronomia nie była ani jedyną, ani nawet główną dziedziną zainteresowań tego wybitnego umysłu. Kopernik był także lekarzem, prawnikiem, matematykiem i ekonomistą, a więc prawdziwym człowiekiem renesansu, który wykształcenie zdobywał na najznakomitszych wówczas uniwersytetach Europy. Jako kanonik należał do stanu duchownego, a jego głównym źródłem utrzymania było administrowanie dobrami kościelnymi.

Przestrzeń wystawy podzielona była na części odpowiadające poszczególnym płaszczyznom aktywności Mikołaja Kopernika. Były to kolejno: 1. Gabinet lekarski, 2. Żywoć kanonika, 3. Pracownia astronomiczna, 4. Przedsionek gabinetu Kopernika, 5. Gabinet Kopernika. Razem tworzyły spójną i kompletną narrację na temat wszechstronnej umysłowości uczonego, jak również przybliżyły czasy, w których żył, a więc pełen kulturowych i politycznych wstrząsów, naznaczony gwałtownym cywilizacyjnym rozwojem, początek nowożytności. Szósta ostatnia część wystawy poświęcona była recepcji postaci astronoma w sztuce następnych stuleci.

Wśród prezentowanych obiektów zobaczyć można było m.in. aż trzy wydania dzieła „O obrotach sfer niebieskich” (w tym pierwsze kanoniczne), a także traktat ekonomiczny autorstwa Kopernika oraz inne cenne starodruki, z których część należała do osobistej kolekcji astronoma i zawiera jego odręczne adnotacje. Oprócz tego na wystawie znalazły się zabytkowe przyrządy naukowe z epoki, w tym astrolabium z XV w. i instrumenty pomiarowe należące do Michała Anioła (XVI w.).

Głównym elementem sekcji poświęconej dziełom sztuki związanym z postacią Mikołaja Kopernika był obraz Jana Matejki zatytułowany „Astronom Kopernik, czyli rozmowa z Bogiem” (1873), wypożyczony na tę okazję z Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego – uczelni, która jeszcze jako Akademia Krakowska była Alma Mater Mikołaja Kopernika i która była współorganizatorem wystawy.

Kurator wystawy: Norbert Haliński

Wystawa trwała do 30 lipca br.

Wakacje w Zamku Królewskim

Lato w mieście nie musi być nudne!

Dział Edukacji zaprasza młodych widzów w grupach na ekscytujący, tematyczny spacer po Zamku Królewskim.

Wstrzymał słońce, ruszył ziemię – Kopernik i jego marzenie

Mikołaj Kopernik kojarzy nam się z astronomią. Czy wiecie, że swoją największą pasją zajmował się tylko w wolnym czasie, którego wcale nie miał zbyt wiele? Podczas spaceru zobaczycie wyjątkowe przyrządy do badania nieba, stare księgi i tajemnicze naczynia do przechowywania medycznych mikstur. Zapraszamy na spacer, podczas którego poznacie lepiej Mikołaja Kopernika i jego świat.

Jeden dzień z życia króla

Dlaczego łożo królewskie jest takie małe? Gdzie ukryty jest osiemnastowieczny zegar? Czy to wszystko jest naprawdę złote? Na te i inne pytania uzyskamy odpowiedź, zwiedzając Apartament Królewski.

Na tropie zamkowych tajemnic

Przedmioty o dziwnym zastosowaniu, tajemnicze przejścia, dawne techniki zdobnicze – o tym i o wielu innych ciekawostkach usłyszymy podczas spaceru po zamkowych wnętrzach.

W zamku i ogrodzie

Dlaczego przy Zamku znajduje się ogród? Czy dawniej Wiśła

płynęła w tym miejscu co teraz? Co to jest boskiet i węgłbnik? Odpowiedzi na te i inne pytania można poznać w trakcie zajęć na świeżym powietrzu w królewskim ogrodzie.

Zajęcia dla grup wiekowych odbywają się w każdą środę i piątek po wcześniejszej rezerwacji.

Dział Edukacji, tel. 22 35 55 114, 22 35 55 105

Przebudzeni. Ruiny antyku i narodziny włoskiego renesansu

Od 18 lipca br. w Zamku Królewskim zagościło ponad 140 dzieł sztuki: obrazów, rzeźb, rysunków, rękopisów unikatowych i inkunabułów, pochodzących z ponad 50 instytucji i prywatnych kolekcji z Europy oraz Stanów Zjednoczonych. Zaprezentowane są dzieła wielkich mistrzów, takich jak Antico, Filarete, Bramante, Perugino, Mantegna, Bellini czy Botticelli – niektóre po raz pierwszy w Polsce. Wyjątkowym aspektem ekspozycji jest prezentacja nawiązujących ze sobą dialog arcydzieł sztuki antycznego Rzymu (rzeźb i malowideł) oraz wczesnonowożytnej Italii przełomu XV i XVI w.

Ekspozycja jest opowieścią o znaczeniu, jakie dla sztuki XV w. miały okruchy świata antycznego. Okruchy rozumiane dosłownie jako materialne pozostałości rzymskiej cywilizacji, będące przedmiotem zainteresowania wczesnych badaczy, a także metaforycznie jako echa starożytnych historii i idei, ożywione i reinterpretowane przez humanistów. Szalone zainteresowanie tradycją starożytnego Rzymu i Grecji, które narodziło się właśnie w XV-wiecznej Italii, wywołało renesansowy przełom i zapoczątkowało nowożytność.

Wydarzenie przygotowane przez Zamek Królewski w Warszawie we współpracy z kilkudziesięcioma muzeami i bibliotekami europejskimi pozwala poczuć atmosferę quattrocenta, które światowej sztuce przyniosło wyzwolenie twórczej energii o niespotykanej wcześniej skali.

Wystawa potrwa do 15 października 2023 r.

Tekst i fot. Dział PR Zamku Królewskiego w Warszawie

Exhibitions at the Royal Castle

Copernicus and his world

On the occasion of the 550th anniversary of the birth of the most important of astronomers, the Royal Castle in Warsaw invited visitors to an exhibition which not only brought us closer to the extraordinary figure of Copernicus, but also takes us on a fascinating journey through the times he lived in as a child. The exhibition at the Royal Library featured nearly 170 unique exhibits on loan from 21 Polish and foreign museums and research centres, including the first edition of Copernicus' major landmark work *De revolutionibus orbium caelestium* (*On the Revolutions of the Heavenly Spheres*), Jan Matejko's iconic painting *Astronomer Copernicus, or Conversation with God*, as well as measuring instruments belonging to Michelangelo (16th century).

Nicolaus Copernicus will forever go down in history as the scientist who "stopped the Sun and moved the Earth", and thus overturned the time-honoured tradition dating back to antiquity of a geocentric vision of the world, replacing it with a heliocentric model. However, not everyone knows that astronomy was not the only nor even the main field of interest of this outstanding mind. Copernicus was also a physician, lawyer, mathematician and economist – a true Renaissance man who was educated at some

of the most eminent universities in Europe of the time. As a canon, he belonged to the clerical state and his main source of income was the administration of church property.

The exhibition space was divided into sections corresponding to the different spheres of Nicolaus Copernicus' activity. These included: 1. the doctor's study, 2. the life of a canon, 3. the astro-

nomical laboratory, 4. the antechamber of Copernicus' study, and 5. Copernicus' study. Together they formed a coherent and complete narrative on the versatile mind of the scientist, as well as brought us closer to the times in which he lived, i.e. the beginning of the modern era, full of cultural and political upheavals, marked by rapid civilisational development. The sixth and final part of the exhibition was devoted to the reception of the astronomer's figure in the art of the following centuries.

The objects on display included three editions of *On the Revolutions of the Heavenly Spheres* (including the first canonical edition), as well as an economic treatise by Copernicus and other valuable old prints, some of which belonged to the astronomer's personal collection and contain his handwritten annotations. In addition, the exhibition featured antique scientific instruments from the period, including a 15th century astrolabe and measuring instruments belonging to Michelangelo (16th century).

The main element of the section devoted to works of art associated with Nicolaus Copernicus was a painting by Jan Matejko entitled "Astronomer Copernicus, or Conversation with God" (1873), on loan for the occasion from the Collegium Novum of the Jagiellonian University, which, as the Academy of Cracow, was Nicolaus Copernicus' Alma Mater and is the co-organiser of the exhibition.

Curator of the exhibition: Norbert Haliński
The exhibition was open run until 30 July this year.

Holidays at the Royal Castle

Summer in the city doesn't have to be boring!

The Education Department invites young audiences in groups to an exciting themed walk around the Royal Castle.

He stopped the sun and moved the earth
– Copernicus and his dream

We associate Nicolaus Copernicus with astronomy. Did you know that he only pursued his greatest passion in his spare time, which he did not have much of? During the walk, you will see unique instruments for studying the sky, old books and mysterious vessels for storing medical potions. Join us on a walk to learn more about Nicolaus Copernicus and his world.

One day in the life of a king

Why is the king's bed so small? Where is the 18th century clock hidden? Is it all really

gold? These and other questions will be answered with a tour of the Royal Suite.

On the trail of castle secrets

Strange objects, mysterious passageways, ancient decorative techniques - these and many other curiosities are discussed during a walk through the castle interiors.

In the castle and garden

Why is there a garden next to the castle? Did the Vistula used to flow in the same place as it does now? What is a bosquet and a plunger? You can find out the answers to these and other questions during outdoor activities in the royal garden.

Classes for age groups are held every Wednesday and Friday by prior reservation. Education Department, tel. 22 35 55 114, 22 35 55 105.

Awakened. The ruins of antiquity and the birth of the Italian Renaissance

Since 18 July of this year, the Royal Castle has hosted more than 140 works of art: paintings, sculptures, drawings, unique manuscripts and incunabula from more than 50 institutions and private collections from Europe and the United States. On display are works by great masters such as Antico, Filarete, Bramante, Perugino, Mantegna, Bellini and Botticelli - some for the first time in Poland. A unique aspect of the exhibition is the presentation of masterpieces of the art of ancient Rome (sculptures and paintings) and early modern Italy at the turn of the 15th and 16th centuries, which are in dialogue with each other.

The exhibition tells the story of the importance of the shards of antiquity for art in the 15th century. These shards are understood literally as material remnants of Roman civilisation, of interest to early scholars, and metaphorically as echoes of ancient stories and ideas, revived and reinterpreted by humanists. The frenzied interest in the traditions of ancient Rome and Greece, born precisely in 15th-century Italy, triggered a Renaissance breakthrough and ushered in the modern age.

The event, prepared by the Royal Castle in Warsaw in cooperation with dozens of European museums and libraries allows one to feel the atmosphere of the quattrocento, which influenced world art by fostering a release of creative energy on an unprecedented scale.

The exhibition will run until 15 October 2023.

Wielki Sfinks w Gizie

EGIPT – kraj faraonów

Egipt to kraj o fascynującej historii sięgającej początków cywilizacji. Na turystów czekają tu atrakcje starożytnego świata faraonów. Monumentalne piramidy, rozległe pustynie, orientalne zapachy i krajobrazy, od których zapiera dech w piersiach, to tylko namiastka tego, co mogą zobaczyć turyści. Można tu także doświadczyć niezwykłych przygód i odkryć miejsca niespotykane nigdzie na świecie.

Wielkie Muzeum Egipskie

Egipt ma wiele do zaoferowania, Wielkie Muzeum Egipskie (GME) będzie zaś jedną z najbardziej kultowych atrakcji świata. Kiedy Wielkie Muzeum Egipskie zostanie w pełni otwarte dla publiczności, będzie największym muzeum archeologicznym na świecie. GME przechowuje na rzecz Egiptu i świata chronologiczne zestawienie starożytnej historii Egiptu na przestrzeni ostatnich 7000 lat. Sąsiadujące z ponadczasowym cudem, piramidami w Gizie, nowe muzeum ma oddać hołd wiecznym starożytnym egipskim zabytkom, skarbowi i historii, w których się znajduje ponad 100 000 artefaktów, z których około 3500 należy do słynnego króla Tutenchamona.

Giza – wizytówka Egiptu

Piramidy w Gizie są jednym z najbardziej rozpoznawalnych miejsc nie tylko w Egipcie, ale i na świecie. Zaliczane są do Siedmiu Cudów Świata i odwiedzane przez tysiące turystów każdego roku. Nic dziwnego, ponieważ ich monumentalny wygląd zapiera dech w piersiach, a tajemnicze pochodzenie budzi ciekawość każdego.

Położona na pustynnym płaskowyżu na zachód od stolicy Kairu Giza jest odrębnym miastem, które z biegiem lat cały czas się rozwija i staje się oddzielną dzielnicą Kairu. Giza jest również jedną z najbardziej turystycznych części Egiptu, skupiskiem ekskluzywnych hoteli, znanych restauracji, gigantycznych centrów handlowych i pulsujących życiem klubów nocnych.

Trzy główne piramidy w Gizie są starożytnymi strukturami, których budowa wciąż pozostaje zagadką. Zbudowane w pobliżu dużych piramid trzy mniejsze są uznawane za miejsce pochówku ważnych osobistości egipskich i członków rodziny królewskiej.

Największa z trzech piramid – **piramida Cheopsa** – jest tą, do której można wejść i ją zwiedzić. Będąc tu, nie można zapomnieć o znajdującym się obok piramid Sfinksie, który uznawany jest za strażnika piramid i również się cieszy dużą popularnością wśród turystów, którzy chętnie podziwiają jego majestatyczność. Przejazdka na wielbłądzie stanowi także dużą atrakcję turystyczną.

Kair

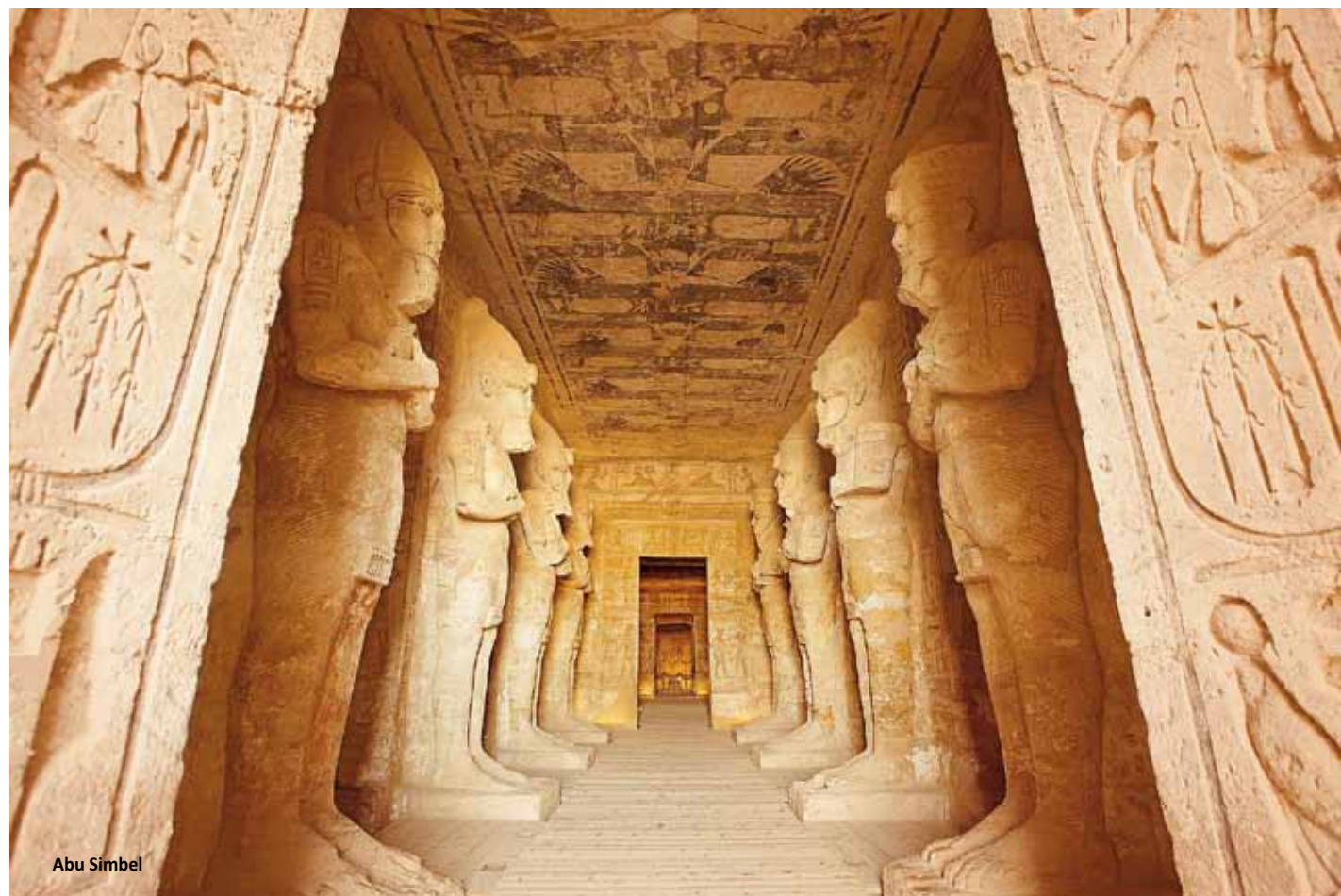
Kair jest średniowiecznym islamskim miastem zbudowanym na brzegu Nilu z wiecznie zamglonym horyzontem i beżowymi budynkami o ciekawej architekturze. To jednocześnie największe miasto Afryki, zamieszkane przez ponad 17 milionów ludzi i... najlepsze miejsce na zakupowe szaleństwo w historycznej części miasta, zwanej Starym Kairem lub koptyjskim Kairem. W samym sercu dzielnicy mieści się **Khan El-Khalili**, czyli najstarszy bazar na świecie, gdzie nie tylko można kupić wyjątkowe pamiątki z podróży, ale i spróbować lokalnej kuchni lub wypić słynną kawę po arabsku. Zwiedzając Kair, nie można pominąć najstarszej kawiarni

w Kairze – El Fishawy, w której niegdyś spotykali się lokalni pisarze i dowódcy wojsk napoleońskich. Olbrzymie wrażenie na turystach robią dawne mury obronne miasta wraz z potężnymi bramami wjazdowymi, które można podziwiać, wchodząc na minaret zbudowany przy bramie Bab Zuweia. Kolejną atrakcją Kairu jest **Muzeum Egipskie**, które przez lata nagromadziło skarby z odkrywanych grobowców i świątyń. To tu znajduje się prawdziwa wiedza o starożytnym Egipcie – ponad 160 000 eksponatów muzealnych, a wśród nich ogromna sala z sarkofagami trumiennymi i mumią, które były niezwykle barwne i bogato zdobione. **Koptyjski Kair** to przede wszystkim świątynie. Jednym z najbardziej znanych jest kościół św. Sergiusza. Tuż obok znajduje się utrzymany w tym samym stylu kościół św. Barbary. Kolejnym fantastycznym miejscem na terenie Starego Kairu jest synagoga Ben Ezry. Jest to jedna z najstarszych synagog w Egipcie. Z zewnątrz niepozorna, w środku skrywa prawdziwe skarby, m.in. pięknie zdobioną ażurową bramę, która wiedzie do jednego z piękniejszych kościołów koptyjskiego Kairu – Wiszącego Kościoła. Warto również zobaczyć Miasto Umarłych, czyli dawny cmentarz, który obecnie zamieszkuje blisko milion całkiem żywych osób. Nie sposób pominąć cytadeli, która jest widoczna z daleka. Dziś cytadela jest jednym z symboli miasta. Powstała w latach 1176–1183 na życzenie legendarnego władcy Saladyna. Przez setki lat służyła władcóm Egiptu za siedzibę. Jak przystało na fortecę, góruje nad całym Kairem. Jest doskonałym punktem widokowym na Kair, który wydaje się leżeć u jej stóp.

Dzielnica Arabska to kolejna perełka na mapie Kairu. W tej części Kairu prawdziwą ciekawostką są meczety i medresy. Zdobienia tych budynków zachwycają wszystkich turystów. Nie można nie wspomnieć o sufitach, które urzekają swoimi zdobieniami. Pierwszym meczetem, który koniecznie trzeba odwiedzić, jest

Tutenchamon

Abu Simbel

zbudowany w trzynastym miesiącu Qalawun z XIII wieku. Wrażenie robi już z zewnątrz, ale w środku jest jeszcze bardziej zjawiskowy. Zdobienia ścian, sufit, misternie ułożone we wzory kamienie i obróbka drewna to wszystko przyciąga uwagę turystów. Kolejne dwa meczety, które są równie interesujące, to meczet Al-Ashraf oraz meczet sułtana al-Mu'ayyada zbudowany na bramie Zuwaya. Historyczna dzielnica muzułmańska Kairu, ulica Al-Muizz, mieści liczne perły architektury. Meczet sułtana Hassana, imponująca budowla ery Mamluk z wyrafinowanymi rzeźbami w kamieniu i strzelistymi minaretami odzwierciedla zapierający dech w piersiach styl architektoniczny ery Mamluk. Ufundowany w X wieku meczet Al-Azhar jest jednym z najstarszych uniwersytetów na świecie i wciąż stanowi symbol edukacji muzułmańskiej.

Morskie atrakcje Egiptu

Egipt to także jedno z najlepszych miejsc do nurkowania na świecie. To zasługa Morza Czerwonego. Jego przejrzysta woda, niezwykła fauna i flora oraz najpiękniejsze rafy koralowe czynią z biblijnego akwenu prawdziwy raj na ziemi. Barwnego życia podwodnego można poprobować w doskonale wyposażonych bazach nurkowych, które się znajdują w popularnych kurortach wakacyjnych, np. w Hurghadzie czy Szarm el-Szejk. Mając odrobinę szczęścia, podczas nurkowania można natrafić także na liczne wraki statków, podwodne jaskinie i niezwykle rzeźby, stworzone przez naturę.

Oaza Siwa

Oaza Siwa jest położona w północno-zachodniej części Egiptu, nieopodal granicy z Libią, 300 km od wybrzeża Morza Śródziemnego. Zamieszkuje ją ponad 20 000 ludzi. Pierwsza droga asfaltowa powstała tu w latach 80. XX wieku. Położenie oazy sprawia, że rzadko docierają do niej turyści. Często nazywana jest nieznaną perłą Egiptu. Nazwa oazy pochodzi z języka arabskiego i oznacza krainę palm. Wszystko dlatego, że w oazie Siwa rośnie około 250 000 palm daktylowych. Znajdują się tu również krzewy pomarańczy i innych cytrusów, a także mnóstwo oliwek. Jednak prawdziwą atrakcją tego miejsca jest ponad 200 źródeł wody.

Rejs po Nilu

Szybkie, proste i spektakularne – takie jest poznawanie Egiptu z pokładu statku. Podczas rejsu po Nilu można zobaczyć największe atrakcje starożytnego świata faraonów. Najpopularniejsza trasa rejsu wiedzie od Luksoru do portu w Assuanie. Po drodze mijają się niezwykle miejsca, takie jak Esna, Edfu lub Kom Ombo. W trakcie żeglugi turystów urzekają także niesamowite krajobrazy. W dolinie Nilu znajduje się Dolina Królów, kultowe piramidy, majestatyczny Sfinks i wspaniałe świątynie Luksoru i Karnaku. Wybierając się w podróż po najdłuższej rzece świata, poznaje się kolebkę cywilizacji i podziwia cuda starożytnych Egipcjan.

Świątynie w Abu Simbel

Świątynie w Abu Simbel są jednymi z najbardziej rozpoznawalnych zabytków w Egipcie. Są to masywne budowle skalne zbudowane przez starożytnych Egipcjan między rokiem 1264 p.n.e. a 1244 p.n.e. Jedną z nich, znaną jako świątynia Ramzesa, ukochana przez Amona, jest jedną z sześciu skalnych świątyń zbudowanych w Nubii za panowania Ramzesa II. Skala świątyń w Abu Simbel jest niesamowita. Posiadają one ponadczasowe piękno, które wciąż przyciąga miliony turystów każdego roku. Świątynie są obowiązkowym punktem zwiedzania każdego odwiedzającego Egipt.

Wizyta w Muzeum Mumifikacji

Luksor to dawna stolica starożytnego Egiptu, nazywana często największym na świecie muzeum na wolnym powietrzu. Niezliczona liczba pałaców, świątyń i pomników wywołuje na odwiedzających spore wrażenie. Prawdziwy skarb kryje się jednak w Muzeum Mumifikacji. Turyści zwiedzający muzeum poznają technikę balsamowania ciał i obrządku pogrzebowe mieszkańców starożytnego Egiptu. Pośród licznych obiektów muzealnych można wymienić m.in. wyszukane trumny, posągi bóstw, zmumifikowane szczątki zwierząt, a także specjalistyczne narzędzia, przygotowujące ciało zmarłego do ostatniej podróży.

Świątynia Filae

Świątynia grobowca Hatszepsut

Wspinaczka na górę Synaj

Dla tych, którzy uwielbiają aktywny wypoczynek, piesza wędrówka po górskich zboczach Egiptu to idealne rozwiązanie. Góra Synaj to jedno z najważniejszych miejsc dla kultury chrześcijańskiej. To właśnie tutaj, według Starego Testamentu, Bóg wręczył Mojżeszowi tablicę z dziesięcioma przykazaniem. Aby dojść do klasztoru św. Katarzyny, trzeba pokonać około 6 km. Cała trasa biegnie wśród cudownej flory i fauny, a po dotarciu na szczyt czekają turystów zapierające dech w piersiach widoki na skalisty krajobraz i pustynne doliny. Klasztor św. Katarzyny to najstarszy i najdłuższy czynny zakon na świecie.

Sahara – największa pustynia świata

Sahara to największa pustynia na Ziemi, około 9 mln km², od Morza Czerwonego do Atlantyku ma szerokość 5700 km. W tak suchym klimacie świetnie radzą sobie wielbłądy – dromadery (jednogarbne). W niektórych częściach Sahary można jeszcze spotkać koczowników zajmujących się ich hodowlą. Pustynię można zwiedzać na wielbłądach lub na quadach. Można odwiedzić wioskę beduińską albo oazę. W Egipcie wyróżnia się kilka pustyni – Arabską, Libijską, Nubijską, są częścią Sahary. Krajobrazy są bardzo zróżnicowane – występują fragmenty piaszczyste, kamieniste, skaliste czy wręcz górskie. Kontrast między zielenią wzdłuż Nilu a surowymi pustynnymi krajobrazami robi niesamowite wrażenie na podróżujących po Egipcie turystach.

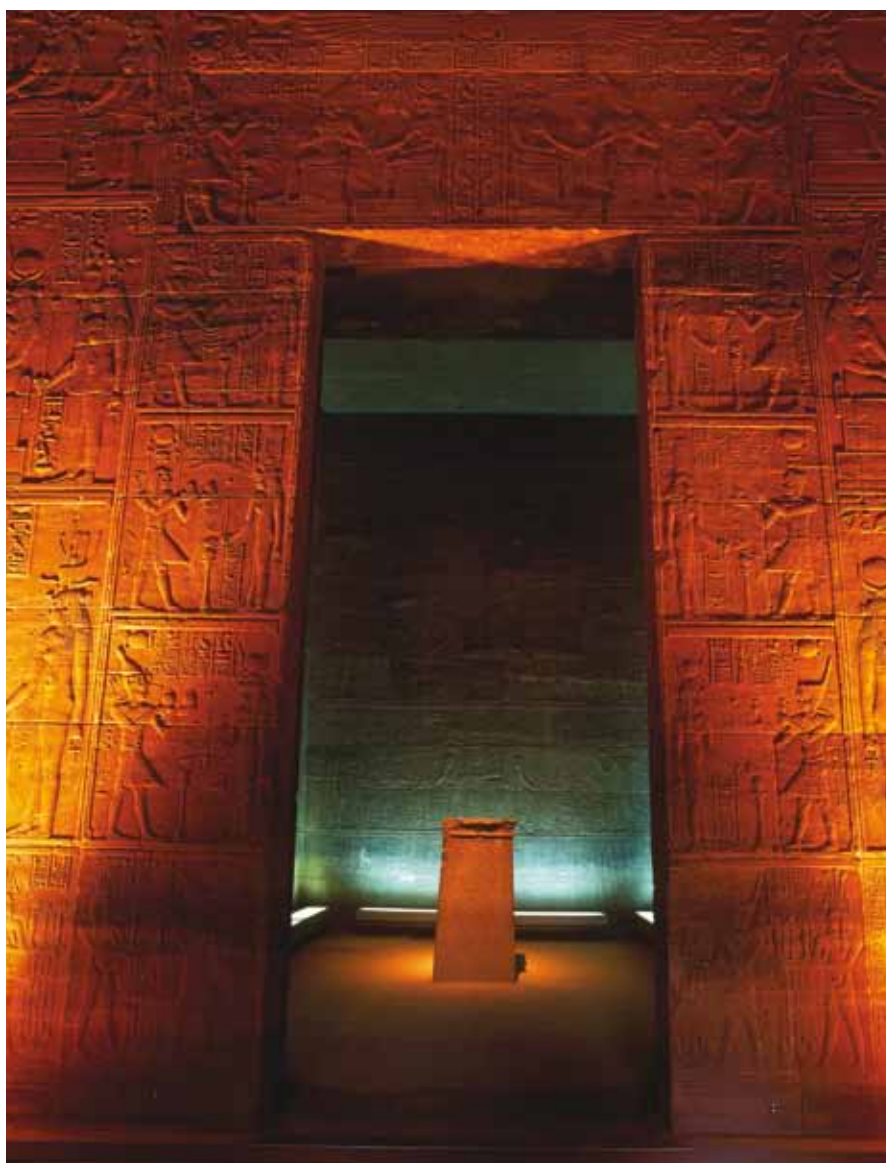
Tradycyjny taniec, czyli egipskie wakacje w pigułce

Obowiązkowym punktem na liście każdego turysty jest także wzięcie udziału w pokazie tanecznym. Tanoura Dance Show to prawdziwie energetyczny występ, w którym pełno jest baśniowych kolorów i niezwykłych efektów wizualnych. Jest widowiskowo, czarująco – po prostu magicznie jak podczas zwiedzania Egiptu. Atrakcje turystyczne Egiptu zapewniają mieszankę historii starożytnej, cudów natury, żywej kultury i ciepłej gościnności.

Atrakcje turystyczne Egiptu zapraszają do eksploracji uroku wieloaspektowej mieszanki historii starożytnej, zapierających dech w piersiach krajobrazów, tryskających energią form sztuki, wybornej kuchni i ciepłego podejścia mieszkańców Egiptu. Czy to podczas podziwiania starożytnych cudów świata, czy wypoczynku na dziewiczych plażach, czy doświadczaniu lokalnej kultury, Egipt oferuje każdemu obietnicę niezapomnianych wrażeń, które długo pozostaną w pamięci.

Ada Krzewicka

Fot. ambasada Egiptu

Świątynia Izdy, wewnątrz świątyni, wyspa Philae

EGYPT – land of the pharaohs

Egypt is a country with a fascinating history dating back to the beginning of civilization. The attractions of the ancient world of the pharaohs await tourists here. Monumental pyramids, vast deserts, oriental scents and landscapes that will take your breath away, are only part of what tourists can see there. Here you can also experience extraordinary adventures and discover places unseen anywhere else in the world.

The Grand Egyptian Museum

Egypt has a lot to offer, and the Grand Egyptian Museum will be one of the most iconic attractions in the world. When the Great Egyptian Museum (GME) fully opens to the public, it will be the largest archaeological museum complex in the world. The GME holds in trust for Egypt and the world a chronological compilation of Egypt's ancient history over the past 7000 years. Adjacent to the timeless wonder, the pyramids of Giza, the new museum is set to pay tribute to Egypt's eternal ancient monuments, treasures and history with more than 100000 artefacts, approximately 3500 of which belong to the famous King Tutankhamun.

Giza – the showpiece of Egypt

The Pyramids of Giza are one of the most recognizable sites not only in Egypt, but around the world. They are counted among the Seven Wonders of the World and visited by thousands of tourists every year. No wonder, as their monumental appearance is breathtaking and their mysterious origin arouses everyone's curiosity.

Situated on a desert plateau to the west of the capital, Cairo, Giza is a separate city that has grown over years to become a separate district of Cairo. Giza is also one of the most touristic parts of Egypt, a cluster of exclusive hotels, famous restaurants, gigantic shopping malls and pulsating nightclubs.

The three main pyramids at Giza are ancient structures whose construction still remains a mystery. Built near the large pyramids, the three smaller, less advanced pyramids are believed to be the burial place of important Egyptian celebrities and members of the royal family.

The largest of the three pyramids, the Pyramid of Cheops, is the one you can enter and visit. While you are here, don't forget to visit the Sphinx situated next to the pyramids and being considered the guardian of the pyramids. It is very popular with tourists who enjoy admiring its majesty. A camel ride is also a major tourist attraction.

Cairo

It is a medieval Islamic city built on the banks of the Nile with a perpetually misty horizon and beige buildings with interesting architecture. It is also Africa's largest city with a population of more than 17 million people and the best place for a shopping spree in the historic part of the city, known as Old Cairo or Coptic Cairo. At the heart of the district is Khan El-Khalili, the oldest bazaar in the world, where you can not only buy unique souvenirs from your travels, but also sample the local cuisine or drink the famous Arabic coffee. When visiting Cairo, do not miss the city's oldest café – El Fishawy, where local writers and Napole-

onic army commanders once met. Tourists are hugely impressed by the city's ancient defensive walls with their massive entrance gates, which can be admired by climbing the minaret built at the Bab Zuweila gate. Another Cairo attraction is the Egyptian Museum, which over the years has accumulated treasures from discovered tombs and temples. This is where the real knowledge of ancient Egypt is to be found – more than 160000 museum exhibits, among them a whole huge hall with coffin-sarcophagi and mummies that used to be extremely colourful and richly decorated. Coptic Cairo is all about temples. One of the most famous temples is the Church of Saint Sergio. Very close is another church of the same style, the Church of Saint Barbara. Another fantastic site in Old Cairo is the Ben Ezra Synagogue. The Ben Ezra Synagogue in Cairo is one of the oldest synagogues in Egypt. Inconspicuous from the outside, it hides real treasures inside, including a beautifully decorated openwork gate. It leads to one of the most beautiful churches in Coptic Cairo – the Hanging Church. Also worth seeing is the City of the Dead, a former cemetery that is now inhabited by around one million living people. It is impossible to miss the Citadel, which is visible from afar. Today, the Citadel is one of the symbols of the city. It was built between 1176 and 1183 at the request of the legendary ruler Saladin. The Citadel served as the seat of Egypt's rulers for hundreds of years. The Citadel, as befits a fortress, towers over the whole of Cairo. It is an excellent vantage point for viewing Cairo, which seems to lie at its feet.

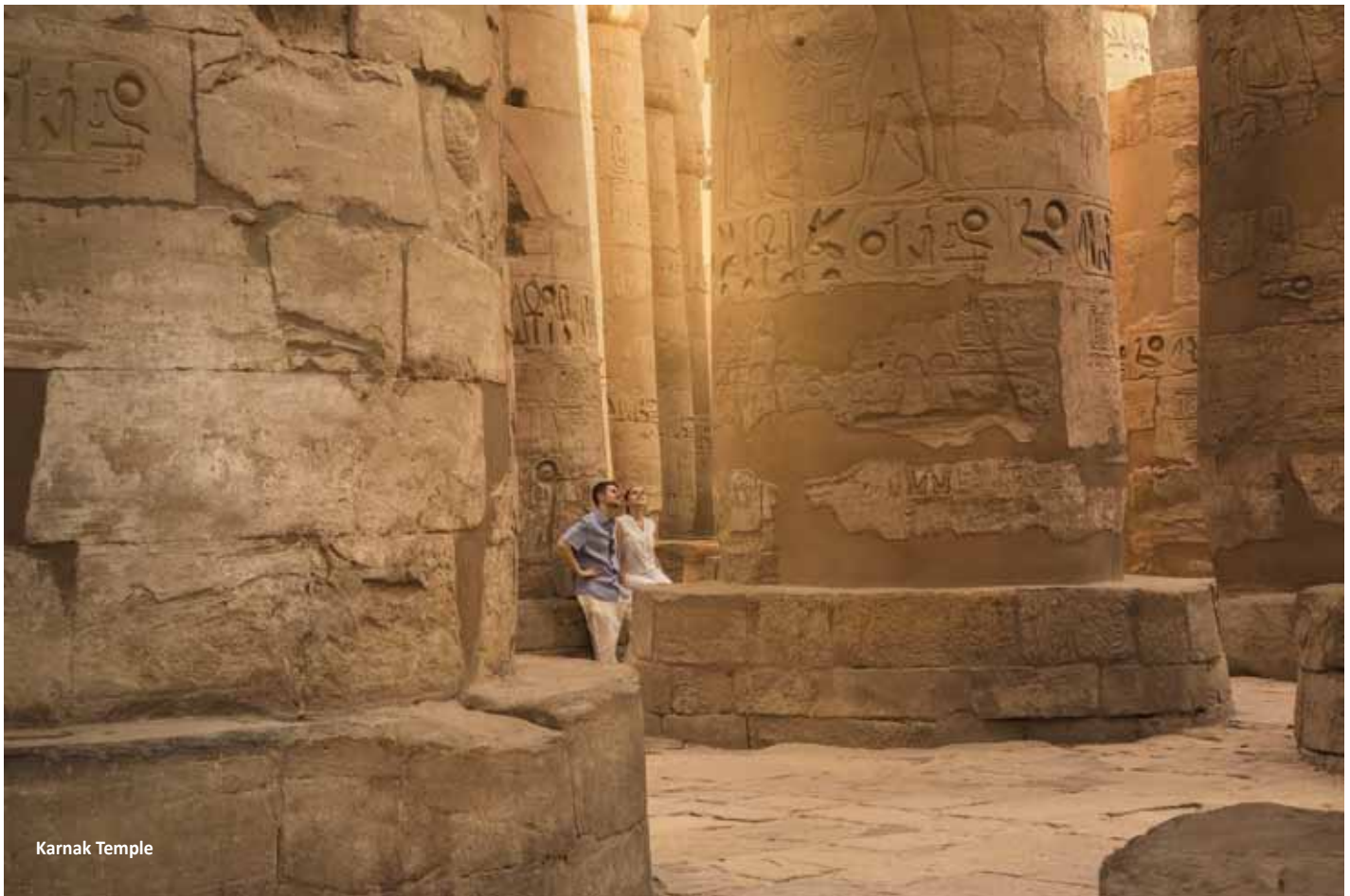
The Arab and Islamic Quarter – this is another gem on the Cairo map. In this part of Cairo, the mosques and madrassas are a real curiosity. The decorations of these buildings delight all tourists. One cannot fail to mention the ceilings, which captivate everyone with their ornaments. The first mosque you absolutely must visit is the Qalawun, built over thirteen months in the 13th century. It is already impressive from the outside, but inside it is even more phenomenal. The decoration of the walls, the ceiling, the intricately patterned stones and the woodworking- all of them attract tourists' attention. Two other mosques that are equally interesting are the Al-Ashraf Mosque and the Sultan al-Mu'ayyad Mosque built by the Zuweila Gate. Cairo's historic Islamic quarter, Al-Muizz Street, is home to numerous architectural gems. The Sultan Hassan Mosque, an imposing Mamluk-era mosque with intricate stone carvings and grand minarets, reflects the breathtaking Mamluk architectural style. Al-Azhar Mosque, founded in the 10th century, is one of the oldest universities in the world and continues to be a symbol of Islamic learning.

Egypt's maritime attractions

Egypt is also one of the best diving destinations in the world. This is thanks to the Red Sea. Its clear water, extraordinary fauna and flora and the most beautiful coral reefs make the biblical body of water a real paradise on Earth. You can see the colourful underwater life in well-equipped diving bases, which are located in popular holiday resorts such as Hurghada and Sharm el-Sheikh. If you are lucky enough to dive, you can also come across numerous shipwrecks, underwater caves and unusual sculptures, created by nature.

Abu Simbel Temple

Karnak Temple

The Siwa Oasis

It is located in the north-western part of Egypt, close to the Libyan border and 300 km from the Mediterranean coast. It is inhabited by more than 20000 people. The first asphalt road was built here in the 1980s. The location of the oasis means that tourists rarely come here. It is often referred to as the unknown pearl of Egypt. The name of the oasis comes from the Arabic language and means Land of Palms. This is all because around 250000 date palms grow in the Siwa Oasis. There are also orange and other citrus bushes, as well as plenty of olives. However, the real attraction of this place is more than 200 water springs.

The Nile cruise

Quick, simple and spectacular – that's exploring Egypt from the deck of a ship. On a Nile cruise, you can see the highlights of the ancient world of the pharaohs. The most popular cruise route leads from Luxor to the port of Aswan. Along the way, you pass extraordinary sites such as Esna, Edfu and Kom Ombo. While sailing, tourists are also captivated by spectacular scenery. The Nile Valley is home to the Valley of the Kings, the iconic pyramids, the majestic Sphinx and the magnificent temples of the Luxor and Karnak. By taking a journey along the longest river in the world, you get to know the cradle of civilization and admire the wonders of the ancient Egyptians in a unique way.

Abu Simbel Temples

The Abu Simbel Temples are one of the most recognizable monuments in Egypt. They are massive rock structures built by ancient Egyptians between 1264 BC and 1244 BC. One of them, known as the Temple of Ramses, the beloved of Amon, is one of six rock temples built in Nubia during the reign of Ramses II. The scale of the Abu Simbel temples is incredible. They possess a timeless beauty that continues to attract millions of tourists each year. These temples are a must-see for any visitor to Egypt.

Snorkeling – Hurghada

Sharm Elsheikh

A visit to the Mummification Museum

Luxor is the former capital of ancient Egypt and is often referred to as the world's largest open-air museum. The myriad of palaces, temples and monuments present there make quite an impression on visitors. The real treasure, however, is hidden in a museum, and more specifically in the Mummification Museum. Visitors to the museum learn about the technique of embalming bodies and discover the funeral rites of the inhabitants of ancient Egypt. Among the museum's many artefacts, there are elaborate coffins, statues of deities, mummified animal remains, and specialized tools to prepare the body of the deceased for the final journey.

Climbing Mount Sinai

For those who love an active holiday, a hike up Egypt's mountain slopes is ideal. Mount Sinai is one of the most important sites for Christian culture. It was here, according to the Old Testament, that God handed Moses the tablet with the Ten Commandments. To reach the Monastery of Saint Catherine you have to walk about 6 km. The entire route runs amidst wonderful flora and fauna, and on reaching the summit, breathtaking views of the rocky landscape and desert valleys await visitors. St Catherine's Monastery is the oldest and longest-active monastery in the world.

The Sahara – the world's largest desert

The Sahara is the largest desert on Earth, of approximately 9 million square kilometres, and is 5700 kilometres wide from the

Red Sea to the Atlantic. In such a dry climate, camels – dromedaries (one-humped)- do very well. In some parts of the Sahara, you can still find nomads engaged in breeding them. The desert can be explored by camel or quad bike. You can visit a Bedouin village or an oasis. There are several deserts in Egypt – Arabian, Libyan, and Nubian and they are part of the Sahara. The landscapes are varied – there are sandy, rocky, or even mountainous sections. The contrast between the greenery along the Nile and the harsh desert landscapes makes an incredible impression on tourists travelling through Egypt.

Traditional dancing, or an Egyptian holiday in a nutshell

A must on every tourist's list is also to attend a dance show. The Tanoura Dance Show is a truly energetic performance that is full of fairytale colours and extraordinary visual effects. It is spectacular and enchanting – simply magical as if you were visiting Egypt. Egypt's touristic attractions provide a captivating blend of ancient history, natural wonders, vibrant culture, and warm hospitality.

Egypt's touristic attractions invite you to explore a rich tapestry of ancient history, breathtaking natural landscapes, vibrant arts, delectable cuisine, and the warm embrace of its people. Whether you're admiring ancient wonders, lounging on pristine beaches, or immersing yourself in local culture, Egypt promises an unforgettable experience that will leave you with cherished memories.

Ada Krzewicka

Photo Egyptian embassy

Kuchnia Afganistanu

Aziz Omar Chargé d'Affaires Ambasady Islamskiej Republiki Afganistanu w Astanie – Kazachstan

Najpierw jedzenie, potem rozmowa – tak mówi przysłowie afgańskie. Zgodnie z tradycją gość powinien być najpierw nakarmiony, a potem zapytany o cel podróży.

Kuchnia afgańska jest niezwykle bogata i zróżnicowana. Jest ona połączeniem kuchni Azji Środkowej, Azji Południowej i Bliższego Wschodu. Kuchnia ta w dużej mierze opiera się na ryżu, który jest głównym składnikiem większości potraw, oraz baraniny, wołowiny i drobiu. W Afganistanie dużo jada się również owoców i warzyw, zarówno świeżych, jak i suszonych. Do najbardziej popularnych owoców należą: jabłka, morele, winogrona, banany, pomarańcze, śliwki, granaty, melony, arbuzy i rodzynki.

Kuchnia afgańska cechuje się bogatym wykorzystaniem przypraw, takich jak: kolendra, mięta i szafran. Przyprawy są ważnym elementem sosów, które w tej kuchni odgrywają niebagatelną rolę. Wszelkie potrawy, a szczególnie sosy, muszą być dobrze przyprawione. Bardzo duża liczba przypraw w kuchni afgańskiej to zasługa kuchni indyjskiej. Mimo szerokiego zastosowania przypraw Afgańczycy nie lubią zbyt ostrych potraw, jednak muszą być one wyraziste.

Do każdego dania podawany jest chleb naan. Istnieje kilka rodzajów chlebka. Jest naan podłużny o grubym i cienkim cieście. Jest naan okrągły z „igłowym” wzorkiem na środku oraz naan okrągły z pulchnymi krawędziami. Wszystkie smakują bardzo podobnie.

W Afganistanie popularne są również szaszłyki (kabab). Kostki baraniny lub kurczaka nadziewa się na drewniane lub metalowe pręty na przemian z kawałkami baraniego sadła i krążkami cebuli. Całość posypuje się ziołami, ostrą papryką i opieka na ruszcie nad żarzącymi się grudkami węgla drzewnego.

Innymi typowymi daniami, z których słynie kuchnia Afganistanu, są: aush (zupa z wywaru pomidorowego z makaronem), kebab, sabzi challaw (jagnięcina ze szpinakiem i przyprawami), baklawia czy firnee (pudding ze zmielonymi orzechami pistacjowymi).

Herbata podawana jest prawie do wszystkich posiłków. Pije się głównie herbatę czarną, zieloną i ziofran. W północno-wschodniej

części kraju serwowana jest wyjątkowa herbata o nazwie shor chai, zawierająca czarną herbatę ze śmietanką, mlekiem i ziarnistymi orzechami włoskimi.

Tradycyjny posiłek w Afganistanie odbywa się przy rozłożonym na podłodze obrusie. Do posiłków podawany jest gęsty jogurt (mast), w którym można maczać chleb lub dodawać go do ryżu, oraz sałatka ze świeżych warzyw. Sztućcami używanymi do posiłków są łyżka i widelec.

Podstawową zasadą zachowania podczas posiłku jest dzielenie się jedzeniem. Posiłki należy spożywać w towarzystwie. Jest w tym wiara w błogostawieństwo wspólnego posiłku, które spływa na wszystkich wspólnie jedzących. Odmowa posiłku przez gościa może być odczytana jako wyrażenie swojej wyższości nad gospodarzem lub wręcz jako próba podporządkowania sobie jego osoby.

Dla Afgańczyków w ciągu dnia ważne są dwa momenty – czas na modlitwę oraz czas na posiłek. W urzędach państwowych, prywatnych firmach, sklepach, kiedy nastaje południe i czas na posiłek (waght-e none chosht), rozchodzi się zapach ryżu i baraniny i większość osób zajmuje się wtedy jedzeniem.

Kabuli palaw – narodowe danie Afganistanu

Przepisy kulinarne są niezwykle ważne i niezmienniane od pokoleń. Podajemy przepis na najbardziej słynną potrawę afgańską.

Kabuli palaw to narodowe danie Afganistanu. Jest ono przygotowywane niemal w każdym domu z okazji różnych uroczystości rodzinnych. Danie swój unikalny smak zawdzięcza odpowiednio przygotowanemu ryżowi z dodatkiem aromatycznego sosu na bazie cebuli, kuminu, kolendry i kardamonu, który piecze się w piekarniku i podaje ze słodką marchewką, rodzynkami, migdałami oraz mięsem. Zwykle jest to jagnięcina lub baranina, a w wersji wegańskiej soczewica.

Sam ryż, który jest najważniejszym składnikiem dania, musi być dobrej jakości – odpowiednio wytrzymały, tak aby zachował swoją strukturę podczas gotowania i mimo absorbowania dużej ilości płynu powinien pozostać jędrny i tylko delikatnie się skleić. Poleca się zastosować odmianę basmati. Zgodnie z afgańską tradycją kabuli palaw jemy bez użycia sztućców tylko prawą ręką, używając chlebików naan.

KABULI PALAW**SKŁADNIKI**

• 3 szklanki ryżu basmati (ok. 500 g) • 1 kg jagnięciny (można przygotować więcej) • 2 duże cebule • 1 szklanka bulionu • 3 marchewki • ½ szklanki migdałów • 1 szklanka rodzynek • 50 g niesolonych pistacji (waga po obraniu), • 3 łyżki brązowego cukru • 2 łyżeczki mielonego kuminu • 1 łyżeczka mielonego kardamonu • 1 łyżeczka mielonej kolendry • 1 łyżeczka mielonej kurkumy • łyżeczka świeżo mielonego czarnego pieprzu • sól • oliwa z oliwek.

PRZYGOTOWANIE

• Przyprawy: kumin, kardamon, kolendrę, kurkumę i pieprz wymieszaj z łyżeczką soli. • Mięso umyj i dokładnie i osusz. Podziel na pół. Natrzyj je połową przygotowanej mieszanki przypraw i odstaw. • Cebulę posiekaj w kostkę lub pokrój w piórka. • Na patelnię wlej około 50 ml oliwy z oliwek. Zagrzej, a następnie wrzuć cebulę. Smaż ją do złotobrazowego koloru. • Dołóż mięso i smaż na średnim ogniu. Kolejno wlej pół szklanki bulionu i gotuj na średnim ogniu. • Gdy bulion odparuje, wlej kolejne pół szklanki bulionu. Zagotuj go, a następnie patelnię przykryj pokrywką. Gotuj przez kolejne 10 minut, aż sos zmieni kolor na ciemnobrazowy. • Przełóż mięso z patelni na talerz. Możesz pozbyć się nadmiaru wytopionego tłuszczu. Do pozostałego sosu dodaj resztę przy-

praw. Gotuj na niedużym ogniu przez 5 minut, aż zgęstnieje. Przykryj i odstaw. • Marchew obierz i pokrój w zapalki. • Na osobną patelnię wlej pół szklanki wody oraz wsyp cukier, zagotuj i wrzuć marchew. Gotuj, aż zmięknie. Odlej pozostałą wodę. • Dodaj 2 łyżki oliwy, rodzynek i migdały. Smaż na małym ogniu przez 5 minut. • Następnie przykryj pokrywką i odstaw.

• W międzyczasie opłucz ryż pod bieżącą wodą i ugotuj go al dente w 6 litrach wody z 2 łyżeczkami soli. Tradycyjnie ryż gotuje się na parze, ale moim zdaniem gotowanie w wodzie jest szybsze i łatwiejsze. Powinno to zająć około 10 minut. • Odcedź ryż na durszlaku, a następnie wrzuć na patelnię z sosem na bazie bulionu. Dokładnie wymieszaj, aby ryż wchłonął cały sos.

• Przełóż ryż do dużego naczynia żaroodpornego i wyłóż nań kawałki mięsa. Całość wstaw do piekarnika nagrzanego do 260°C na około 15 minut.

• Zmniejsz temperaturę do 120°C i wyłóż na wierzch dania przygotowaną marchew z rodzynekami i migdałami, piecz przez kolejne 20 minut.

Gotowy kabuli palaw podawaj posypany posiekanymi pistacjami.

Przepis na podstawie Afghan Culture Unveiled

Afghan cuisine

First eat, then talk is what an Afghan proverb says. According to tradition, the guest should be fed first and then asked about the destination.

Afghan cuisine is extremely rich and varied. It is a fusion of Central Asian, South Asian and Middle Eastern cuisines. The cuisine is largely based on rice, which is the main ingredient in most dishes, as well as mutton, beef and poultry. In Afghanistan, people eat a lot of fruit and vegetables, both fresh and dried. Among the most popular fruits are apples, apricots, grapes, bananas, oranges, plums, pomegranates, sweet melons, watermelons and sultanas.

Afghan cuisine is characterised by the extensive use of spices such as coriander, mint and saffron. Spices are an important part of sauces playing a significant role in this cuisine. All dishes and especially sauces must be well seasoned. The very large number of spices in Afghan cuisine is due to Indian cooking. Despite the extensive use of spices, Afghans do not like their dishes to be too spicy, but they still need to be distinctive.

Each dish is served with naan bread. There are several types of bread. There is an oblong naan loaf of bread with a thick and thin crust. There is also a round naan loaf of bread with a 'needle-like' pattern in the middle and a round naan loaf with plump edges. They all taste very similar.

Skewers (kabab) are also popular in Afghanistan. Cubes of mutton or chicken are stuffed onto wooden or metal rods, alternating with pieces of mutton fat and onion rings. The whole thing is sprinkled with herbs and hot peppers and grilled over glowing lumps of charcoal.

Other typical dishes which Afghan cuisine is famous for include aush (tomato stock soup with noodles), kebab, sabzi challow (lamb with spinach and spices), baklava or firnee (pudding with ground pistachio nuts).

Tea is served with almost all meals. Black tea, green tea and zofran are the main beverages. In the north-eastern part of the country, a very unique kind of tea called Shor Chai is served, containing black tea with cream, milk and walnut grains.

Parwana Afghan Kitchen – Kabuli Palaw

Afghan cuisine

A traditional meal in Afghanistan is eaten on a tablecloth spread on the floor. Meals are served with thick yoghurt (mast), in which bread can be dipped or which may be added to rice, and a salad of fresh vegetables. The cutlery used for meals is a spoon and a fork.

The basic rule of behaviour during a meal is to share food. Meals should be eaten in company. There is a belief in the blessing of a shared meal, which flows down to everyone eating together. A guest's refusal to eat may be interpreted as an expression of his superiority over the host, or even as an attempt to subjugate him.

For Afghans, two moments are important during the day - time for prayer and time for a meal. In government offices, private businesses and shops, when noon comes and it is time to eat (waght-e none czoszt), the smell of rice and mutton spreads and most people engage in eating.

Recipes are extremely important and have remained unchanged for generations. Below is a recipe for Afghanistan's most famous dish.

Kabuli Palaw is the national dish of Afghanistan. It is prepared in almost every home on the occasion of various family celebrations. The dish owes its unique flavour to properly prepared rice with an aromatic sauce based on onions, cumin, coriander and cardamom – the rice is baked in the oven and served with sweet carrots, sultanas, almonds and meat. This is usually lamb, but for a vegan version lentils would also work well.

The rice itself, which is the most important ingredient in the dish, must be of good quality – strong enough to retain its structure during the cooking process and, despite absorbing a lot of liquid, it should remain firm and grains of rice should stick together only slightly. The basmati variety is recommended. According to Afghan tradition, Kabuli Palaw is eaten without the use of chopsticks with the right hand only, using naan bread.

KABULI PALAW

INGREDIENTS

- 3 cups of basmati rice (approx. 500 g)
- 1 kg lamb (more can be prepared)
- 2 large onions
- 1 cup of broth
- 3 carrots
- ½ cup of almonds
- 1 cup of sultanas
- 50g unsalted pistachios (weight after peeling)
- 3 tbsp of brown sugar
- 2 teaspoons of ground cumin
- 1 teaspoon of ground cardamom
- 1 teaspoon of ground coriander
- 1 teaspoon of ground turmeric
- 1 teaspoon of freshly ground black pepper
- salt
- olive oil

PREPARATION

- Mix the spices: cumin, cardamom, coriander, turmeric and pepper together with 1 teaspoon of salt.
- Wash and dry the lamb thighs thoroughly. Cut them in halves.
- Rub them with half of the prepared spice mixture and set aside. Dice or chop the onion into rings.
- Pour about 50 ml of olive oil into a frying pan. Heat it and then throw in the onions.
- Fry everything until it is golden brown.
- Next, throw in the meat and fry over medium heat. Pour in half of a cup of broth and cook everything over medium heat.
- When the broth has evaporated, pour in the other half of a cup of broth. Bring to a boil and cover the pan with a lid. Cook the dish for another 10 minutes until the sauce turns dark brown.

- Remove the meat from the pan and transfer to a plate. You can now discard any excess fat.
- Add the remaining seasoning to the remaining sauce. Cook everything over low heat for 5 minutes until thickened. Cover and set aside. Peel and cut the carrots into matchsticks.
- Pour half of a cup of water and sugar into a separate pan, bring to a boil and add the carrots.
- Cook everything until it gets tender. Pour out the remaining water. Add 2 tbsp of olive oil, sultanas and almonds. Fry over low heat for 5 minutes. Cover with a lid and set aside.

- In the meantime, rinse the rice under running water and cook it al dente in 6 litres of water with 2 teaspoons of salt. Traditionally rice is cooked by steaming, but I find cooking it in water is quicker and easier. It should take about 10 minutes. Drain the rice in a colander, then add it to the pan with the broth-based sauce. Stir thoroughly so that the rice absorbs all the sauce. Place the rice in a large ovenproof dish and place the meat pieces on top. Place in a preheated oven at 260°C for about 15 minutes.

- Reduce the heat to 120 °C and top the dish with the prepared carrots, sultanas and almonds and bake for another 20 minutes.

Serve the finished kabuli palaw sprinkled with chopped pistachios.

Recipe based on Afghan Culture Unveiled

Scan to follow us

MOVE ONE

International & Local Moving • Global Relocation • Pet Transportation

✉ poland@moveoneinc.com ☎ +48 509 761 217, +48 22 630 81 61

www.moveoneinc.com

THE NEW

X7

THE NEW BMW X7 SERIES.

Lose yourself in the ultimate, luxurious comfort and exquisite taste. Here, innovation seamlessly blends with style and uncompromising power, to create pure excellence. Let your every ride be an absolute pleasure.

Dealer BMW Auto Fus Group

Thomas Gdesz PhD

Diplomatic and Special Sales

thomas.gdesz@bmw-autofus.pl

Ostrobramska 73

04-175 Warszawa

mobile. +48 603 110 666

tel. + 48 22 613 90 03

BMW X7 xDrive40i*: fuel consumption in l/100 km (combined): 10,6-9,6. CO₂ emissions in g/km (combined): 240-217.